

மாற்கு எழுதிய சுவிசேஷம்

இயேசுவின் வருகை

(மத்தேயு 3:1-12; லூக்கா 3:1-9, 15-17; யோவான் 1:19-28)

1 தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு சிறிஸ் துவைப்பற்றிய நற்செய்தியின் துவக்கம். 'ஏசாயா தீர்க்கதரிசி சொன்னபடி அது நடைபெற்றது. ஏசாயா எழுதினான்:

"கேளுங்கள்! நான் என் தூதனை உமக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன். அவன் உமக்கு வழியை ஆயத்தம் செய்வான்."

மல்கியா 3:1

3 "வனாந்தரத்தில் ஒரு மனிதன் கூவு சிறான். 'கர்த்தருக்கான வழியை ஆயத் தம் செய்யுங்கள். அவரது பாதையை நேரானதாக்குங்கள்.' "

ஏசாயா 40:3

4 ஆகையால் யோவான் வந்தான். அவன் வனாந்தரப் பகுதியில் மக்களுக்கு ஞானஸ்நானம் வழங்கினான். அவன் மக்களிடம் மனம் மாறியதைக் காட்டும்படியான ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளும்படி சொன்னான். அப்பொழுது அவர்களது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும் என்றான். 5 யூதேயா நாட்டினரும் எருசலேமில் வாழ்கின்ற அனைத்து மக்களும் அவனிடம் வந்தனர். அவர்கள் செய்த பாவங்களை அறிக்கையிட்டனர். யோர்தான் ஆற்றின் கரையில் யோவான் அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான். "ஒடக மயிரால் ஆன ஆடையை யோவான் அணிந்திருந்தான். தனது இடுப்பில் தோல் வாரால் ஆன கச்சையைக் கட்டியிருந்தான். அவன் வெட்டுக்கிளியையும், காட்டுக் கேளையும் உண்டு வந்தான். 7 "என்னைவிட வல்லவர் ஒருவர் எனக்குப் பின்னால் வருகிறார். அவருக்கு முன்னால், நான் குனிந்து அவரது கால் செருப்புகளின் வாரை அவிழ்க்கவும் தகுதி இல்லாதவன். 8 நான் தண்ணீரால் ஞானஸ்நானம் வழங்குகிறேன். அவரோ உங்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியால் ஞானஸ்நானம் வழங்குவார்" என்று யோவான் அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்தான்.

இயேசு ஞானஸ்நானம் பெறுதல்

(மத்தேயு 3:13-17; லூக்கா 3:21-22)

9 கலிலேயாவில் உள்ள நாசரேத் நகரத்திலிருந்து இயேசு அப்பொழுது அங்கே வந்தார்.

அவர் யோர்தான் ஆற்றில் யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். 10 அவர் தண்ணீரிலிருந்து வெளியேறியபோது வானம் திறக்கப்பட்டதைக் கண்டார். பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு புறாவைப்போல அவரிடம் சீழே இறங்கினார். 11 "நீர் என்னுடைய மகன். நான் உம் மிடம் அன்பாய் இருக்கிறேன். நான் உம்மிடம் மிகவும் பிரியமாய் இருக்கிறேன்" என்று ஓர் அசரீரி வானத்தில் இருந்து கேட்டது.

இயேசு சோதிக்கப்படுதல்

(மத்தேயு 4:1-11; லூக்கா 4:1-13)

12 பிறகு ஆவியானவர் இயேசுவை வனாந்தரத்தில் தனியே அனுப்பினார்.

13 அந்த வனாந்தரத்தில் இயேசு நாற்பது நாட்கள் இருந்தார். காட்டு மிருகங்களோடு அவர் அங்கே இருந்தார். அவர் அங்கு இருந்த போது, சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்டார். பிறகு தேவதூதர்கள் வந்து அவருக்கு உதவி செய்தார்கள்.

சீஷர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

(மத்தேயு 4:12-22; லூக்கா 4:14-15; 5:1-11)

14 இறக்குப் பிறகு யோவான் சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். இயேசு கலிலேயாவுக்குச் சென்று, தேவனிடமிருந்து பெற்ற நற்செய்தியைப் போதித்தார். 15 "சரியான நேரம் இங்கே இப்பொழுது இருக்கிறது. தேவனுடைய இராஜ்யம் நெருங்கி விட்டது. உங்கள் மனதையும் வாழ்க்கையையும் மாற்றிக்கொள்ளுங்கள். நற்செய்தி மீது நம்பிக்கை வைங்கள்" என்று இயேசு சொன்னார்.

16 இயேசு கலிலேயாவின் கடற்கரையின் ஓரமாய் நடந்து சென்றார். சீமோனையும் சீமோனின் சகோதரனான அந்திரேயாவையும் இயேசு கண்டார். அவர்கள் இருவரும் மீன்பிடிப்பவர்கள். அவர்கள் கடலுக்குள் வலையை வீசி மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

17 இயேசு அவர்களிடம், "வாருங்கள். என்னைப்பின் தொடருங்கள். நான் உங்களை வேறுவிதமான மீன்பிடிப்பவர்களாக மாற்றுவேன். நீங்கள் மீனை அல்ல, மனிதர்களைப் பிடிப்பவர்களாவீர்கள்" என்று கூறினார்.

18 ஆகையால் சீமோனும், அந்திரேயாவும் வலைகளை விட்டுவிட்டு இயேசுவைப் பின் தொடர்ந்து சென்றனர்.

19 இயேசு கலிலேயாவின் கடற்கரையோரமாய் தொடர்ந்து நடந்து சென்றார். அவர்

செபெதேயுவின் மகன்களான யாக்கோபு, யோவான் என்னும் சகோதரர்களைக் கண்டார். அவர்களும் படகில் இருந்துகொண்டு மீன் பிடிக்கும் தம் வலைகளைப் பழுது பார்த்துகொண்டிருந்தார்கள். ²⁰அவர்களோடு அவர்களின் தந்தை செபெதேயுவும் அவனோடு வேலைபார்க்கும் சில மீனவர்களும் படகில் இருந்தனர். இயேசு அவர்களைக் கண்டதும் தம்மோடு வரும்படி அழைத்தார். அவர்கள் தம் தந்தையை விட்டுவிட்டு இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்தனர்.

அசுத்த ஆவியால் பிடிக்கப்பட்டவனைக்

குணப்படுத்துதல்

(லூக்கா 4:31-37)

²¹இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் கப்பர் நகரமுக்கு சென்றார்கள். ஓய்வுநாளில் ஜெப ஆலயத்திற்குள்* சென்று இயேசு போதனை செய்தார். ²²அங்கே இருந்த மக்கள் இயேசுவின் போதகத்தைக் கேட்டு வியப்படைந்தார்கள். அவர்களின் ஏனைய வேதபார்கரைப் போல இயேசு உபதேசிக்கவில்லை. அவர் எல்லா அதிகாரங்களையும் உடையவராக உபதேசிட்டார். ²³ஜெப ஆலயத்திற்குள் இயேசு இருந்த போது அசுத்த ஆவியால் பிடிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனும் அங்கே இருந்தான். ²⁴அவன், “நசரேயனாகிய இயேசுவே! எங்களிடம் நீர் என்ன விரும்புகிறீர்? எங்களை அழிக்கவா வந்தீர்? நீர் தேவனின் பரிசுத்தர் என்பது எனக்குத் தெரியும்” என்று சத்தமிட்டான்.

²⁵இயேசு பலமான குரலில், “அமைதியாக இரு. இவனை விட்டு வெளியே வா” என்று கட்டளையிட்டார். ²⁶அந்த அசுத்த ஆவி அம் மனிதனை ஒரு உலுக்கு உலுக்கி விட்டு அவனை விட்டுப் பெரும் சத்தத்தோடு வெளியேறியது.

²⁷மக்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர்கள், “இங்கு என்ன நடக்கிறது? இந்த மனிதர் புதிதாக ஏதோ உபதேசிக்கிறார். இவர் அதிகாரத்துடன் உபதேசம் செய்கிறார். இவர் அசுத்த ஆவிகளுக்கும் கட்டளை இடுகிறார். ஆவிகளும் அவருக்கு அடிபணிகின்றன” என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டனர். ²⁸எனவே, சலிலேயாவின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் இயேசுவைப் பற்றிய செய்தி வேகமாகப் பரவியது.

அநேகரைக் குணமாக்குதல்

(மத்தேயு 8:14-17; லூக்கா 4:38-41)

²⁹இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் ஜெப ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறினர். அவர்கள் யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோருடன் சீமோன், அந்திரோயா சகோதரர்களின் வீட்டுக்குச் சென்றார்கள்.

ஜெப ஆலயம் ஜெப ஆலயம் என்பது யூதர்கள் ஜெபத்திற்காகக் கூடி வேதவாக்கியங்களை வாசிக்கும் இடம். அங்கு வேறு பொதுக்கூட்டங்களையும் நடத்துவர்.

சென்றார்கள். ³⁰சீமோனின் மாமியார் மிகவும் உடல்நலம் இல்லாமல் இருந்தாள். அவள் படுக்கையில் காய்ச்சலோடு சிடந்தாள். மக்கள் அவரிடம் அவளைப்பற்றிக் கூறினர். ³¹எனவே இயேசு அவளை படுக்கையருகே சென்றார். அவளது கையைப் பற்றிக்கொண்டு அவள் எழுந்திருக்க உதவி செய்தார். காய்ச்சல் அவளை விட்டு நீங்கி அவள் சுகமடைந்தாள். பிறகு அவள் அவர்களை உபசரிக்கத் தொடங்கினாள்.

³²அந்த இரவில், சூரியன் மறைந்த பிறகு, மக்கள் அனைத்து நோயாளிகளையும் இயேசு விடம் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் பிசாசு பிடித்தவர்களையும் அவரிடம் கொண்டு வந்தனர். ³³அந்நகரில் உள்ள அனைத்து மக்களும் அந்த வீட்டின் வாசலுக்கு வந்து கூடினர். ³⁴அநேகருடைய பலவிதமான நோய்களையும் இயேசு குணப்படுத்தினார். பல பிசாசுகளையும் இயேசு துரத்தினார். ஆனால் இயேசு பிசாசுகளைப் பேச அனுமதிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அவர் யாரென்று அவைகள் அறிந்திருந்தன.

நற்செய்தியைப் போதிப்பதற்கு இயேசுவின்

ஆயத்தம்

(லூக்கா 4:42-44)

³⁵மறுநாள் காலையில் இயேசு மிக முன்னதாகவே எழுந்தார். இன்னும் இருட்டாக இருந்த போதே அவர் வீட்டை விட்டு வெளியேறினார். அவர் தனியாக ஓரிடத்துக்குச் சென்று பிரார்த்தனை செய்தார். ³⁶பிறகு சீமோனும் அவனது நண்பர்களும் இயேசுவைத் தேடிச்சென்றனர். ³⁷அவரைக் கண்டுபிடித்து, “மக்கள் யாவரும் உமக்காகவே எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள்” என்றனர்.

³⁸இயேசு, “நாம் வேறு இடத்துக்குப் போக வேண்டும். நாம் சற்றிலும் உள்ள நகரங்களுக்கும் செல்ல வேண்டும். அந்த இடங்களில் எல்லாம் நான் போதனை செய்ய வேண்டும். அதற்காகத்தான் நான் வந்தேன்” என்று பதிலளிக்கார். ³⁹ஆகையால் இயேசு சலிலேயா எங்கும் பிரயாணம் பண்ணினார். அவர் ஜெப ஆலயங்களில் போதனை செய்தார். அவர் பலவந்தமாகப் பிசாசுகளை, மனிதர்களிடமிருந்து விரட்டினார்.

நோயாளியை குணமாக்குதல்

(மத்தேயு 8:1-4; லூக்கா 5:12-16)

⁴⁰தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதன் இயேசுவிடம் வந்தான். அவன் இயேசுவின் முன்னால் மண்டியிட்டான். “நீர் விரும்பினால் என்னைக் குணப்படுத்தலாம். அதற்குரிய வல்லமையுடன்” என்று கேள்வினார். ⁴¹அவனுக்காக இயேசு மனமுருகினார். ஆகையால் அவனைத் தொட்டு, “நான் உன்னைக் குணப்படுத்த விரும்புகிறேன். குணமடைவாயாக!” என்றார். ⁴²உடனே நோய்

அவனை விட்டுவிலகி அவன் குணமானான். ⁴³அவனைப் புறப்பட்டுச் செல்லுமாறு இயேசு கூறினார். ஆனால், அவனை அவர் பலமாக எச்சரிக்கையும் செய்தார்: ⁴⁴“நான் உனக்காகச் செய்ததை யாரிடமும் சொல்லாதே. ஆனால் நீயாகப் போய் ஆவய ஆசாரியனிடம் காட்டு. தேவனுக்குக் காணிக்கை செலுத்து. ஏனென்றால் நீ குணமடைந்திருக்கிறாய். மோசே ஆணையிட்டபடி காணிக்கை செலுத்து. இதனால் நீ குணமானதை மக்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்,” என்று இயேசு கூறினார். ⁴⁵அந்த மனிதன் அங்கிருந்து சென்று தான் கண்ட எல்லா மக்களிடமும் இயேசு தன்னைக் குணப்படுத்தியதைப் பற்றிச் சொன்னான். எனவே இயேசுவைப் பற்றிய செய்தி எங்கும் பரவியது. அதனால் இயேசுவால் ஒரு நகரத்துக்குள் வெளிப்படையாக நுழைய முடியவில்லை. மக்கள் இல்லாத இடங்களில் இயேசு தங்கி இருந்தார். இயேசு எங்கிருந்தாலும் அனைத்து நகரங்களில் இருந்தும் மக்கள் அவரைத் தேடி வந்தனர்.

பக்கவாத வியாதிக்காரனைக் குணப்படுத்துதல்

(மத்தேயு 9:1-8; லூக்கா 5:17-26)

2 சில நாட்களுக்குப் பின்னர், இயேசு கப்பல் நகரமாக்கு வந்தார். அவர் வீட்டுக்குத் திரும்பியுள்ளார் என்று செய்தி பரவியது. ஏராளமான ஜனங்கள் இயேசுவின் போதனையைக் கேட்கக் கூடினார்கள். அந்த வீடு நிறைந்து விட்டது. அங்கு நிற்பதற்கும் இடமில்லை. வாசலுக்கு வெளியேயும் இடமில்லை. இயேசு அவர்களுக்குப் போதித்துக்கொண்டிருந்தார். ³ஒரு பக்கவாதக்காரனைச் சிலர் இயேசுவிடம் கொண்டு வந்தார்கள். நான்கு பேர் அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்தனர். ⁴ஆனால் அவர்களால் அவனை இயேசுவின் அருகில் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஏனென்றால் மக்கள் கூட்டம் அவ்வீட்டைச் சூழ்ந்திருந்தது. எனவே அவர்கள் கூரைமீது ஏறி இயேசு இருந்த இடத்துக்கு மேல் கூரையில் ஒரு திற்பை உண்டாக்கினார்கள். பிறகு பக்கவாதக்காரனின் படுக்கையை வீட்டுக்குள் இறக்கினார்கள். ⁵அவர்களது அளவுகடந்த விசுவாசத்தை இயேசு பார்த்தார். எனவே பக்கவாதக்காரனைப் பார்த்து இயேசு, “இளைஞனே! உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன” என்றார். ⁶சில வேதபாரசர்கள் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தனர். அவர்கள் இயேசு செய்வனவற்றைப் பார்த்துவிட்டு தங்களுக்குள், “ஏன் இந்த மனிதர் இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்? இவர் சொல்வதெல்லாம் தேவனுக்கு எதிரானதாகவே உள்ளதே. தேவன் மட்டுமே பாவங்களை மன்னிக்கத்தக்கவர்” என்று சொல்லிக்கொண்டனர்.

⁸வேதபாரசர்கள் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உடனே

இயேசு அறிந்துக்கொண்டார். எனவே, இயேசு அவர்களிடம், “ஏன் இப்படி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? பக்கவாதக்காரனைப் பார்த்து, உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டன” என்று சொல்வது எளிதா? (எழுந்து உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நட” என்று சொல்வது எளிதா? இரண்டில் எது எளிதாகும்? ¹⁰ஆனால் மனிதகுமாரனுக்குப் பூமியிலே பாவங்களை மன்னிக்கிற அதிகாரம் உண்டு என்பதை உங்களுக்கு நிரூபிக்கிறேன்” என்று கூறி பிறகு பக்கவாதக்காரனைப் பார்த்து, ¹¹“நான் உனக்குச் சொல்கிறேன். எழுந்திரு, உனது படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு, உன் வீட்டுக்குப்போ” என்றார். ¹²பக்கவாதக்காரன் எழுந்து, அவனது படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு அந்த அறையை விட்டு வெளி யேறினான். அனைத்து மக்களும் அவனைப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் சந்தோஷப்பட்டு தேவனைப் புகழ்ந்தார்கள். அவர்கள், “இதுபோல ஆச்சரியம் மிக்க ஒன்றை நாங்கள் இதுவரை பார்த்ததில்லை!” என்றனர்.

¹³இயேசு மறுபடியும் கடலருகே சென்றார். ஏராளமான மக்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். இயேசு அவர்களுக்கு உபதேசித்தார். ¹⁴கடற்கரையையொட்டி நடந்து செல்லும் போது அல்பேயுவின் மகனான லேவி என்னும் வரி வசூலிப்பவனைக் கண்டார். லேவி வரிவசூலிப்பு அலுவலகத்தில் உட்கார்ந்திருந்தான். அவனிடம் இயேசு “என்னைப் பின்தொடர்ந்து வா” என்றார். உடனே லேவி எழுந்து அவரைப் பின்தொடர்ந்தான்.

¹⁵அன்று, அதற்குப் பின் இயேசு லேவியினுடைய வீட்டில் உணவு உண்டார். அங்கே வரிவசூல் செய்பவர்களும், பாவிசனும் இயேசுவோடும் அவரது சீஷர்களோடும் உணவு உண்டனர். இவர்களோடு பலர் இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்து வந்திருந்தனர். ¹⁶அவர்களோடு வேதபாரசரும் பரிசேயரும் இருந்தனர். அவர்கள் பாவிசனோடும், வரிவசூல் செய்பவர்களோடும் சேர்ந்து இயேசு உணவு உட்கொள்வதைக் கண்டனர். அவர்கள் இயேசுவின் சீஷரை நோக்கி, “ஏன் இவர் வரிவசூல் செய்பவர்களோடும், பாவிசனுடும் சேர்ந்து உணவு உண்கின்றார்?” என்று கேட்டனர்.

¹⁷இயேசு இதனைக் கேட்டார். அவர் அவர்களை நோக்கி, “சகலுள்ளவனுக்கு மருத்துவர்தேவையில்லை. நோயாளிக்கே மருத்துவர்தேவை. நான் நல்லவர்களை அழைக்க வரவில்லை, பாவிசனை அழைக்கவே வந்தேன்” என்றார்.

இயேசு பிற மதத்தலைவர்களை விட வித்தியாசமானவர்

(மத்தேயு 9:14-17; லூக்கா 5:33-39)

¹⁸யோவானின் சீஷர்களும், பரிசேயரின் சீஷர்களும் உபவாசம் இருந்தனர். சிலர்

இயேசுவிடம் வந்து “யோவானுடைய சீஷர்கள் உபவாசம் இருக்கின்றனர். பரிசேயருடைய சீஷர்களும் உபவாசம் இருக்கின்றனர். உங்களுடைய சீஷர்கள் ஏன் உபவாசம் இருப்பதில்லை?” என்று கேட்டான்.

¹⁹அதற்கு இயேசு, “ஒரு திருமணத்தில் மணமகன் தம்முடன் இருக்கும்போது மணமகனின் நண்பர்கள் துயரப்படமாட்டார்கள். மணமகன் இன்னும் கூடவே இருக்கிற சந்தர்ப்பத்தில், அவர்களால் உபவாசம் (துயரமாக) இருக்க முடியாது. ²⁰ஆனால் மணமகன் பிரிந்து செல்லக்கூடிய ஒரு தருணம் வரும். அப்போது மணமகனைப் பிரிந்த வருத்தத்தில், அவன் நண்பர்கள் துயரமுடன் இருப்பார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் உபவாசம் (துயரமாக) இருப்பார்கள்.

²¹“எவனொருவனும் புதிய துணியோடு பழைய துணியைச் சேர்த்து ஒட்டுப்போட்டுதைக்கமாட்டான். அவன் அவ்வாறு செய்தால் ஒட்டுப்போட்டவை சுருங்கிவிடும். புதியது பழையதை அதிகமாய்க் சிழிக்கும். முன்னதை விட மோசமாகும். ²²எவனொருவனும் புதிய திராட்சை இரசத்தை பழைய தோல் பையில் ஊற்றி வைக்கமாட்டான். ஊற்றி வைத்தால் புதிய இரசம் பழைய பையைக் கெடுத்து விடும். அகோடு இரசமும் சிந்திவிடும். புதிய இரசத்தைப் புதிய பைகளிலேதான் மக்கள் ஊற்றி வைப்பார்கள்” என்று சொன்னார்.

யூதர்களின் விமர்சனம்

(மத்தேயு 12:1-18; லூக்கா 6:1-5)

²³ஒரு ஓய்வுநாளில் இயேசு தானிய வயல்கள் வழியே நடந்து கொண்டிருந்தார். அவரது சீஷர்களும் அவரோடு சென்றார்கள். சீஷர்கள் தானியக் கதிர்களைக் கொய்து தின்னத் தொடங்கினர். ²⁴பரிசேயர்கள் இதனைப் பார்த்து இயேசுவிடம், “உங்கள் சீஷர்கள் ஏன் இவ்வாறு செய்கிறார்கள்? ஓய்வு நாளில் இவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்பது யூதர்களின் சட்டமல்லவா?” என்றனர்.

²⁵அதற்கு இயேசு, “தனக்கும் தன் சீஷர்களுக்கும் உணவு வேண்டிப் பசித்திருந்த நேரத்தில் ²⁶தாவீது என்ன செய்தான் என்பதை நீங்கள் படித்திருக்கிறீர்கள். அபியத்தார் என்னும் தலைமை ஆசாரியன் காலத்தில் நடந்த விஷயம் அது. தாவீது தேவனுடைய வீட்டில் நுழைந்து தேவனுக்குப் படைக்கப்பட்ட அப்பத்தை உண்டான். மோசேயின் விதிகளோ ஆசாரியர்கள் மட்டுமே அந்த அப்பத்தைப் பசிக்கலாம் என்று கூறுகின்றன. தாவீது தன் ஊடன் இருந்த மற்றவர்களுக்கும் அப்பத்தைக் கொடுத்தான்” என்றார்.

²⁷மேலும் பரிசேயர்களைப் பார்த்து இயேசு “ஓய்வுநாள் என்பது மக்களுக்கு உதவவே உண்டாக்கப்பட்டது. ஓய்வுநாளுக்கு மக்கள் உண்டாக்கப்படவில்லை. ²⁸எனவே மனித குமாரன் தான் மற்ற நாட்களுக்கும் மட்டுமல்ல,

ஓய்வுநாளுக்கும் எஜமானராக இருக்கிறார்” என்று சொன்னார்.

கும்பின கை குணமாக்கப்படுதல்

(மத்தேயு 12:9-14; லூக்கா 6:6-11)

³மறுமுறையும் ஜெப ஆலயத்திற்குள் இயேசு நுழைந்தார். அங்கே கும்பின கையை உடைய ஒரு மனிதன் இருந்தான். ²இயேசு தவறாக ஏதேனும் செய்யும் பட்சத்தில் அவரைக் குற்றம் சாட்டலாம் என்று சில யூதர்கள் சவனித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஓய்வு நாளில் அவனைக் குணமாக்குவாரா என்று பார்க்கக் காத்திருந்தனர். ³இயேசு கும்பிய கையை உடையவனிடம், “எழுந்து இங்கே நில். அப்போதுதான் உன்னை எல்லாரும் பார்க்க முடியும்” என்றார்.

⁴பிறகு இயேசு மக்களிடம், “ஓய்வு நாளில் எது செய்வது சரியாக இருக்கும்? நன்மை செய்வதா, தீமை செய்வதா? ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றுவது சரியா? அழிப்பது சரியா?” என்று கேட்டார். மக்கள் பதிலொன்றும் சொல்ல வில்லை.

⁵இயேசு மக்களைப் பார்த்தார். அவருக்கோ கோபம் வந்தது. அவர்கள் கடினமனம் உடையவர்களாய் இருந்ததால் இயேசுவுக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டது. இயேசு அந்த மனிதனிடம், “உன் கையை நீட்டு” என்றார். அவனும் இயேசு விடம் தன் கையை நீட்டினான். அது குணமாகியது.

⁶பிறகு பரிசேயர்கள் அந்த இடத்தை விட்டுப் போய் ஏரோதியோடு கூடக் கலந்து இயேசுவைக் கொல்வதற்குத் திட்டமிட்டனர்.

இயேசுவின் பின் திரளான கூட்டம்

⁷தனது சீஷர்களோடு இயேசு ஏரிப்பக்கம் சென்றார். கலிலேயா மக்களில் பலர் அவரைப் பின்தொடர்ந்தனர். ⁸பிறகு யூதேயாவில் இருந்தும், எருசலேமிலிருந்தும், இதுமேயாவில் இருந்தும், யோர்தானுக்கு அக்கரையில் இருந்தும் ஏராளமான மக்கள் வந்தனர். அத்துடன் தீரு, சீதோன் பகுதிகளில் இருந்தும் மக்கள் வந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் இயேசு செய்த அற்புதங்களை அறிந்திருந்தனர். ஆகவேதான் அவர்கள் வந்தார்கள்.

⁹இயேசு பலரையும் பார்த்தார். அவர் தன் சீஷர்களிடம் ஒரு சிறிய பதகு கொண்டுவந்து அதனை அவருக்குத் தயார் செய்யப்படிக்கேட்டுக்கொண்டார். மக்கள் தம்மை நெருக்கித் தள்ளாதபடிக்கு அப்பட்சில் ஏறிக் கொண்டார்.

¹⁰இயேசு ஏற்கனவே பலரைக் குணமாக்கி இருந்தார். ஆகவே ஏராளமான நோயும் மக்கள் நெருக்கிக்கொண்டு வந்து அவரைக் தொழுயன்றார்கள். ¹¹சிலர் அசுத்த ஆவிகளால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆவிகள் இயேசுவைக் கண்டதும் அவருக்கு முன்னுனிந்து, “நீர் தான் உணவுடைய குமாரன்” என்று உரக்கச் சத்தமிட்டன. ¹²ஆனால் இயேசு, தாம் யார்

என்பதை மக்களுக்குக் கூறாதிருக்கும்படி அவற்றிற்கு உறுதியாகக் கட்டளையிட்டார்.

அப்போஸ்தலரைத் தேர்ந்தெடுத்தல்
(மத்தேயு 10:1-4; லூக்கா 6:12-16)

¹³பிறகு, இயேசு குன்றின் மீது ஏறினார். அவர் சிலரை தன்னுடன் வருமாறு சொன்னார். இந்த மனிதரே அவருக்குத் தேவையான வர்களாய் இருந்தனர். அவர்கள் இயேசுவிடம் சென்றனர். ¹⁴அவர்களில் பன்னிரண்டு பேரை இயேசு தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார். அவர்களை அப்போஸ்தலர் என்று அழைத்தார். அவர்கள் தன்னுடன் இருக்கவேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார். அவர்களைப் பல இடங்களுக்கு அனுப்பி பிரசங்கம் செய்யும்படி விரும்பினார். ¹⁵அத்துடன் பிசாசுகளை விரட்டுவதற்கான அதிகாரத்தை அவர்கள் பெற்றிருக்கவும் இயேசு விரும்பினார். ¹⁶அவர்தேர்ந்தெடுத்த பன்னிரண்டு பேரின் பெயர்களும் பின்வருமாறு: சீமோன், இயேசு இவனுக்கு பேதுரு என்று பெயரிட்டார். ¹⁷யாக்கோபு, யோவான் இவர்கள் செபெதேயுவின் மகன்கள். (இயேசு இவர்களுக்குப் பொவனெர்கேஸ் என்று பெயர் வைத்தார். இதற்கு “இடி முழக்கத்தின் மகன்” என்று பொருள்) ¹⁸அந்திரேயா, பிலிப்பு, பர்த்தலோமேயு, மத்தேயு, தோமாய், அல்பேயுவின் மகனான யாக்கோபு, ததேயு, சானானியானா சீமோன், ¹⁹யூதாஸ்காரியோத்த. இந்த யூதாஸ்தான் இயேசுவை அவரது பகைவர்களிடம் காட்டிக்கொடுத்தவன்.

இயேசுவைப் பிசாசு பிடித்தவர் என பழித்துரைத்தல்

(மத்தேயு 12:22-32; லூக்கா 11:14-23, 12:10)

²⁰பிறகு, இயேசு வீட்டிற்குச் சென்றார். ஆனால் மறுபடியும் அங்கு மக்கள் கூடினர். இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் உணவு உட்கொள்ள முடியாதபடி மக்கள் கூடினர். ²¹இயேசுவின் குடும்பத்தார் இவற்றைப்பற்றி எல்லாம் கேள்விப்பட்டனர். அவர் மதிமயங்கியுள்ளார் என்று மக்கள் சொன்னதால் அவரது குடும்பத்தார் அவரைப் பிடித்து வைத்துக் கொள்ள விரும்பினர். ²²எருசலேமில் இருந்து வந்த வேதபாரகர், “இயேசுவிடம் பெயல்செ ழூல் (பிசாசு) உள்ளது. பிசாசுகளின் தலைவனது அதிகாரத்தை அவர் பயன்படுத்தி பேய்களை விரட்டுகிறார்” என்றனர்.

²³ஆகையால் இயேசு மக்களை அழைத்தார். அவர்களிடம் அவர் உவமைகள் மூலம் விளக்கிச் சொன்னார். “சாத்தானை சாத்தான் தூரத்துவது எப்படி? என்று கேட்டார். ²⁴ஒரு இராஜ்யம் தனக்குத்தானே பகைத்துக் கொண்டால் அது எவ்வாறு தொடர்ந்திருக்க முடியும்? ²⁵ஒரு குடும்பம் தனக்குத்தானே பகைத்துக் கொண்டால் அது எவ்வாறு அழியாமல் இருக்கும்? ²⁶இது போல் சாத்தானும் தனக்கு எதிராகக்

தானே இருந்தால் பிளவுபட்டு அவன் நிலைத்திருக்க முடியாது. அதுவே அவன் முடிவு. ²⁷ஒருவன் பலவானுடைய வீட்டிற்குள் புகுந்து பொருட்களைத் திருடவிரும்பினால் முதலில் அவன் அப்பலகானைக் கட்டிப்போடவேண்டும். பிறகு, அவனால் பலவானுடைய வீட்டிலிருந்து அவனது பொருட்களைத் திருடமுடியும். ²⁸உண்மையாகவே நான் உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். மக்களால் செய்யப்படுகிற அத்தனைப் பாவங்களும் மன்னிக்கப்படும். அத்துடன் மக்களால் தேவனுக்கு எதிராகச் சொல்லப்படும் பழிகளும் மன்னிக்கப்படும். ²⁹ஆனால், பரிசுத்தாரியை எவ்வாறு பழித்து உரைப்பானோயாவும் அவனுக்கு எவ்வென்றைக்கும் மன்னிப்பே இல்லை. அவன் குற்றவாளியாகி என்றென்றைக்கும் குற்ற உணர்வுடையவனாக இருப்பான்” என்றார்.

³⁰வேதபாரகர் இயேசுவை அசுத்த ஆவி பிடித்தவர் என்று சொன்னதால், அவர் இவ்வாறு விளக்கமாகக் கூறினார்.

இயேசுவின் உண்மை உறவினர்கள்

(மத்தேயு 12:46-50; லூக்கா 8:19-21)

³¹பிறகு இயேசுவின் தாயாரும், சகோதரர்களும் வந்தனர். அவர்கள் வெளியே நின்று கொண்டு ஓர் ஆளை அனுப்பி இயேசுவை அழைத்தனர். ³²இயேசுவைச்சுற்றி பலர் அமர்ந்திருந்தனர். அப்போது அவன், “உங்கள் தாயும், சகோதரர்களும் வெளியே உங்களுக்காக காத்திருக்கின்றனர்” என்றான்.

³³இயேசு அவர்களிடம், “யார் என் தாய்? யார் என் சகோதரர்கள்?” என்று கேட்டார். ³⁴பிறகு தன்னைச்சுற்றி அமர்ந்திருந்தவர்களை நோக்கி, “இந்த மக்களே என் தாயாரும், சகோதரருமாய் இருக்கிறார்கள். ³⁵தேவனின் விருப்பத்துக்கேற்ப நடந்துகொள்கிறவர்கள் எவர்களோ அவர்களே எனக்குச் சகோதரனும், சகோதரியும், தாயுமாய் இருக்கிறார்கள்” என்று கூறினார்.

உழவன் - விதை பற்றிய உவமை

(மத்தேயு 13:1-9; லூக்கா 8:4-8)

4 இயேசு மறுபடியும் கடற் கரையோரத்தில் போதிக்கத் தொடங்கினார். ஏராளமான மக்கள் இயேசுவைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். ஆகையால் இயேசு படகில் ஏறிச் சென்றார். எல்லா மக்களும் ஏரிக்கரையில் நின்றுகொண்டனர். ²இயேசு படகில் இருந்த வண்ணம் மக்களுக்குப் போதிக்கத் தொடங்கினார். அவர் மக்களுக்குப் போதிக்கும் பொருட்டு பல உவமைகளைப் பயன்படுத்தினார். ³அவர் சொன்னார், “கேளுங்கள். ஓர் உழவன் தன் விதையை விதைக்கச் செய்தான். ⁴உழவன் விதைத்துக்கொண்டு இருக்கும்போது சில விதைகள் பாகையில் விழுந்தன. பறவைகள் வந்து அவற்றைத் தின்று விட்டுச் சென்றன. ⁵சில விதைகள் பாரை

போன்ற நிலத்தில் விழுந்தன. அதில் போதிய ஆழமான மண்ணில்லை. அதனால் அந்த விதைகள் வேகமாக முளைத்தன. ⁶ஆனால் சூரியன் ஏறவெப்பத்தால் அவை கருகி விட்டன. அவற்றுக்கு ஆழமான வேர் இல்லாததால் பிழைக்கவில்லை. ⁷சில விதைகள் முட்டி புதர்களில் விழுந்தன. முட்டிபுதர்கள் வளர்ந்து, விதைகள் முளைத்து வளராதபடி முடக்கி விட்டன. எனவே, விதைகள் தானியங்களைத் தரவில்லை. ⁸சில விதைகள் நல்ல நிலத்தில் விழுந்தன. விதைகள் அவற்றில் நன்றாக வளர ஆரம்பித்தன. அவை வளர்ந்து பலன் தர ஆரம்பித்தது. சில செடிகள் முப்பது தானியங்களையும், சில அறுபது தானியங்களை யும், சில நூறு தானியங்களையும் தந்தன.”

⁹பிறகு இயேசு, “நான் சொல்வதைக் கேட்கத் தக்கவர்கள் கவனிக்கட்டும்” என்றார்.

உவமைகள் ஏன்? - விளக்கம்

(மத்தேயு 13:10-17; லூக்கா 8:9-10)

¹⁰பிறகு இயேசு மக்களை விட்டு தொலைவாகச் சென்றார். பன்னிரண்டு சீஷர்களும் மற்றும் அவரைச் சற்றி இருந்தவர்களும் அவர் பயன்படுத்தும் உவமைகளைப் பற்றிக் கேட்டார்கள்.

¹¹இயேசு, “உங்களால் மட்டுமே தேவனின் இராஜ்யத்தைப் பற்றிய இரகசிய உண்மைகளை அறிந்து கொள்ளமுடியும். ஆனால் மற்ற மக்களால் அறிந்துகொள்ள இயலாது. எனவே நான் அவர்களுக்கு உவமைகளின் மூலம் கூறுகிறேன். ¹²நான் இதனைச் செய்கிறேன். ஏனென்றால்:

“அவர்கள் பார்ப்பார்கள், பார்ப்பார்கள். ஆனால் உண்மையில் ஒருபோதும் பாரக்கமுடியாது. அவர்கள் கேட்பார்கள், கேட்பார்கள். ஆனால் ஒருபோதும் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். அவர்கள் பார்த்துப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்களேயானால் அவர்கள் மாறி இருக்கக் கூடும், மனிதர்க்கப்பட்டிருக்கவும் கூடும்” என்றார்.

ஏசாயா 69-10

விதைபற்றிய உவமை - விளக்கம்

(மத்தேயு 13:18-23; லூக்கா 8:11-15)

¹³இயேசு தன் சீஷர்களிடம், “உங்களால் இந்த உவமையைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறதா? முடியாவிடில் மற்ற உவமைகளை நீங்கள் எப்படி புரிந்துகொள்ளப் போகிறீர்கள்? ¹⁴இதில் உழவன் என்பவன் தேவனுடைய போதனைகளை மக்களிடம் நடுபவனே. ¹⁵சில நேரங்களில் அப்போதனை வழிப்பாதையில் விழும். சிலர் தேவனின் போதனைகளைக் கேட்பார்கள். ஆனால் சாத்தனின் வந்து அப்போதனை வளராதபடி எடுத்துச் சென்று விடுவான். ¹⁶பாதைகளில் விழுந்த விதைகளைப்போலச் சிலர் காழில் போதனை விழு

கின்றன. அவர்கள் அவற்றை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்வர். ¹⁷ஆனால் அவர்கள் அப்போதனைகள் அவர்களது வாழ்வில் ஆழமாகச் செல்ல அனுமதிக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் அவற்றைக் கொஞ்சகாலமே வைத்திருப்பர். ஆனால் அந்தப் போதனையை ஏற்றதால் கஷ்டமோ, பிறர் மூலம் துன்பமோ வரும் போது அவர்கள் அவற்றை உடனே கைவிட்டு விடுவர். ¹⁸இன்னும் சிலரோ, முட்டிசெடிகளில் விழுந்த விதைகளைப் போன்று போதனையைக் கேட்டுக் கொள்கின்றனர். ¹⁹வாழ்க்கைத் துன்பங்களும், பண ஆசைகளும் பிற எல்லா விதமான காரியங்களின் மீதுள்ள விருப்பங்களும் இவர்களிடம் போதனைகள் வளராமல் செய்துவிடுகின்றன. எனவே, இவர்கள் வாழ்க்கையில் போதனை எந்தவிதமான பலனையும் உண்டாக்குவதில்லை. ²⁰மற்றவர்கள் நல்ல நிலத்தில் விழுந்த விதைகளைப் போன்று இருக்கின்றனர். அவர்கள் போதனையைக் கேட்டு, ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். அவர்கள் முப்பது மடங்காகவும், சிலர் அறுபது மடங்காகவும், சிலர் நூறு மடங்காகவும் பலன் தருகின்றனர்” என்றார்.

இருப்பதை பயன்படுத்துதல்

(லூக்கா 8:16-18)

²¹மேலும் இயேசு, “நீங்கள் விளக்கை எடுத்து மரக்காலுக்கு (பாத்திரத்துக்கு) அடியிலோ, படுக்கையின் அடியிலோ மறைத்து வைப்பீர்களா? இல்லை. நீங்கள் விளக்கை மேஜையின் மீதே வைப்பீர்கள். ²²மறைக்கப் படுகிற எந்தக் காரியமும் வெளியே வரும். எல்லா இரகசியங்களும் தெரிவிக்கப்படும். ²³கேட்க முடிந்தவர்கள், நான் சொல்வதைக் கவனித்துக் கேளுங்கள்.

²⁴“நீங்கள் கேட்கிறவற்றைப் பற்றி கவனமாய் சிந்தியுங்கள். நீங்கள் எப்படி கொடுக்கிறீர்களோ அந்தப்படியே தேவன் உங்களுக்குக் கொடுப்பார். ஆனால் நீங்கள் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக தேவன் உங்களுக்குக் கொடுப்பார். ²⁵ஏற்கெனவே உள்ளவன் மேலும் பெற்றுக்கொள்வான். எவனிடம் மிகுதியாக இல்லையோ அவனிடமிருந்து இருக்கும் சிறு அளவும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.”

விதை பற்றிய உவமை

²⁶பிறகு இயேசு, “தேவனுடைய இராஜ்யமானது ஒரு மனிதன் நிலத்தில் விதைக்கும் ஒரு விதையைப் போன்றது. ²⁷விதையானது வளரத் தொடங்கும். அது இரவும் பசுவும் வளரும். அந்த மனிதன் விழித்திருக்கிறானா அல்லது தூங்குகிறானா என்பது முக்கியமல்ல. விதை வளர்ந்துகொண்டே இருக்கும். விதை எவ்வாறு வளர்கிறது என்பதும், அந்த மனிதனுக்குத் தெரியாது. ²⁸எவ்வீதும் உதவியும் இல்லாமல் அந்த நிலம் விதையை வளர்க்க

கிறது. முதலில் விதையில் இருந்து செடி முளைக்கிறது. பிறகு சுகிர், அதன் பிறகு சுகிர் முழுதும் தானியங்கள். ²⁹தானியம் விளைந்ததும் மனிதன் அவற்றை அறுவடை செய்கிறான். இது அறுவடைக் காலம்” என்ற தாரும்.

சுடுகு விதையின் உவமை

(மத்தேயு 13:31-32; 34-35; லூக்கா 13:18-19)

³⁰மேலும் இயேசு, “தேவனுடைய இராஜ்யம் எத்தகையது என்று உங்களுக்குப் புரிய வைக்க நான் எந்த உவமையைப் பயன்படுத்துவேன்? ³¹தேவனுடைய இராஜ்யம் ஒரு சுடுகு விதையைப் போன்றது. சுடுகு மிகச் சிறிய விதைதான். அதை நீலத்தில் விதைக்கிறீர்கள். ³²ஆனால் இதை நீங்கள் விதைக்க பிறகு அது வளர்ந்து, உங்கள் தோட்டத்தில் உள்ள அனைத்துச் செடிகளையும்விட பெரிய தாக்கும். அதன் சிளைகள் மிகப் பெரிதாக விரியும். காட்டுப் பறவைகள் அதன் சிளைகளில் கூடு கட்டித் தங்கமுடியும். அத்தோடு அவைகளை வெயிலில் இருந்தும் பாதுகாக்கும்” என்றார்.

³³மக்களுக்குப் போதிக்கும் பொருட்டு இது போன்ற பல உவமைகளையும் இயேசு பயன்படுத்தினார். அவர்களுக்குப் புரிகிற வகையில் அவர் கற்றுத்தந்தார். ³⁴இயேசு எப் பொழுதும் உவமைகளை உபயோகித்து மக்களுக்குப் போதித்தார். தன் சீஷர்களோடு தனியாக இருக்கும்போது எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கு விவரித்துச் சொன்னார்.

புயலை அமர்த்துதல்

(மத்தேயு 8:23-27; லூக்கா 8:22-25)

³⁵அன்று மாலையில் இயேசு தன் சீஷர்களை, “என்னோடு வாருங்கள். இக்கடலைக் கடந்து அக்கரைக்குச் செல்வோம்” என்றார். ³⁶இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் அங்கே மக்களை விட்டுவிட்டுச் சென்றனர். இயேசு ஏற்கெனவே இருந்த படசிலேயே அவர்கள் ஏறிச் சென்றனர். அவர்களோடு வேறு பல படகுகளும் இருந்தன. ³⁷மோசமான காற்று வீச ஆரம்பித்தது. அதனால் பெரும் அலைகள் எழும்பி, படசின் வெளியேயும், உள்ளேயும், தாக்க ஆரம்பித்தன. படசில் நீர் நிறையத் தொடங்கியது. ³⁸இயேசு கப்பலின் பின்பகுதியில் தலையணையில் தலைவைத்துப் படுத்தித் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார். சீஷர்கள் அவரிடம்போய் அவரை எழுப்பினார்கள். அவர்கள், “போதகரே, உங்களுக்கு எங்களைப் பற்றிய அக்கறை இல்லையா? நாங்கள் மூழ்கும் நிலையில் உள்ளோம்” என்றனர்.

³⁹இயேசு எழுந்து புயலுக்கும், அலைகளுக்கும் ஆணையிட்டார். “இரையாகே, அமைதியாய் இரு” என்று இயேசு ஆணையிட்டார். உடனே புயல் நின்றுது. கடலும் அமைதியானது.

⁴⁰இயேசு தம் சீஷர்களிடம், “நீங்கள் ஏன் பயப்படுகிறீர்கள்? உங்களுக்கு இன்னும் விசுவாசம் இல்லையா?” என்று கேட்டார்.

⁴¹சீஷர்கள் பெரிதும் அஞ்சினர். அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து, “இவர் எத்தகைய மனிதர்? காற்றும் கடலும் கூட இவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதே” என்றனர்.

அசுத்த ஆவி துரத்தப்படுதல்

(மத்தேயு 8:28-34; லூக்கா 8:26-39)

5 இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் அக்கடலைக் கடந்து அக்கரைக்குச் சென்றார்கள். அங்கு சதரேனார் என்ற மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். ²படசிலிருந்து இயேசு இறங்கியதும் இறந்த மக்கள் அசுத்தம் செய்யப்பட்டிருந்த குகைகளிலிருந்து ஒரு மனிதன் வெளியே வந்தான். அந்த மனிதனை அசுத்த ஆவிகள் பிடித்திருந்தன. ³அவன் எப்போதும் கல்லறை யிலேயே குடியிருந்தான். அவனை எவராலும் கட்டிப்போட முடியவில்லை. ⁴பல முறை மக்கள் அவனது கைகளையும் கால்களையும் விலங்குகளாலும், சங்கிலிகளாலும் கட்டிப் போட்டிருந்தனர். ஆனால் அந்த மனிதன் அச்சங்கிலிகளையும் விலங்குகளையும் அறுத்து எறிந்து விடுவான். அவனைக் கட்டுப் படுத்தும் பலமுள்ள மனிதன் எவனும் அங்கில்லை. ⁵இரவும், பகலும் அவன் கல்லறை குகைகளைச் சுற்றியும் மலைப் பகுதிகளிலும் திரிந்து கொண்டிருந்தான். அவன் கூக்குரலிட்டுக்கொண்டும், சுற்றளால் தன்னைக் காயப் படுத்திக்கொண்டும் இருந்தான்.

⁶தொலைவில் இயேசு வந்து கொண்டிருக்கும்போதே அவரைப் பார்த்துவிட்டான் அவன். ஓடி வந்து அவர் முன்னால் பணிந்து நின்றான். ⁷இயேசு அவனிடம், “அசுத்த ஆவியே, இந்த மனிதனை விட்டு வெளியே போ!” என்று சொன்னார். உடனே அவன் உரத்த குரலில் “இயேசுவே! மகா உன்னத தேவ குமாரனே! என்னிடம் என்ன விரும்புகிறீர்? என்னைத் துன்புறுத்தவேண்டாம் என்று கேட்கவேண்டி ஆணையாய் உம்மைக் கெஞ்சிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்” என்றான் ⁹பிறகு இயேசு அவனிடம், “உனது பெயர் என்ன?” என்று கேட்டார். “என் பெயர் லேசியோன்.*” ஏனென்றால் எனக்குள்ளே பல ஆவிகள் உள்ளன” என்று அவன் சொன்னான். ¹⁰அத்தோடு அவனுக்குள்ளே இருந்த ஆவிகள் தங்களை அந்தப் பகுதியை விட்டு துரத்தக் கூடாது என்று மீண்டும் மீண்டும் கெஞ்சிக் கேட்டன. ¹¹அப்பொழுது அந்த மலையிருகே பன்றிகள் கூட்டமாக மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. ¹²அசுத்த ஆவிகள் இயேசு விடம், “எங்களை அந்தப் பன்றிகளுக்குள்ளே அனுப்பிவிடுங்கள்” எனக் கேட்டுக்கொண்டன.

லேசியோன் இதற்கு ஏராளம் என்று பொருள். இதற்கு 5000 ஆட்கள் கொண்ட ரோமானிய படையண்ப் பொருள்.

டன. ¹³அவ்வாறே போகும்படி இயேசு அனுமதி அளித்தார். அசுத்த ஆவிகள் அந்த மனிதனை விட்டு விட்டு பன்றிகளுக்குள் புகுந்து கொண்டன. அப்பன்றிக் கூட்டம் மேட்டிலிருந்து ஓடி கடலுக்குள் பாய்ந்து கடலில் மூழ்கி இறந்தன. அவை ஏறக்குறைய 2000 எண்ணிக்கை உடையதாக இருக்கும்.

¹⁴பன்றிகளை மேய்த்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு ஓடிவிட்டார்கள். அவர்கள் பட்டணத்துக்கும், வயல்வெளிக்கும் சென்றார்கள். அங்கு சந்தித்த மக்களிடமெல்லாம் இதனைச் சொன்னார்கள். மக்களும் என்ன நடந்தது என்பதை அறிய வந்தனர். ¹⁵அவர்கள் இயேசுவிடம், வந்தார்கள். பல அசுத்த ஆவிகளால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தவனையும், அவர்கள் பார்த்தார்கள். அவன் ஆடைகள் அணிந்து அமைதியாய் இயேசுவின் காஷியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். அவனது மனநிலை சரியாக இருந்தது. மக்கள் இவற்றைக்கண்டு அச்சப்பட்டனர். ¹⁶இயேசு செய்தவற்றைப் பார்த்திருந்த சிலரும் அங்கே இருந்தனர். இவர்கள் மற்றவர்களிடம் அசுத்த ஆவிகளால் பிடிக்கப்பட்டவனின் செயல்களையும், இயேசு அவனைக் குணப்படுத்தியதையும் கூறினர். அவர்கள் பன்றிகளுக்கு ஏற்பட்டதையும் சொன்னார்கள். ¹⁷பிறகு அந்த மக்கள், இயேசுவிடம் அவ்விடத்தை விட்டு புறப்பட்டுச் செல்லும்படி வேண்டினர்.

¹⁸படசின் மூலம் அவ்விடத்தை விட்டுச் செல்ல இயேசு தயாரானார். பிசாசுகளிடமிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட அந்த மனிதன் தன்னையும் இயேசுவோடு வர அனுமதிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டான்.

¹⁹ஆனால் இயேசு அவனுக்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. அவனிடம் இயேசு, “நீ வீட்டுக்குப் போ. உன் குடும்பத்தாரையும், நண்பர்களையும் சென்று பார்த்து உனக்காகக் காத்த செய்தவற்றை எல்லாம் அவர்களிடம் கூறு. அவர் உனக்குக் கருணை செய்தார் என்றும் கூறு” என்றார். ²⁰எனவே அவன் அவ்விடத்தை விட்டுப்போய் தெக்கப்போலி பகுதி மக்களிடம் தனக்கு இயேசு செய்ததைக் குறி ஆரம்பித்தான். மக்கள் அவற்றைக் கேட்டு வியப்பு அடைந்தனர்.

இறந்த பெண் உயிரடைதலும், நோயாளி குணமாகுதலும்

(மத்தேயு 9:18-26; லூக்கா 8:40-56)

²¹படசிலேறி இயேசு கடலின் அக்கரைக்குத் திரும்பிச் சென்றார். அக்கரையில் ஏராளமான மக்கள் கடற்கரையிலிருக்கும்போது இயேசுவைச் சுற்றிக் கூடினர். ²²அப்பொழுது, ஜெப ஆலயத் தலைவர்களுள் ஒருவன் அங்கு வந்தான். அவன் பெயர் யவீரு. அவன் இயேசுவைப் பார்த்ததும் அவரைப் பணிவுடன் குனிந்து வணங்கினான். ²³அவன் இயேசுவை

மேலும் மேலும் பணிந்தான். அவன் “என்னுடைய சின்ன மகள் செத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். தயவு செய்து அங்கு வந்து அவள் மீது உங்கள் கைகளை வைக்க வேண்டும்” அதனால் அவள் குணம் பெற்று வாழ்வாள்” என்றான். ²⁴ஆகையால் இயேசு அவனுடன் சென்றார். ஏராளமான மக்கள் இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்தனர். அவர்கள் அவரை நெருக்கிக்கொண்டு சென்றனர்.

²⁵அம்மக்களின் நடவடிக்கை ஒரு பெண்ணும் இருந்தார். அவள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக இரத்தப் போக்கால் அவதிப்பட்டு வந்தார். ²⁶அவள் மிகவும் துன்பப்பட்டு விட்டார். ஏராளமான மருத்துவர்கள் அவளுக்கு உதவ முயற்சி செய்தனர். அவளிடமிருந்த செல்வமெல்லாம் செலவழிந்தது. ஆனால் குணமாகவில்லை. அவள் மேலும் நோயால் துன்பப்பட்டார். ²⁷அவள் இயேசுவைப்பற்றி கேள்விப்பட்டிருந்தார். ஆகையால் அவள் இயேசுவிடம் கூட்டத்திற்குள் வந்தார். அவள் இயேசுவின் மேலாடையைத் தொட்டாள். ²⁸அவளோ, “நான் அவரது ஆடையைத் தொட்டாலே போதும். நான் குணமாகிவிடுவேன்” என்று நம்பினாள். ²⁹அவள் இயேசுவின் மேலாடையைத் தொட்டதும் அவளது இரத்தப்போக்கு நின்றது. தான் நோயிலிருந்து குணமாகிவிட்டதை அவள் சரீரத்தில் உணர்ந்தார். ³⁰இயேசுவும் தன்னிடமிருந்து வல்லமையை வெளிப்படுத்தி அறிந்தார். எனவே, அவர் நின்று சற்றிலும் பார்த்தார். பிறகு அவர், “என் ஆடையைத் தொட்டது யார்?” என்று கேட்டார்.

³¹இதனைக் கேட்டும் சீஷர்கள் “போதகரே, ஏராளமான மக்கள் உங்களை நெருக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ‘யார் என்னைத் தொட்டது’ என்று கேட்கிறீர்” என்றனர்.

³²ஆனால் இயேசுவோ தன்னைத் தொட்டவருக்காகத் தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ³³அந்தப் பெண்ணும் தான் முழுமையாகக் குணம் பெற்றதை உணர்ந்தார். எனவே அவள் இயேசுவின் முன்வந்து அவரைப் பணிந்தார். அவள் பயத்தால் நடுங்கினாள். அவள் தன் கதை முழுவதையும் இயேசுவிடம் கூறினாள். ³⁴இயேசு அவளிடம், “அன்பான பெண்ணே! உன் விசுவாசத்தினால் நீ சுகமானாய். சமாதானமாகச் செல். இனிமேல் உனக்கு ஒரு துன்பமும் இல்லை” என்றார்.

³⁵இயேசு இயேசு அங்கே போகக்கொண்டிருந்தபோது யவீருவின் வீட்டிலிருந்து சிலர் வந்தனர். அவர்கள் யவீருவிடம், “ஐயா, உங்கள் மகள் இறந்து போனாள். எனவே, இனிமேல் இந்தப்போதகருக்கு (இயேசுவைக்கு) எந்தத் தொந்தரவும் கொடுக்கவேண்டாம்” என்றனர்.

³⁶அந்த மக்கள் சொன்னதைப் பற்றி இயேசு கவலைப்படவில்லை. அந்த ஜெப ஆலயத் தலைவரிடம் இயேசு, “பயப்பட வேண்டாம். விசுவாசத்துடன் இரு” என்று கூறினார்.

³⁷மற்ற அனைவரையும் விட்டு பேதுரு, யாக்கோபு, யாக்கோபுவின் சகோதரனான யோவான் ஆகியோரை மட்டும் தன்னுடன் வர இயேசு அனுமதித்தார். ³⁸இயேசு இம் மூன்று சீஷர்களோடு மட்டும் யவீருவின் வீட்டுக்குச் சென்றார். அங்கு நிறையப்பேர் சுதறி அழுது கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். அந்த இடம் ஒரே குழப்பமாய் இருந்தது. ³⁹இயேசு அவ்வீட்டுக்குள் நுழைந்து அவர் களிடம், “ஏன் நீங்கள் இவ்வளவு அழுது சத்தமிடுகிறீர்கள்? இக்குழந்தை சாகவில்லை. இது தூங்கிக் கொண்டுள்ளது” என்றார். ⁴⁰இதைக் கேட்ட மக்கள் இயேசுவைப் பார்த்து சிரித்தார்கள். இயேசு அம்மக்களை வீட்டை விட்டு வெளியேறுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். பின்னர் அவர் அக்குழந்தை கிடத்தப்பட்டிருந்த அறைக்குள் சென்றார். அவர் தன்னோடு அக்குழந்தையின் தாய், தந்தை, மூன்று சீஷர்கள் ஆகியோரை மட்டும் அனுமதித்தார். ⁴¹அவர் அந்தக் குழந்தையின் கையைப்பிடித்துக் கொண்டு, “தலீத் தாகுமி!” என்று சொன்னார். (அதற்கு சிறுமியே நான் சொல்கிறேன் நீ எழுந்திரு என்று பொருள்.) ⁴²அச்சிறு பெண்ணும் உடனே எழுந்து நடக்க ஆரம்பித்தார். அவளுக்கு அப்போது பன்னிரண்டு வயது. அப்பெண்ணின் தாயும், தந்தையும், சீஷர்களும் வியப்படைந்தனர். ⁴³இயேசு அப்பெண்ணின் பெற்றோரிடம் இதைப்பற்றி யாரிடமும் எதுவும் கூறவேண்டாம் என்று கண்டிப்பாகக் கூறினார். பிறகு அப்பெண்ணுக்கு உண்ண உணவு அளிக்குமாறு சொன்னார்.

தன் சொந்த ஊரில் இயேசு

(மத்தேயு 13:53-58; லூக்கா 4:16-30)

6 அவ்வீட்டைவிட்டு இயேசு தன் சொந்த ஊருக்குக் கிளம்பினார். அவரது சீஷர்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றனர். ²ஒவ்வ நாளான போது ஜெப ஆலயத்தில் இயேசு உபதேசம் செய்ய ஆரம்பித்தார். நிறைய மக்கள் அதனைக் கேட்டு வியப்புற்றனர். அவர்கள் “இந்த மனிதர் இந்த உபதேசங்களை எங்கே இருந்து பெற்றார்? இந்த அறிவை எப்படிப் பெற்றார்? இவருக்கு இசை யார் கொடுத்தது? அற்புதங்களைச் செய்யும் அதிகாரத்தை எங்கிருந்து பெற்றார்? ³இவர் ஒரு தச்சன் மட்டும்தானே. இவருடைய தாய் மரியாள் அல்லவா! இவர் யாக்கோபு, யோசே, சீமோன் ஆகியோரின் சகோதரர் அல்லவா. இவரது சகோதரிகள் நம்முடன் தானே இருக்கிறார்கள்” என்று பேசிக்கொண்டார். அவர்கள் இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்தனர்.

இயேசு மக்களைப் பார்த்து, “ஒரு தீர்க்கதரிசியை மற்ற மக்களை மரியாதை செய்வர். ஆனால் அவர் சொந்த ஊரில் சொந்த மக்களிடம் சொந்த வீட்டில் மரியாதை பெறுவ

தில்லை” என்றார். ⁵இயேசு அந்த ஊரில் அதிக அளவில் அற்புதங்களைச் செய்ய இயலவில்லை. அவர் நோயுற்ற சிலரின் மேல் தன் கையை வைத்து குணமாக்கும் சில செயல்களை மட்டுமே செய்தார். “அங்குள்ள மக்களுக்கு விசுவாசம் இல்லாதது பற்றி இயேசு மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்.

பிறகு இயேசு அந்தப் பகுதியில் உள்ள மற்ற சிராமங்களுக்குப் போய் உபதேசம் செய்தார். ⁷அவர் தனது பன்னிரண்டு சீஷர்களையும் ஒன்றாக அழைத்தார். அவர்களை இரண்டிரண்டு பேராக வெளியே அனுப்பினார். அசுத்த ஆவிகளின்மேல் அவர்களுக்கு அதிக காரத்தைக் கொடுத்தார். ⁸அவர் தன் சீஷர்களிடம், “உங்கள் பயணத்துக்கு எதுவும் எடுத்துச்செல்ல வேண்டாம். நடந்து செல்ல வசதியாக ஒரு கைத்தடியை மட்டும் எடுத்துச் செல்லுங்கள். உணவையோ, பையையோ, கச்சைகளில் பணத்தையோ எடுத்துச்செல்ல வேண்டாம். ⁹செருப்பை அணிந்து கொள்ளுங்கள். ஆடைமட்டும் அணிந்து கொள்ளுங்கள். ¹⁰நீங்கள் ஒரு வீட்டுக்குள் நுழைந்ததும், அந்த ஊரை விட்டு நீங்கும் வரை அங்கேயே தங்கி இருங்கள். ¹¹எந்த ஊராவது உங்களை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தாலோ அல்லது உங்கள் உபதேசங்களைக்கேட்க மறுத்தாலோ அந்த ஊரைவிட்டு விலகுங்கள். உங்கள் கால்களில் படிந்துள்ள தூசியையும் அங்கேயே உதறிவிட்டுச் செல்லுங்கள். அவர்களுக்கு இது ஒரு எச்சரிக்கையாக இருக்கும்” என்றார்.

¹²சீஷர்கள் அந்த இடத்தை விட்டு விலகிப் பல இடங்களுக்கும் சென்றனர். அவர்கள் மக்களிடம் உபதேசம் செய்தனர். தங்கள் மனதையும், வாழ்க்கையையும் மாற்றிக்கொள்ளுமாறு போதித்தனர். ¹³அவர்கள் பல பிசாசுகளை மக்களிடமிருந்து விரட்டினர். அவர்கள் நோயுற்ற மனிதர்களுக்கு ஒலிவ எண்ணையைத் தடவிக் குணப்படுத்தினர்.

இயேசுவைப் பற்றிய ஏரோதுவின் தவறான கணிப்பு

(மத்தேயு 14:1-12; லூக்கா 9:7-9)

¹⁴இயேசு பிரபலமானபடியால் ஏரோது மன்னன் இயேசுவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டான். சில மக்கள், “இயேசுதான் யோவான் ஸ்நானகன். அவன் மரணத்தில் இருந்து எழுந்திருக்கிறான். அதனால்தான் அவரால் இது போன்ற அற்புதங்களைச் செய்ய முடிகிறது” என்றனர்.

¹⁵இன்னும் சிலர், “இவர்தான் எலியா” என்றனர். மேலும் சிலரோ, “இயேசு ஒரு தீர்க்கத்தரிசி. இதற்கு முன்னால் வாழ்ந்த பல தீர்க்கதரிசிகளைப் போன்று இவரும் ஒருவர்” என்று சொல்லிக் கொண்டனர்.

¹⁶இயேசுவைப் பற்றிய இது போன்ற பல செய்திகளை ஏரோது அறிந்து கொண்டான்.

அவன், “நான் யோவானின் தலையை வெட்டிக் கொன்றுவிட்டேன். இப்போது யோவான் மரணத்தில் இருந்து எழுந்து விட்டான்” என்று சொன்னான்.

யோவான் ஸ்நானகனின் மரணம்

¹⁷ஏரோது தன் வீரர்களுக்கு யோவானைக் கைது செய்யுமாறு ஆணையிட்டான். அவனைச் சிறையில் அடைத்தான். தன் மனைவியைச் சந்தோஷப்படுத்துவதற்காகவே அவன் இவ்வாறு செய்தான். அவள் பெயரே ஏரோதியாள். இவள் முதலில் ஏரோதுவின் சகோதரனான பிலிப்புவின் மனைவியாக இருந்தாள். ஆனால் அவளைப் பின்னர் ஏரோது மணந்து கொண்டான். ¹⁸ஏரோதிடம் இவ்வாறு சகோதரனின் மனைவியை மணந்து கொள்வது சரியன்று என யோவான் எடுத்துக் கூறினான். ¹⁹எனவே ஏரோதியாள் யோவானைக் வெறுத்தாள். அவள் அவனைக் கொல்ல விரும்பினாள். ஆனால் அவளால் யோவானைக்கொன்று விடுமாறு ஏரோது வைத் தூண்டிவிட முடியவில்லை ²⁰யோவானை கொல்ல ஏரோது பயந்தான். யோவான் ஒரு நல்ல பரிசுத்தமான மனிதன் என்று மக்கள் நம்புவதை அவன் அறிந்திருந்தான். ஆகையால் ஏரோது யோவானைக் காப்பாற்றி வந்தான். யோவானின் போதகத்தைக் கேட்பதில் ஏரோது பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தான். ஆனால் அவனது போதகம் ஏரோதை உறுத்தியது.

²¹பிறகு யோவானைக் கொல்வதற்குப் பொருத்தமான வாய்ப்பு ஒன்று ஏரோதியாளுக்குக் கிடைத்தது. இது ஏரோதின் பிறந்த நாளன்று நிகழ்ந்தது. தன் பிறந்த நாளன்று ஏரோது மிகமுக்கியமான அரசு அதிகாரிகளுக்கும், மிகமுக்கியமான இராணுவ அதிகாரிகளுக்கும், சலிலோயாவின் பெரிய மனிதருக்கும் விருந்து கொடுத்தான். ²²ஏரோதியாளின் மகள் அந்த விருந்திற்கு வந்து நடனமாடினாள். அவள் ஆடும்போது, ஏரோதும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் மகிழ்ச்சியோடு உண்டனார்.

ஆகையால் ஏரோது மன்னன் அவரிடம், “நீ விரும்பும் எதையும் உனக்குத் தருவேன்” என்று உறுதி கூறினான். ²³“நீ எதைக் கேட்டாலும் தருவேன், எனது இராஜ்யத்தில் பாதி யைக் கேட்டாலும் தருவேன்” என்று சத்தியம் செய்தான்.

²⁴அந்தப் பெண் தன் தாயிடம்சென்று, “நான் ஏரோது மன்னனிடம் எனக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்பது?” எனக் கேட்டாள்.

அவளது தாயோ, “யோவான் ஸ்நானகனின் தலையைக் கேள்” என பதிலளித்தான்.

²⁵உடனே விரைவாக அவள் மன்னனிடம் திரும்பி வந்தாள். அவள் மன்னனிடம், “யோவான் ஸ்நானகனின் தலையை எனக்குத் தாருங்கள். உடனே எனக்கு அதனைத்

தட்டில் வைத்துத் தருவேண்டும்” என்று கேட்டாள். ²⁶ஏரோது மன்னன் இதைக்கேட்டு வருத்தப்பட்டான். ஆனால் அவள் விரும்பும் எதையும் தந்து விடுவதாக ஏற்கெனவே அவரிடம் ஆணையிட்டு சத்தியம் செய்து விட்டான். மன்னனோடு உணவருந்திக்கொண்டிருந்த பெரிய மனிதர்களும் அவனது ஆணையை அறிந்திருந்தனர். ஆகையால் அவனால் அப்பெண்ணின் வேண்டுகோளை மறுக்கமுடியவில்லை. ²⁷உடனே யோவானின் தலையை வெட்டிக் கொண்டு வருமாறு ஒரு வீரனிடம் மன்னன் கட்டளையிட்டான். ஆகையால் அந்த வீரன் போய் சிறைக்குள் இருந்த யோவானின் தலையை வெட்டினான். ²⁸பிறகு யோவானின் தலையை ஒரு தட்டில் வைத்து எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். அவன் அந்தத் தலையை அப்பெண்ணிடம் கொடுத்தான். அப்பெண் அதனைத் தந்தாயிடம் கொடுத்தாள். ²⁹அங்கு நடந்ததைப்பற்றி யோவானின் சீஷர்கள் அறிந்துக்கொண்டு, வந்து யோவானின் சரீரத்தைப் பெற்றுச் சென்றனர். அவர்கள் அதனை ஒரு கல்லறையில் அடக்கம் செய்தனர்.

ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்களுக்கு

உணவு அளித்தல்

(மத்தேயு 14:13-21; லூக்கா 9:10-17;

யோவான் 6:1-14)

³⁰இயேசுவால் உபதேசம்செய்ய அனுப்பப்பட்ட அவரது சீஷர்கள் அவரிடம் வந்தனர். அவர்கள் இயேசுவைச் சுற்றிக் கூடித் தாம் அனைவரும் செய்தவற்றையும் சுற்றித்தவற்றையும் அவரிடம் சொன்னார்கள். ³¹இயேசுவும், அவரது சீஷர்களும் மக்கள் நெருக்கடிமிக்க இடத்தில் இருந்தனர். அம்மக்கள் அளவில் மிக அதிகமாக இருந்தனர். இயேசவுக்கும், அவரது சீஷர்களுக்கும் உணவு உட்கொள்ளக் கூட நேரம் இல்லாமல் இருந்தது. இயேசு தன் சீஷர்களிடம் “என்னோடு வாருங்கள். நாம் அமைதியான தனி இடத்துக்குப் போவோம். அங்கு நாம் ஓய்வு எடுக்கலாம்” என்றார்.

³²எனவே, இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் தனியாகச் சென்றனர். மக்களே இல்லாத இடத்துக்கு அவர்கள் படகில் சென்றனர். ³³ஆனால் அவர்கள் செல்வதை நிறைய மக்கள் கண்டனர். அந்த மக்களுக்கு அவர் இயேசு என்று கையறிந்தது. எனவே இயேசு செல்லுமிட இடத்துக்கு எல்லா நகர்களிலிருந்தும் ஏராளமான மக்கள் அங்கே ஓடினர். இயேசு போய்ச் சேர்வதற்கு முன்னரே அவர்கள் போய்ச் சேர்ந்து விட்டனர். ³⁴இயேசு அங்கே போய்ச் சேர்ந்ததும் தனக்காக ஏராளமான மக்கள் காத்திருப்பதை அறிந்தார். அவர் அவர்களுக்காக மனம் உருகினார். ஏனென்றால், அவர்கள் மேய்ப்பன இல்லாத மந்தையைப் போன்று கவனிக்க ஆளில்லாமல் இருந்தனர். எனவே அவர்களுக்கு இயேசு நிறைய உபதேசம் செய்தார்.

³⁵அன்று அதிக நேரமாயிற்று. எனவே, இயேசுவின் சீஷர்கள் அவரிடம் வந்தனர். அவர்கள், “இங்கு எந்த மக்களும் வாழவில்லை, மற்றும் வெகு நேரமாகிவிட்டது. ³⁶எனவே மக்களை அனுப்பிவிடும். யசுரம் சுற்றி இருக்கிற பண்ணைகளுக்கும், நசுர்களுக்கும் சென்று தேவையான உணவுப் பொருள்களை அவர்களாகவே வாங்கிக் கொள்வார்கள்” என்றனர்.

³⁷ஆனால் இயேசுவோ, “அவர்களுக்கு உண்ண நீங்கள் ஏதாவது கொடுங்கள்” என்றார்.

சீஷர்களோ இயேசுவிடம், “இவர்கள் அனைவரும் உண்ணுகிற அளவுக்கு நம்மால் அப்பத்தை வாங்கக் தேவையான பணத்துக்கு நாம் அனைவரும் ஒரு மாதக் காலத்துக்கு உழைத்துப் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும்” என்றனர்.

³⁸இயேசு, தன் சீஷர்களிடம், “உங்களிடம் எத்தனை அப்பங்கள் உள்ளன. போய்ப் பாருங்கள்” என்றார்.

சீஷர்கள் தங்களிடம் உள்ள அப்பங்களை எண்ணிப் பார்த்து விட்டு இயேசுவிடம் வந்து, “நம்மிடம் ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் உள்ளன”, என்றார்கள்.

³⁹பிறகு இயேசு சீஷர்களிடம், “புல்லின் மேல் மக்கள் சிறு சிறு குழுக்களாக உட்காரும் படி சொல்லுங்கள்” என்றார். ⁴⁰ஆகவே எல்லா மக்களும் குழுக்களாக அமர்ந்தனர். ஒவ்வொரு குழுவிலும் 50 அல்லது 100 பேர் இருந்தனர்.

⁴¹இயேசு ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் எடுத்துக்கொண்டார். அவர் வாணிகை ஏறிட்டுப்பார்த்தார். அந்த அப்பங்களுக்காக தேவனுக்கு நன்றி சொன்னார். பின்னர் இயேசு அப்பங்களை பங்கு வைத்துத் தன் சீஷர்களிடம் கொடுத்தார். அவற்றை மக்களுக்குக் கொடுக்குமாறு சொன்னார். மீனையும் அவ்வாறே பங்கிட்டு எடுத்துக் கொடுத்தார். ⁴²எல்லா மக்களும் திருப்தியாக உண்டனர். ⁴³மக்கள் உண்டு முடித்ததும் எஞ்சியுள்ளவற்றைச் சீஷர்கள் பன்னிரண்டு கூடையின் நிறைய சேகரித்தனர். ⁴⁴ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் ஆண்கள் அன்று உணவு உண்டனர்.

இயேசு கடலின் மேல் நடத்தல்

(மத்தேயு 14:22-33; யோவான் 6:15-21)

⁴⁵பிறகு இயேசு சீஷர்களிடம் படகில் ஏறுமாறு சொன்னார். கடலின் அக்கரையில் உள்ள பெத்சாயிதாவுக்குப் போகும்படி கூறினார். தான் பிறகு வருவதாக இயேசு கூறியனுப்பினார். இயேசு அங்கே இருந்து அந்த மக்களைத் தம் வீடுகளுக்குச் செல்லுமாறு சொன்னார். ⁴⁶அந்த மக்களை இயேசு வழியனுப்பியபின்பு பிரார்த்தனை செய்வதற்காக மலைக்குச் சென்றார்.

⁴⁷அன்று இரவு, அந்தப் படகு கடலின் நடுவிலேயே இருந்தது. இயேசுவோ தனியே கரை

யிலேயே இருந்தார். ⁴⁸கடலில் வெகுதூரம் படகு போய்விட்டதைக் கவனித்தார். அவரது சீஷர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு துடுப்பு போடுவதையும் அறிந்தார். காற்றானது அவர்களுக்கு எதிராக அடித்துக்கொண்டிருந்தது. அதிகாலையில், மூன்று மணிக்குள் ஆறு மணிக்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் அவர் தண்ணீரின் மேல் நடந்து நெருங்கினார். அவர்களைக் கடந்து போகிறவர் போல் காணப்பட்டார். ⁴⁹இயேசுவின் சீஷர்கள் அவர் தண்ணீரின் மேல் நடந்து போய்க்கொண்டிருப்பதைக் கண்டனர். அவர்கள் அவரை ஒரு ஆவி என்று நினைத்தனர். அவர்கள் அச்சத்தோடு கூச்சலிட்டனர். ⁵⁰எல்லாரும் இயேசுவைப் பார்த்து பயந்தனர். ஆனால் இயேசுவோ அவர்களிடம், “கவலைப்படாதீர்கள், நான் தான் பயப்பாதிருங்கள்” என்று தேற்றினார். ⁵¹பிறகு அவர் சீஷர்கள் இருந்த படகினுள் ஏறிக்கொண்டார். காற்று அமைதியாயிற்று சீஷர்கள் பெரிதும் பிரமித்தார்கள். ⁵²அவர்கள் இயேசு ஐந்து அப்பங்களில் இருந்து மிகுதியான அப்பங்களை உருவாக்கியதைப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அதனுடைய பொருளை அவர்களால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதை அறிந்துகொள்ளும் சக்தியும் அவர்களுக்கு இல்லை.

⁵³இயேசுவின் சீஷர்கள் அக்கூடலைக் கடந்தனர். அவர்கள் செனெசரேத்தின் கரைக்கு வந்தனர். அங்கே படகைக் கட்டி வைத்தனர். ⁵⁴அவர்கள் படகை விட்டு இறங்கியபோது மக்கள் இயேசுவைப் பார்த்தனர். அவர் யாரென்று அவர்கள் அறிந்து கொண்டனர். ⁵⁵அம்மக்கள் ஓடிப்போய் அப்பகுதிகளில் உள்ள மக்களிடம் இயேசு அங்கே இருக்கிறார் என்பதை அறிவித்தார்கள். இயேசு போகிற எல்லா இடங்களிலும் மக்கள் நோயாளிகளைப் படுக்கையோடு எடுத்து வந்தனர். ⁵⁶அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஊர்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் பண்ணைகளுக்கும் இயேசு சென்றார். இயேசு எங்கே சென்றாலும் அங்குள்ள மக்கள் நோயாளிகளை அவரிடம் எடுத்து வந்தனர். அவர்கள் இயேசுவிடம் அவரது ஆடை நுனியையாவது தொடுவதற்கு அனுமதி கேட்டனர். அவரைத் தொட்டவர்கள் எல்லாரும் குணமடைந்தனர்.

தேவனுடைய பிரமாணங்களும் மனிதர்

உருவாக்கிய விதிமுறைகளும்

(மத்தேயு 15:1-20)

7 எருசலேமிலிருந்து சில பரிசேயர்களும், சில வேதபார்க்களும் வந்தனர். அவர்கள் இயேசுவைச் சுற்றிக் கூடினர். ²இயேசுவின் சீஷர்களில் சிலர் சக்தமற்ற கைகளால் உணவு உண்பதை அவர்கள் கவனித்தார்கள். (சக்தமற்ற கை என்றால் பரிசேயர்கள் சொன்ன முறைப் படி அவர்கள் தம் கைகளைக் கழுவாமல் இருந்தனர்) ³பரிசேயர்களும், யூதர்களனைவரும் இத்தகு சிறப்பான

முறையில் தம் கைகளைக் கழுவுவதற்கு முன்னால் உணவு உண்பதில்லை. அவர்கள் இதனை அவர்களின் முன்னோர் சொன்னபடி தொடர்ந்து செய்து வருகின்றனர். ⁴பூதர்கள் சந்தையில் ஏதாவது வாங்கும் போது, அதனைத் தனியான முறையில் கழுவிச் சுத்தப்படுத்தும் முன் அவர்கள் அதை உண்பதில்லை. இதைப் போன்று அவர்கள் பல விதிகளைத் தங்கள் முன்னோரிடமிருந்து பெற்றுக் கடைப்பிடித்தனர். சிண்ணங்கள், குடங்கள், வெண்கலப் பாத்திரங்கள் போன்றவற்றைக் கழுவுவது ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடித்தனர்.

⁵பரிசேயர்களும், வேதபாரகர்களும் இயேசுவிடம், “உம்முடைய சீஷர்கள் நமக்குமுன்பு வாழ்ந்த முன்னோர்களின் விதிமுறைகளைக் கைக்கொள்ளவில்லையே? உம்முடைய சீஷர்கள் சுத்தமற்ற கைகளால் தம் உணவை உண்டு வருகிறார்கள். ஏன் இவ்வாறு செய்கிறார்கள்?” என்று கேட்டனர்.

⁶இயேசு அவர்களிடம் “நீங்கள் எல்லாரும் போலித்தனமானவர்கள். உங்களைப் பற்றி ஏசாயா சரியாகவே எழுதியிருக்கிறான். அவன் எழுதியிருப்பது:

“இந்த மக்கள் என்னை மதிப்பதாய்ச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் தம் வாழ்வில் எதைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை.

⁷ அவர்களின் வழிபாடு ஒரு பயனுமற்றது. அவர்கள் உபதேசிக்கும் விதிமுறைகள் எல்லாம் மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை.”

ஏசாயா 29:13

⁸நீங்கள் தேவனின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதை நிறுத்தி இருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் மனிதனின் போதனைகளைக் கடைப்பிடித்து வருகிறீர்கள்” என்றார்.

⁹மேலும் இயேசு அவர்களிடம், “நீங்கள் சமர்த்தராக இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்களை நொந்த போதனையை பின்பற்றுவதற்காக தேவனின் கட்டளைகளைப் புறக்கணித்து விட்டீர்கள். ¹⁰உங்கள் தாய்க்கும் தந்தைக்கும் மதிப்பு கொடுங்கள்”* என்று மோசே சொல்லி இருக்கிறான். மேலும் அவன் “எவன் ஒருவன் தன் தந்தையிடமோ அல்லது தாயிடமோ கெட்டவற்றைப் பேசுகிறானோ அவன் கொலை செய்யப்படத் தக்கவன்”* என்று கூறி இருக்கிறான். ¹¹ஒருவன் தன் தந்தையையோ தாயையோ நோக்கி “நான் உங்களுக்கு உதவக்கூடியவற்றைச் செய்ய முடியும். ஆனால் நான் உங்களுக்குச் செய்யமாட்டேன். நான் அதனைத் தேவனுக்குத் தருவேன் என்று சொல்ல நீங்கள் சுற்றுத்தருகிறீர்கள். ¹²அவன் தன் தந்தைக்கோ தாய்க்கோ எதுவும் செய்யத் தேவையில்லை என்று சுற்றிக்கிறீர்கள். ¹³ஆகையால் தேவன் சொன்னவற்றைச் செய்வது அவ்வளவு முக்கியமில்லை என்று சொல்லித்தருகிறீர்கள். நீங்கள் சொல்பவற்றை மக்கள் செய்தால் போதும் என்று நினைக்கிறீர்கள். நீங்கள் இது போன்று பல செயல்களைச் செய்து வருகின்றீர்கள்” என்றார்.

¹⁴மக்களை மீண்டும் இயேசு தன்னிடம் அழைத்தார். அவர் “ஒவ்வொரு மனிதனும் எனக்குச் செவி கொடுக்க வேண்டும். நான் சொல்பவற்றைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ¹⁵வெளியே இருந்து மனிதனுக்குள்ளே போகும் எதுவும் அவனைத் தீட்டுப்படுத்தாது. அவனது உள்ளத்தில் இருந்து வெளியே வருவது தான் அவனைத் தீட்டுப்படுத்தும். ¹⁶நான் சொல்வதைக் கேட்பவர்களே, கவனிப்புகள்” என்றார்.

¹⁷பின்னர் இயேசு அந்த மக்களிடமிருந்து விலகி வீட்டிற்குள் சென்றார். இந்த உவமையைப் பற்றி அவரது சீஷர்கள் இயேசுவிடம் கேட்டனர். ¹⁸“உங்களுக்கு புரிந்துகொள்வதில் இன்னும் சிரமங்கள் உள்ளனவா? வெளியே இருந்து மனிதனுக்குள் செல்லும் எதுவும் அவனைத் தீட்டுப்படுத்தாது என்பது புரியவில்லையா? ¹⁹உணவானது மனிதனின் மூளைக்குள் செல்வதில்லை. உணவு வயிற்றுக்குள் தான் செல்லும். பிறகு அந்த உணவு உடம்பைவிட்டு வெளியேறிவிடும்” என்றார் இயேசு. (இயேசு இதனைக் கூறும்போது, அவர் மக்கள் உன்னும் எந்த உணவும் அவர்களைத் தீட்டுப்படுத்தாது என்று உணர்த்தினார்.)

²⁰மேலும் இயேசு, “மனிதனுக்குள்ளே இருந்து வெளிவரும் எதுவும் அவனைத் தீட்டுப்படுத்தி விடுகிறது. ²¹கெட்டவை எல்லாம் மனிதனுக்குள்ளே இருந்துதான் பிறக்கின்றன. அவன் மனத்தில் கெட்ட எண்ணங்கள், பாலியல் குற்றங்கள், களவு, கொலை ²²விபசாரம், சயநலம், தீயச்செயல்கள், பொய், பொறாமை, புறங்கூறுதல், பெருமை பேசுதல், மூடவாழ்க்கை போன்றவை தோன்றும். ²³இத்தகைய கெட்டவை எல்லாம் மனிதனுக்குள்ளே இருந்துதான் வருகின்றன. இத்தீயவை தேவனை மாசுபடுத்துபவை” என்றார்.

யூதரவாத பெண்ணுக்கு உதவி
(மத்தேயு 15:21-28)

²⁴இயேசு அந்த இடத்தைவிட்டு தீரு பகுதிக்குச் சென்றார். அங்கிருந்த ஒரு வீட்டுக்குச் சென்றார். அங்குதான் அவர் இருக்கிறார் என்பதை அங்குள்ள மக்கள் அறிந்து கொள்ளக்கூடாது என்று இயேசு விரும்பினார். ஆனால் அவர் மக்களின் கவனத்திலிருந்து தப்பிக்க முடியவில்லை. ²⁵அவர் அங்கு இருப்

உங்கள் .. கொடுங்கள் யாத். 20:12, உபா.5:16.

எவன் ... தக்கவன் யாத். 21:17.

பதை ஒரு பெண் கேள்வியுற்றார். அவளது சிறு மகள், அசுத்த ஆவியை உடையவள். எனவே, அவள் இயேசுவிடம் வந்து அவரது பாத்தலில் விழுந்து வணங்கினாள். ²⁶ அவள் பூதர்களுக்கும் பெண் அல்ல. அவள் சிரேக்கப் பெண். சீரோபேனிக்கேயாவில் பிறந்தவள். அவள் தன் மகளைப் பிடித்த பிசாசை விரட்டு மாறு கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டாள்.

²⁷ அந்தப் பெண்ணிடம் இயேசு, “பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து நாங்கள்ரிடம் கொடுப்பது சரியன்று. முதலில் பிள்ளைகள் தேவையான அளவு உண்ணட்டும்” என்றார்.

²⁸ “அது உண்மதான் ஆண்டவரே. பிள்ளைகள் உண்ணாத உணவுக்கு துணுக்குகளை மேசைக்கடியில் உள்ள நாங்கள் உண்ணலாமே” என்று அவள் பதில் சொன்னாள்.

²⁹ பிறகு அந்தப் பெண்ணிடம் இயேசு, “இது நல்ல பதில். நீ போகலாம். பிசாசு உன் மகளை விட்டுப் போய்விட்டது” என்றார்.

³⁰ அந்தப் பெண் வீட்டுக்குப் போனாள். தன் குழந்தை படுக்கையில் படுத்திருப்பதைக் கண்டாள். பிசாசு அவளை விட்டு நீங்கி இருந்தது.

செவிட்டு மனிதனைக் குணமாக்குதல்

³¹ பிறகு இயேசு தீரு பகுதியை விட்டு விலகி சீதோன் பகுதிக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து அவர் சலிலேயா கடற்கரைக்குச் சென்றார். அங்கு இயேசு தேக்கப்போலி* வழியாக வந்தார். ³² அங்கே அவர் இருக்கும்போது மக்கள் ஒரு மனிதனை அவரிடம் அழைத்து வந்தனர். அவன் ஒரு செவிடன். அவனால் பேசவும் முடியாது. அவனைக் குணப்படுத்தும் பொருட்டு அவன்மீது இயேசு தன் கையை வைக்குமாறு அவரிடம் அவர்கள் கெஞ்சிக் கேட்டனர்.

³³ இயேசு அவனை அந்த மக்களிடமிருந்து விலக்கி தனியாய் அழைத்துச் சென்றார். அவர் தனது விரல்களை அவன் காது மீது வைத்தார். பிறகு இயேசு உமிழ்ந்து அவனது நாவையும் தொட்டார். ³⁴ இயேசு ஆகாயத்தைப் பார்த்து பெருமூச்சு விட்டார். பிறகு அந்த மனிதனிடம் இயேசு, “எப்பத்தா” என்றார். (அதற்குத் “திறக்கப்படுவாயாக” என்று பொருள்) ³⁵ இயேசு இதனைச் செய்ததும் அந்த மனிதனால் கேட்க முடிந்தது. பிறகு அவனால் நாவைப் பயன்படுத்தி தெளிவாகப் பேசவும் முடிந்தது.

³⁶ நடந்ததைப்பற்றி எவரிடமும் சொல்ல வேண்டாம் என்று இயேசு மக்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். இயேசு எப்போதும் தன்னைப் பற்றி எவரிடமும் கூறவேண்டாம் என்றே கட்டளையிடுவார். ஆனால் இது மக்களை இயேசு வைப்பற்றி மற்றவர்களிடம் மேலும் மேலும்

தெக்கப்போலி பத்து நகரங்கள் என்பது சிரேக்க சொல். இது சலிலேயா ஏரியின் கீழ்ப்பக்கத்தில் உள்ளது. ஒரு காலத்தில் இங்கு பத்து முக்கியமான நகரங்கள் இருந்தன.

சொல்ல வைத்தது. ³⁷ மக்கள் அவரைப்பற்றி மிகவும் பிரமித்துப் போனார்கள். அவர்கள், “இயேசு எல்லாவற்றையும் நல்ல முறையில் செய்கிறார். அவர் செவிடர்களைக் கேட்க வைக்கிறார். ஊமைகளைப் பேச வைக்கிறார்” என்று பேசிக் கொண்டனர்.

நாவாயிரம் பேருக்கு மேல் உணவளித்தல் (மத்தேயு 15:32-39)

8 இயேசுவுடன் மற்றொருமுறை ஏராளமான மக்கள் இருந்தனர். மக்களுக்கு உண்ண உணவில்லாமல் இருந்தது. ஆகையால் இயேசு தன்னிடம் சீஷர்களை அழைத்தார். ² “நான் இம்மக்களுக்காகப் பெரிதும் வருந்துகிறேன். அவர்கள் என்னோடு மூன்று நாட்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது உணவில்லை. ³ அவர்களைப் பசியோடு வீட்டுக்கு அனுப்ப நான் விரும்பவில்லை. அவர்கள் உண்ணாமல் போனால், வழியில் சோர்வடைந்து விடலாம். சிலர் இங்கிருந்து வெகு தூரத்துக்குச்செல்ல வேண்டும்” என்றார்.

⁴ இயேசுவின் சீஷர்களோ, “நாம் எந்த ஊருக்கும் அருகில் இல்லை. இங்குள்ள அனைவருக்கும் உணவளிக்க நாம் எங்கிருந்து உணவுகளைப் பெறுவது?” என்று கேட்டனர்.

⁵ “உங்களிடம் எத்தனை அப்பங்கள் இருக்கின்றன?” என்று இயேசு கேட்டார்.

“எங்களிடம் ஏழு அப்பங்கள் மட்டுமே உள்ளன” என்று சீஷர்கள் கூறினர்.

⁶ இயேசு அந்த மக்களைத் தரையில் உட்காரச் சொன்னார். பிறகு அவர் ஏழு அப்பங்களையும் எடுத்து தேவனுக்கு நன்றி சொன்னார். இயேசு அப்பங்களைப் பங்குவைத்து சீஷர்களிடம் கொடுத்தார். அவற்றை மக்களுக்குக் கொடுக்குமாறு இயேசு கேட்டுக் கொண்டார். சீஷர்கள் அவர் சொன்னபடி செய்தனர். ⁷ அச்சீஷர்கள் சில மீன்களையும் வைத்திருந்தனர். அவற்றையும் இயேசு வாங்கிப் பிரார்த்தனை செய்து மக்களுக்குக் கொடுக்கும்படி சீஷர்களிடம் கூறினார். ⁸ அனைத்து மக்களும் திருப்தியாக உண்டனர். பிறகு மீதியான உணவுப்பொருட்களை ஏழு கூடைகள் நிறையச் சேர்த்தனர். ⁹ அங்கே ஏறக்குறைய 4000 ஆண்கள் இருந்தனர். அவர்கள் உண்ட பின்னர், வீட்டிற்கு அனுப்பிவைத்தார். ¹⁰ பிறகு இயேசு ஒரு பக்கில் ஏறி தன் சீஷர்களோடு தலம் ஊத்தா பகுதிக்குச் சென்றார்.

பரிசேயர்களின் சோதனை (மத்தேயு 16:1-4)

¹¹ பரிசேயர்கள் இயேசுவிடம் வந்து சில கேள்விகள் கேட்டனர். அவர்கள் அவரைச் சோதிக்க விரும்பினர். அவர் தேவனிடம் இருந்து வந்தவர் என்பதை நிரூபிக்க ஒரு அற்புதத்தைச் செய்யுமாறு அவர்கள் கேட்டனர். ¹² இயேசு வருத்தத்தோடு பெரு மூச்சு

விட்டார். அவர், “எதற்காக மக்கள் அற்புதங்களை ஒரு ஆகாரமாகப் பார்க்க விரும்புகிறார்கள்? நான் உண்மையைக் கூறுகிறேன். அத்தகைய எந்த ஆகாரமும் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படமாட்டாது” என்று கூறினார். ¹³பிறகு இயேசு பரிசேயர்களை விட்டு விலகி, படசில் ஏறி அக்கரைக்குப் போனார்.

யூதத் தலைவர்களைப் பற்றிய இயேசுவின் எச்சரிக்கை (மத்தேயு 16:5-12)

¹⁴அவர்கள் படசில் போகும் போது, சீஷர்களிடம் ஒரு ஒரு அப்பம் மட்டுமே இருந்தது. அவர்கள் போதுமான அப்பங்களைக் கண்டு வருவதற்கு விட்டார்கள். ¹⁵அவர்களை இயேசு எச்சரித்தார். “சுவனமாக இருங்கள். நீங்கள் பரிசேயருடைய புளித்த மாவைக் குறித்தும், ஏரோதின் புளித்த மாவைக் குறித்தும் எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்” என்றார்.

¹⁶இயேசுவின் சீஷர்கள் இதன் பொருளைப் பற்றித் தங்களுக்குள் விவாதம் செய்தார்கள். அவர்கள், “நம்மிடம் அப்பம் இல்லாததால் தான் இயேசு இவ்வாறு கூறுகிறார்” என்று முடிவு செய்தனர்.

¹⁷இதுபற்றி இயேசுவும் அறிந்து கொண்டார். எனவே, “அப்பம் இல்லாததைப் பற்றி ஏன் விவாதித்துக் கொள்கிறீர்கள்? உங்களால் இன்னும் உண்மையைப் பார்க்கவோ, புரிந்து கொள்ளவோ முடியவில்லையே! ¹⁸உங்களுக்குக் கண்கள் இருந்தும் சாணமுடியாமல் இருக்கிறீர்களா? காதுகள் இருந்தும் கேட்கமுடியாமல் இருக்கிறீர்களா? நான் இதற்கு முன்னால் செய்தவற்றை நினைத்துப் பாருங்கள். நம்மிடம் போதுமான அப்பங்கள் இல்லாத போது என்ன செய்தேன்? ¹⁹ஐந்து அப்பங்களை ஐயாயிரம் மக்களுக்கு நான் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவில்லையா? உண்டு மீதியான அப்பங்களை எத்தனைக் கூடைகளில் நிறைத்தீர்கள் என்று நினைத்துப் பாருங்கள்” என்றார்.

அதற்குச் சீஷர்கள், “நாங்கள் மீதியான உணவுப் பொருள்களை பன்றிரண்டு கூடைகளில் நிரப்பினோம்” என்றார்கள்.

²⁰மேலும் இயேசு, “நான் ஏழு அப்பங்களை நாலாயிரம் மக்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்ததை நினைத்துப் பாருங்கள். அப்போது எஞ்சிய உணவுப் பொருளை எத்தனைக் கூடைகளில் நிறைத்து வைத்தீர்கள்?” என்று கேட்டார்.

அதற்குச் சீஷர்கள், “அவற்றை ஏழு கூடைகளில் நிறைத்து வைத்தோம்” என்றனர்.

²¹இயேசு அவர்களிடம், “நான் செய்தவற்றையெல்லாம் நினைவில் வைத்துள்ளீர்கள். ஆனால் இன்னமும் உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையா?” என்றார்.

குருடன் குணமாக்கப்படுதல்

²²இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் பெத்சாயிதாவுக்கு வந்தனர். சிலர் இயேசுவிடம்

ஒரு குருடனை அழைத்துக்கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் குருடனைத் தொட்டுக் குணப்படுத்துமாறு செஞ்சிக் கேட்டனர். ²³ஆகையால் இயேசு குருடனின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு ஊருக்கு வெளியே அழைத்து வந்தார். பிறகு இயேசு அவனது கண்ணில் எச்சிலைத் துப்பினார். அவன்மீது தன் கையை வைத்து, “இப்போது உன்னால் கொஞ்சமாவது பார்க்க முடிகிறதா?” என்று கேட்டார்.

²⁴அக்குருடனால் பார்க்க முடிந்தது. எனவே அவன், “ஆமாம், நான் மக்களைப் பார்க்கிறேன். அவர்கள் மரங்களைப்போல் நடமாடுவதைப் பார்க்க முடிகிறது” என்றான்.

²⁵மேலும் இயேசு தன் கண்மீது கையை வைத்தார். அவன் அவன் கண்களை அசலமாக்க திறந்தான். அவனது கண்கள் குணம் பெற்றன. அவனால் எல்லாவற்றையும் தெளிவாகப் பார்க்க முடிந்தது. ²⁶இயேசு அவனை வீட்டுக்குப் போகச் சொன்னார். “நகரத்திற்குள் போகாதே” என்று இயேசு சொன்னார்.

இயேசுதான் கிறிஸ்து என்று பேதுரு அறிக்கையிடுதல் (மத்தேயு 16:13-20; லூக்கா 9:18-21)

²⁷இயேசுவும், அவரது சீஷர்களும் பிலிப்பு செசரியா நகரத்தைச் சார்ந்த ஊர்களுக்குச் சென்றனர். அவர்களின் பயணத்தின்போது “மக்கள் என்னை யார் என்று சொல்கிறார்கள்?” என்று இயேசு கேட்டார்.

²⁸அதற்குச் சீஷர்கள், “சிலர் உம்மையோவான் ஸ்தானாகக் என்கின்றனர். சிலர் உம்மைத் தீர்க்கநரிசினால் ஒருவர் என்கின்றனர்” என்று சொன்னார்கள்.

²⁹பிறகு இயேசு அவர்களிடம், “நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். அதற்கு பேதுரு, “நீந்தான் கிறிஸ்து என்று பதில் கூறினான்.

³⁰இயேசு சீஷர்களிடம், “நான் யார் என்று எவரிடமும் சொல்லவேண்டாம்” என்றார்.

³¹பிறகு இயேசு தன் சீஷர்களுக்கு உபதேசிக்கத் தொடங்கினார். மனிதகுமாரன் பல வகையில் கஷ்டப்பட வேண்டும். அவர் யூதத் தலைவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படமாட்டார். தலைமை ஆசாரியர்களும், வேதபார்க்களும் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். மனித குமாரன் அவர்களால் கொல்லப்படவேண்டும். இறந்த மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுவிடும்.

³²இவ்வாறு இயேசு நடக்கப்போவதையெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார். எதையும் அவர் இரகசியமாய் வைக்கவில்லை. பேதுரு இயேசுவிடம் தனியே பேசினார். அவர் இவ்வாறு கூறுவது குறித்து பேதுரு கண்டித்து கூறினான். ³³ஆனால் இயேசு மறுபக்கம் திரும்பி தன் சீஷர்களைப் பார்த்தார். பிறகு அவர் பேதுருவைக் கண்டித்தார். “சாத்தானே! என்னை விட்டு விலகிப்போ! நீ தவணுடைய காரியங்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல்

இருக்கிறாய். நீ மனிதர் முக்கியமாகக் கருதும் காரியங்களைப் பற்றி மட்டுமே அக்கறை கொண்டிருக்கிறாய்” என்றார்.

³⁴இயேசு மக்களைத் தம்மிடம் அழைத்தார். அவரது சீஷர்களும் அவரோடு இருந்தனர். பிறகு இயேசு “யாராவது என்னைப் பின்பற்ற விரும்பினால், அவனது விருப்பங்களையெல்லாம் வெறுத்து ஒதுக்க வேண்டும். அவனது சிவ்வையைச் சமந்து என்னைப் பின்பெற வேண்டும். ³⁵எவனொருவன் தன் வாழ்க்கையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள விரும்புகிறானோ அவன் அதனை இழப்பவனாகிறான். எவன் ஒருவன் எனக்காகவும் நற்செய்திக்காகவும் தன்னை இழக்கிறானோ அவனது வாழ்க்கை பாதுகாக்கப்படுகிறது. ³⁶ஒருவனுக்கு உலகம் முழுவதும் சிடைக்காலும் நரகத்தில் ஒருவன் தன் ஆத்துமாவை இழந்து போவானேயா? ³⁷ஒருவன் தன் ஆன்மாவைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள எந்த விலையையும் கொடுக்க முடியாது. ³⁸இப்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் கேடுகளிலும், பாவங்களிலும் வாழ்கிறார்கள். எவனாவது என்னைக் குறித்தும், என் போதனையைக் குறித்தும் வெட்கப்படுவானோ, நானும் அவனைக் குறித்து வெட்கப்படுவேன். நான் என் பிதாவின் மகிமையோடும், தேவ தூதர்களோடும் வரும்போது அவனைக் குறித்து வெட்கப்படுவேன்” என்றார்.

9 பிறகு இயேசு “நான் உங்களுக்கு ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறேன். இங்கே நிற்கின்ற மக்களில் சிலர், அவர்கள் மரணத்திற்கு முன் தேவனுடைய இராஜ்யம் வருவதைப் பார்ப்பார்கள். தேவனுடைய இராஜ்யம் வல்லமையோடு வரும்” என்றார்.

மோசே, எலியாவுடன் இயேசு
(மத்தேயு 17:1-13; லூக்கா 9:28-36)

²ஆறு நாட்களுக்குப் பின், பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரை இயேசு அழைத்துக்கொண்டு உயரமான மலை உச்சிக்குச் சென்றார். அவர்கள் அங்கே தனியே இருந்தனர். சீஷர்கள் இயேசுவைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அவர் புதிய ரூபம் அடைந்தார். ³இயேசுவின் ஆடைகள் வெண்ணிறமாய் மின்னியது. அவன் எவராலும் சுத்தம் செய்ய முடியாத அளவுக்கு வெண்ணையாய் இருந்தது. ⁴அப்போது இரண்டு மனிதர்கள் அங்கே தோன்றி இயேசுவோடு பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் மோசே, எலியா என்றும் இருவரே.

⁵பேதுரு இயேசுவிடம், “போதகரே நாம் இங்கே இருப்பது நல்லதாயிற்று. நாங்கள் கூடாரங்கள் அமைக்கப் போகிறோம். ஒன்று உமக்கு, மற்ொன்று மோசேக்கு, இன்னொன்று எலியாவுக்கு” என்றான். ⁶பேதுருவுக்குத் தான் என்ன சொல்கிறோம் என்றே

புரியாமல் சொன்னான். ஏனென்றால் அவனும் மற்ற இரு சீஷர்களும் மிகவும் பயங்கிருந்தனர்.

⁷பிறகு ஒரு மேகம் வந்து அவர்களை மறைத்தது. அந்த மேகத்திலிருந்து ஓர் ஒலி வந்தது. அது, “இவர் என் மகன். நான் இவரிடம் அன்பாய் இருக்கிறேன். இவருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்” என்று சொன்னது.

⁸பிறகு பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோர் சற்றிலும் பார்த்தனர். ஆனால் இயேசுவைத் தவிர வேறு ஒருவரையும் காணவில்லை.

⁹இயேசுவும், அவரது சீஷ்களும் மலையிலிருந்து இறங்கி வந்தனர். இயேசு தன் சீஷர்களிடம், “மலை மேலே பார்த்ததை நீங்கள் யாரிடமும் சொல்லாதீர்கள். மனித குமாரன் மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழும் வரை காத்திருங்கள். பிறகு நீங்கள் பார்த்ததை மக்களுக்கு சொல்லலாம்” என்று கட்டளையிட்டார்.

¹⁰ஆகையால் சீஷ்களும் இயேசுவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து தாங்கள் பார்த்ததைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை. ஆனால் மரணத்திலிருந்து எழுவதன் பொருளைப்பற்றித் தமக்குள் விவாதித்துக் கொண்டனர். ¹¹சீஷ்கள் இயேசுவிடம் “எலியா முதலில் வரவேண்டும் என்று வேதபாரகர் ஏன் கூறுகின்றனர்?” என்று கேட்டனர்.

¹²“எலியாதான் முதலில் வர வேண்டும் என்று வேதபாரகர்கள் கூறுவது சரிதான். அவன் எல்லாவற்றையும் இருக்க வேண்டிய முறைப்படி சீர்ப்படுத்துவான். மனித குமாரன் மிகவும் கஷ்டப்படுவார் என்றும், உபயோகமற்றவர் என மக்களால் எண்ணப்படுவார் என்றும் வேத வாக்கியங்களில்* எழுதி இருப்பது எதற்காக? ¹³எலியா ஏற்கெனவே வந்து விட்டான் என நான் சொல்கிறேன். அவனைப் பற்றி எழுதி இருக்கிறபடி, மக்கள் தங்களுக்கு விரும்பமானபடி அவனுக்குத் தீமை செய்தனர்” என்றார்.

சிறுவன் குணமாக்கப்படுதல்
(மத்தேயு 17:14-20; லூக்கா 9:37-43)

¹⁴பிறகு பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியவர்களோடு இயேசு சென்று மற்ற சீஷர்களோடு சேர்ந்து கொண்டனர். அங்கு அவர்கள் ஏராளமான மக்களால் சூழப்பட்டனர். வேதபாரகர்கள் அங்கு சீஷ்களோடு வாதம் செய்து கொண்டிருந்தனர். ¹⁵இயேசு வருவதைப் பார்த்து அவர்கள் ஆச்சரியத்தால் நிறைந்தனர். அவர்கள் ஓடிவந்து அவரை வரவேற்றனர்.

¹⁶இயேசு சீஷர்களிடம் “வேதபாரகர்களிடம் நீங்கள் எதைப்பற்றி விவாதம் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்.

வேதவாக்கியங்கள் பாசிசத்த எழுத்துக்கள் பழைய ஏற்பாடு.

17“ஆண்டவரே! நான் என் மகனை அழைத்து வந்தேன். அவன் பிசாசினால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அது அவனைப் பேசவிடாமல் செய்துவிட்டது.”¹⁸ பிசாசு என் மகனைத் தாக்கித் தரையில் தள்ளுகிறது. அவன் வாயில் நுரைதள்ளி பல்லைக் கடித்து சோர்ந்து போகிறான். நான் உம்முடைய சீஷர்களிடம் அப்பிசாசைத் துரத்தும்படி வேண்டினேன். அவர்களால் அது முடியவில்லை,” என்றான் கூட்டத்தினுள்ள ஒருவன்.

19 அவர் அவர்களிடம், “ஓ! விசுவாசமில்லாத மக்களே! நான் உங்களோடு இன்னும் எவ்வளவு காலம் இருப்பது? உங்களோடு இன்னும் எவ்வளவு காலம் பொறுமையாய் இருப்பது? அந்தப் பையனை என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள்!” என்றார்.

20 ஆகையால் இயேசுவிடம் சீஷர்கள் பையனைக் கொண்டு வந்தனர். பிசாசு இயேசுவைப் பார்த்ததும் பையனைத் தாக்கியது. அவன் தரையில் விழுந்து உருண்டான். அவன் வாயில் நுரை தள்ளிற்று.

21 இயேசு அப்பையனின் தந்தையிடம், “எவ்வளவு காலமாக இது இவனுக்கு ஏற்பட்டு வருகிறது?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவன் தந்தை, “அவன் சிறுவனாக இருந்த சமயத்தில் இருந்தே இது உள்ளது.”²² பிசாசு பலமுறை இவனைக் கொல்வதற்காக நீரிலும், நெருப்பிலும் தள்ளியிருக்கிறது. உங்களால் ஏதாவது செய்ய முடியுமானால் எங்களமீது இரக்கம் கொண்டு எங்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள்” என்று கேட்டான்.

23 இயேசு அப்பையனின் தந்தையிடம், “உங்களால் முடியுமானால் செய்யுங்கள்” என்கிறாய். விசுவாசம் கொண்டவர்களுக்கு எல்லாக் காரியங்களும் செய்து முடிக்கத் தக்கவைவே” என்றார்.

24 அப்பையனின் தந்தை பரவசமானான். “நானும் விசுவாசிக்கிறேன். எனக்கு உதவி செய்து என் விசுவாசத்தைப் பெருகச் செய்யுங்கள்” என்றான்.

25 எல்லா மக்களும் நடப்பதை அறிந்து கொள்ள ஒடி வருவதைப் பார்த்தார் இயேசு. ஆகையால் இயேசு அசுத்த ஆவியிடம் பேசினார். இயேசு, “அசுத்த ஆவியே! நீ இந்தச் சிறுவனைச் செவிடாகவும், பேசமுடியாமலும் ஆக்கிவிட்டாய். இவனை விட்டு வெளியே வா என்றும் மீண்டும் இவனுள் செல்லாதே என்றும் உனக்கு கட்டளையிடுகிறேன்” என்றார்.

26 அந்த அசுத்த ஆவி சுதறிற்று. மீண்டும் அப்பையனைத் தரையிலே விழும்படி செய்து, அவனை விட்டு வெளியேறிற்று. அச்சிறுவன் இறந்தவனைப் போன்று கிடந்தான். பலர் அவன் இறந்து போனான்” என்றே சொன்னார்கள்.²⁷ ஆனால் இயேசு அவனது சகையைப் பிடித்து அவன் எழுந்திருக்க உதவினார்.

28 இயேசு வீட்டுக்குள் சென்றார். அவரது சீஷர்களும் அவரோடு தனியே இருந்தார்கள். அவர்கள், “எங்களால் ஏன் இந்த அசுத்த ஆவியை வெளியேற்ற முடியவில்லை?” என்று கேட்டனர்.

29 இயேசுவோ, “இந்த வகையான ஆவியைப் பிரார்த்தனையை பயன்படுத்தித்தான் வெளியேற்ற முடியும்” என்றுரைத்தார்.

தன் மரணத்தைப் பற்றிப் பேசுதல் (மத்தேயு 17:22-23; லூக்கா 9:43-45)

30 பிறகு இயேசுவும், அவரது சீஷர்களும் அந்த இடத்தைவிட்டுச் சென்றார்கள். அவர்கள் சலிலேயா வழியே சென்றனர். தாம் இருக்கும் இடத்தை மக்கள் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாது என்று இயேசு விரும்பினார்.³¹ இயேசு தன் சீஷர்களுக்குத் தனியே உபதேசிக்க விரும்பினார். அவர்களிடம் இயேசு, “மனித குமாரன் மக்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுவார். அவரை அவர்கள் கொலைசெய்வார்கள். மூன்று நாட்களுக்குப்பின் அவர் மரணத்தில் இருந்து உயிர்த்தெழுவார்” என்றார்.³² இயேசு என்ன பொருளில் கூறுகிறார் என்பதை சீஷர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர் என்ன பொருள் கொள்கிறார் என்பதை விசாரிக்கவும் அவர்கள் அஞ்சினர்.

யார் உயர்ந்தவர் என்பதைப் பற்றி போதனை (மத்தேயு 18:1-5; லூக்கா 9:46-48)

33 இயேசுவும், அவரது சீஷர்களும் கப்பர் நகர்ப்பகுக்குச் சென்றனர். அங்கே அவர்கள் ஒரு வீட்டுக்குள் நுழைந்தனர். பிறகு இயேசு தன் சீஷர்களிடம், “இன்று சாலையில் நீங்கள் எதை விவாதிக்கீர்கள்?” என்று கேட்டார்.³⁴ ஆனால் சீஷர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் அன்று அவர்களில் யார் மிகவும் உயர்ந்தவர் என்பது பற்றியே விவாதம் செய்தனர்.

35 ஓரிடத்தில் இயேசு உட்கார்ந்து கொண்டு பன்னிரண்டு சீஷர்களையும் அருகில் அழைத்தார். அவர்களிடம் இயேசு, “எவனாவது மிக முக்கியமானவனாக விரும்பினால் அவன் தன்னைவிட மற்ற அனைவரையும் மிக முக்கியமானவர்களாகக் கருதி அவன் அனைவருக்கும் வேலைக்காரனாக இருக்க வேண்டும்” என்றார்.

36 பிறகு இயேசு ஒரு குழந்தையைத் தூக்கினார். சீஷர்கள் முன்பு அக்குழந்தையை நிறுத்தினார். தன் கைகளால் குழந்தையைத் தாங்கியபடி,³⁷ “இத்தகைய குழந்தைகளை என் பெயரில் ஏற்றுக்கொள்கிற எந்த மனிதனும், என்னையும் ஏற்றுக்கொண்டவனாகிறான். என்னை ஏற்றுக்கொள்கிற எவனும் என்னை அனுப்பினவரையும் ஏற்றுக்கொள்கிறான்” என்றார்.

இயேசுவைச் சேர்ந்தவன் யார்?

(லூக்கா 9:49-50)

³⁸பிறகு யோவான் இயேசுவைப் பார்த்து, “போதகரே, உங்கள் பெயரைப் பயன்படுத்தி ஒருவன் பிசாசைச் துரத்திக்கொண்டிருப்பதை நாங்கள் பார்த்தோம். அவன் நம்மைச் சார்ந்தவன் அல்ல. நம்மவர்களில் ஒருவனும் அல்ல. எனவே அவ்வாறு செய்வதை நிறுத்தச் சொன்னோம்” என்றான்.

³⁹இயேசுவோ, “அவனை நிறுத்தாதீர்கள். எவ்வொருவன் என் பெயரைப் பயன்படுத்தி வல்லமையான செயல்களைச் செய்கிறானோ அவன் எனக்கு எதிராகத் தீயவற்றைச் செய்ய மாட்டான். ⁴⁰எனக்கு எதிராகத் தீமை செய்யாதவன் எனக்கு வேண்டியவன். ⁴¹நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். நீங்கள் கிறிஸ்துவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் எவ்வளவு ஒருவன் என் பரிசீலனை நிமித்தம் உங்களுக்குக் குடிக்க தண்ணீர் தருவானோ நான் அவன் அதற்குரிய பலனை அடையாமல் போகமாட்டான்.

⁴²“இச்சிறுவர்களில் யாராவது ஒருவன் என்மீது நம்பிக்கை வைத்ததினால், இவர்களைப் பாவத்திற்கு வழிநடத்தும் எவனுக்கும் பெருங்கேடு வரும். அக்கை யவனின் கழுத்தில் எந்திரக்கல்லைக் கட்டி நடுக்கடலில் மூழ்கடிப்பது நல்லதாக இருக்கும். ⁴³உங்கள் கைகளில் ஒன்று நீங்கள் பாவம்செய்யக் காரணமாக இருக்குமானால் அதனை வெட்டி எறியுங்கள். உன் உயிரை எப்போதெக்கும் இழப்பதைவிட உன் சரீரத்தின் ஒரு பகுதியை இழப்பது பரவாயில்லை. இரண்டு கையோடு நரகத்துக்குப் போவதைவிட இது நல்லது. அங்கு நெருப்பு அடங்காமல் எரியும். ⁴⁴* ⁴⁵உன் கால் நீ பாவம் செய்யக் காரணமானால் அதனை வெட்டிப் போடு. நீ உன் வாழ்க்கையை இழந்து போவதைவிட காலம் மட்டும்தான் இழப்பது பரவாயில்லை. இரண்டு கால்களோடு நரகத்துக்குப் போவதைவிட இது பரவாயில்லை. ⁴⁶* ⁴⁷உனது கண் நீ பாவம் செய்யக் காரணமானால் அதனைப் பிடுங்கிப் போடு. உனது வாழ்வு முழுவதையும் இழப்பதைவிட ஒரு கண்ணை உடையவனாய் இருப்பது பரவாயில்லை. இரண்டு கண்ணுடையவனாய் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதை விட ஒரு கண்ணை உடையவனாய் தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்குள் நுழைவது பரவாயில்லை.

⁴⁸நரகத்தில் மனிதரை சாப்பிடும் பூழ்க்கள் ஒரு போதும் சாவதில்லை. அங்கே நெருப்பானது எப்போதும் அணையாமல்

வாக்கியம் 44 சில கிரேக்க மாற்கு பிரதிகளில் 44வது வாக்கியமுள்ளது. அது 48வது வாக்கியம் போன்றுள்ளது.

வாக்கியம் 46 சில கிரேக்க மாற்கு பிரதிகளில் 46வது வாக்கியம் உள்ளது. அது 48வது வாக்கியம் போன்றுள்ளது.

எரிந்து கொண்டிருக்கும். ⁴⁹ஒவ்வொருவரும் நெருப்பால் தண்டிக்கப்படுவார்கள்.

⁵⁰“உப்பு நல்லது தான். ஆனால் உப்பு தனது சுவையை இழந்து போனால் நீ மீண்டும் அச்சுவையை அதில் ஊட்டமுடியாது. அதனால் நல்ல குணமுடையவர்களாய் இருங்கள். ஒருவருக்கொருவர் சமாதானமாய் இருங்கள்” என்றார்.

விவாகரத்து பற்றிய போதனை
(மத்தேயு 19:1-12)

10 பிறகு அந்த இடத்தை விட்டு இயேசு வெளியேறினார். அங்கு யோர்தான் ஆற்றைக் கடந்து யூதேயா பகுதிக்குள் சென்றார். அங்கு, ஏராளமான மக்கள் அவரிடம் வந்தார்கள். வழக்கம்போல இயேசு அவர்களுக்குப் போதனை செய்தார்.

²சில பரிசேயர்கள் இயேசுவிடம் வந்தார்கள். அவர்கள், இயேசுவைத் தவறாக ஏதாவது பேசவைக்க முயன்றார்கள். அவர்கள் அவரிடம், “ஒருவன் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்வது சரியா?” என்று கேட்டார்.

³அதற்கு இயேசு அவர்களிடம், “மோசே உங்களிடம் என்ன செய்யுமாறு கட்டளை இட்டார்?” என்று கேட்டார்.

⁴பரிசேயர்களோ, “ஒருவன் விவாகரத்துக்கான சான்றிதழை எழுதி அதன் மூலம் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்யலாம் என்று மோசே அனுமதித்து இருக்கிறார்” என்றனர்.

⁵அவர்களிடம் இயேசு, “மோசே உங்களுக்குக் கால அவ்வாறு எழுதி இருக்கிறார். ஏனென்றால் நீங்கள் தேவனின் போதனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டீர்கள். ⁶ஆனால் தேவன் உலகைப் படைக்கும்போது ‘அவர் மக்களை ஆண் என்றும் பெண் என்றும் படைத்தார்.’ ⁷அதனால்தான் ஒருவன் தன் தாயையும் தந்தையையும் விட்டு விட்டு மனைவியோடு சேர்ந்து கொள்கிறான். ⁸இருவரும் ஒருவர் ஆகிவிடுகிறார்கள். எனவே அவர்கள் இருவராயில்லாமல் ஒருவராகிவிடுகிறார்கள்.* ⁹தேவன் அந்த இருவரையும் ஒன்று சேர்த்துவிடுகிறார். எனவே, எவரும் அவர்களைப் பிரிக்கக்கூடாது” என்றார்.

¹⁰பிறகு இயேசுவும், சீஷர்களும் அந்த வீட்டில் தனியே இருந்தனர். அப்போது சீஷர்கள் இயேசுவிடம் மீண்டும் விவாகரத்து பற்றிய கேள்வியைக் கேட்டனர். ¹¹அதற்கு இயேசு, “எவ்வொருவன் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்துவிட்டு இன்னொரு பெண்ணை மணந்து கொள்கிறானோ அவன் தன் மனைவிக்கு எதிரான பாவியாகிறான். அத்துடன் விபசாரமாகிய பாவத்துக்கும் ஆளாகிறான். ¹²இது போலவே தன் கணவனை விவாகரத்து செய்துவிட்டு இன்னொருவனை

மணந்து கொள்கிற பெண்ணும் விபசாரம் செய்யும் பாவியாகிறான்” என்றார்.

குழந்தைகளும் இயேசுவும்

(மத்தேயு 19:13-15; லூக்கா 18:15-17)

¹³மக்கள் தம் சிறு குழந்தைகளை இயேசு கொடுவதற்காகக் கொண்டு வந்தனர். ஆனால் இயேசு வின் சீஷர்கள் குழந்தைகளைக் கொண்டு வர வேண்டாம் என்று தடுத்தனர். ¹⁴இதனை இயேசு கவனித்தார். சிறுவர் தம்மிடம் வருகிறதை சீஷர்கள் தடைசெய்தது அவருக்கு பிரியமில்லை. எனவே அவர்களிடம், “குழந்தைகள் என்னிடம் வருவதை அனுமதியுங்கள். அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தாதீர்கள். ஏனென்றால் தேவனுடைய இராஜ்யம் குழந்தைகளைப் போன்றவர்களுக்குரியது. ¹⁵நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். குழந்தைகள் எதையும் ஏற்றுக்கொள்வதைப் போன்று நீங்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இல்லாவிட்டால் நீங்கள் அதற்குள் நுழைய முடியாது” என்றார். ¹⁶பிறகு இயேசு, குழந்தைகளைக் கைகளால் அணைத்துக் கொண்டார். இயேசு அவர்கள்மீது கைகளை வைத்து ஆசீர்வாதமும் செய்தார்.

பணக்காரனும் இயேசுவும்

(மத்தேயு 19:16-30; லூக்கா 18:18-30)

¹⁷இயேசு அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட ஆரம்பித்தார். அப்போது ஒரு மனிதன் ஓடிவந்து அவருக்கு முன்னால் முழங்காவிட்டு வணங்கினான். அவன், “நல்ல போதகரே! நான் நித்திய வாழ்வைப் பெற என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்டான்.

¹⁸அதற்கு இயேசு, “என்னை நீ நல்லவர் என்று ஏன் அழைக்கிறாய்? தேவன் மட்டுமே நல்லவர். ¹⁹ஆனால் உனது வினாவைக் விடை யளிக்கிறேன். நீ எவரையும் கொள்ளாமல் மல இருப்பாயாக; விபசாரம் செய்யாமல் இருப்பாயாக, சளவு செய்யாமல் இருப்பாயாக; பொய்சாட்சி சொல்லாமல் இருப்பாயாக; நீ உன் தந்தையைவும் தாயையும் மரியாதை செய்வாயாக* என்று கட்டளைகள் சொல்வது உனக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டார்.

²⁰அதற்கு அந்த மனிதன், “போதகரே! நான் குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே இக்கட்டளைகளுக்குச் சீழ்ப்படிந்து வருகிறேன்” என்றான்.

²¹இயேசு அவனைக் கவனித்தார். இயேசு வுக்கு அவன்மீது அன்பு பிறந்தது. இயேசு அவனிடம், “நீ செய்வதற்கு உரிய காரியம் இன்னும் ஒன்று உள்ளது. நீ போய் உனக்கு உரிய வற்றையெல்லாம் விற்றுவிடு. அப்பணத்தை ஏழை மக்களுக்குக் கொடு. உனக்குப் பரலோகத்தில் நிச்சயம் பொக்கிஷமிருக்கும். பிறகு என்னைப் பின்பற்றி வா” என்றார்.

என்னை ... செய்வாயாக யாத். 20:12-16, உபா 5:16-20.

²²இயேசு இவற்றைச் சொன்னதும் அந்த மனிதன் மிகவும் வருத்தப்பட்டு அப்புறம் போனான். அவனது வருத்தத்துக்குக் காரணம் அவன் பெருஞ் செல்வங்களையே இருந்தது தான்; அதோடு அச்செல்வத்தைப் பாதுகாக்கவும் நினைத்ததுதான்.

²³பிறகு இயேசு சுற்றிலும் பார்த்து தன் சீஷர்களிடம் “ஒரு பணக்காரன் தேவனுடைய இராஜ்யத்துக்குள் நுழைவது மிகவும் கடினமான ஒன்று” என்றார்.

²⁴இயேசு சொன்னதைக் குறித்து சீஷர்கள் அதிசயப்பட்டார்கள். இயேசு மீண்டும், “என்பிள்ளைகளை! தேவனுடைய இராஜ்யத்துக்குள் நுழைவது கடினமானது. ²⁵அதிலும் தேவனுடைய இராஜ்யத்துக்குள் ஒரு பணக்காரன் நுழைவது மிகவும் கடினமானது. இதைவிட, ஊசியின் காதிற்குள் ஒரு ஓட்டகம் எளிதாக நுழைந்து விடும்” என்று சொன்னார்.

²⁶சீஷர்கள் பெரிதும் அதிசயப்பட்டார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குள், “பிறகு யார் இரட்சிக்கப்படுவார்?” என்று கேட்டனர்.

²⁷இயேசு தன் சீஷர்களைப் பார்த்து, “மக்கள் தங்களால் எதுவும் செய்துகொள்ள இயலாது. அது தேவனிடமிருந்துதான் வரவேண்டும். தேவனே எல்லாவற்றையும் செய்ய வல்லவர்” என்றார்.

²⁸பேதுரு இயேசுவைப்பார்த்து, “நாங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்திருக்கிறோம்” என்றான்.

²⁹இயேசு “நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். எவன் ஒருவன் தனது வீட்டையும், சகோதரர்களையும், சகோதரிகளையும், தந்தையையும், தாயையும், குழந்தைகளையும், பண்ணைகளையும் எனக்காகவும், நற்செய்திக்காகவும், தியாகம் செய்கிறானோ ³⁰அவனுக்கு அவன் விட்டதைவிட நூறமடங்கு சிடைக்கும்.

இங்கே இந்த உலகத்தில் அவன் மிகுதியான வீடுகளையும், சகோதரர்களையும், சகோதரிகளையும், தாயார்களையும், குழந்தைகளையும், பண்ணைகளையும் பெறுவான். அதோடு பல துன்பங்களையும் அடைவான். ஆனால் அவன் நித்தியவாழ்வு என்னும் பரிசினை வரப்போகும் உலகில் பெறுவான். ³¹இப்போது மிக உயர்ந்த இடத்தில் உள்ள பலர் எதிர்காலத்தில் மிகத் தாழ்ந்த இடத்துக்குச் செல்வர், மிகத் தாழ்ந்த இடத்திலுள்ள பலர் மிக உயர்ந்த இடத்துக்குச் செல்வர்” என்றார்.

மீண்டும் தன் மரணத்தைப் பற்றி

இயேசு பேசுதல்

(மத்தேயு 20:17-19; லூக்கா 18:31-34)

³²இயேசுவும் அவரோடு இருந்த மக்களும் அங்கிருந்து எருசலேமுக்குப் போகும் பாதையில் இருந்தனர், அவர்களுக்குத் தலைமையேற்று இயேசு அழைத்துச் சென்றார். இயேசு வின் சீஷர்கள் இதைக்குறித்து ஆச்சரியம்

பட்டார்கள். ஆனால் அவர் பின்னால் போன மக்களோ அச்சப்பட்டனர். மீண்டும் இயேசு தன் பன்னிரண்டு சீஷர்களைக் கூட்டி அவர்களோடு தனியாகப் பேசினார். எருசலேமில் அவருக்கு என்ன நடக்கப் போகும் என்று கருதுகிறார். ³³“நாம் எருசலேமுக்கு போய்க் கொண்டு இருக்கிறோம். மனிதகுமாரன் அங்கே தலைமை ஆசாரியர்களிடமும், வேதபாரசர்களிடமும் ஒப்படைக்கப்படுவார். அவர்கள் மனிதகுமாரன் சாகவேண்டும் என்று தீர்ப்பளிப்பார். அவர்கள் மனிதகுமாரனை யூதரல்லாதவர்களிடம் ஒப்படைப்பார்கள். ³⁴அவர்கள் அவரைக் குறித்து நகைப்பர். அவர் மீது காறி உமிழுவார்கள். வாரிணால் அடிப்பார்கள். கொலை செய்வார்கள். அவரோ மரணமடைந்து மூன்றாம் நாள் உயிரோடு எழுவார்” என்று சொன்னார்.

சிறப்புச் சலுகை கேட்டவர்கள்
(மத்தேயு 20:20-28)

³⁵பிறகு செபெதேயுவின் மகன்களாகிய யாக்கோபும், யோவானும் இயேசுவிடம் வந்தார்கள். அவர்கள், “போதகரே நீங்கள் எங்களுக்காக ஏதேனும் செய்யவேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்” என்றனர்.

³⁶அவர்களிடம் இயேசு, “நான் உங்களுக்காக என்ன செய்யவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்?” எனக் கேட்டார்.

³⁷“உங்கள் இராஜ்யத்தில் உங்களுக்கென்று மகிமை உள்ளது. எங்களில் ஒருவர் உங்கள் வலது பக்கத்திலும் இன்னும் ஒருவர் இடது பக்கத்திலும் இருக்க வாய்ப்புத்தரவேண்டும்” என்றனர்.

³⁸அதற்கு இயேசு, “நீங்கள் என்ன கேட்கிறீர்கள் என்பது உங்களுக்குப் புரியவில்லை. நான் ஏற்கப்போகும் பாடுகளை உங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? நான் ஞானஸ் நானும் பெறும் விதத்திலேயே நீங்களுக்கும் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமா?” என்று கேட்டார்.

³⁹அவர்கள், “ஆமாம், எங்களால் முடியும்” என்றனர். இயேசு அவர்களிடம், “நான் படப்போகும் துன்பங்களை எல்லாம் நீங்களுக்கும் படவேண்டியதிருக்கும். நான் பெறப்போகும் ஞானஸ்நானத்தை நீங்களுக்கும் பெறவேண்டியதிருக்கும்.

⁴⁰எனக்கு வலது பக்கத்திலும், இடது பக்கத்திலும் இருக்கப்போகின்றவர்களை என்னால் தீர்மானிக்க முடியாது. அந்த இடத்திற்காகச் சிலர் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்காகவே அந்த இடங்கள் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன” என்றார்.

⁴¹ஏனைய பத்து சீஷர்களும் இயேசு சொல்வதைக் கேட்டனர். அவர்களுக்கு யாக்கோபு மீதும், யோவான் மீதும் கோபம் ஏற்பட்டது.

⁴²இயேசு தன் சீஷர்களை எல்லாம் தம்மிடம் அழைத்தார். அவர்களிடம், “யூதர் அல்லாத மக்கள் ஆள்வோர்கள் எனக் கருதப்படுகின்றனர்.

இந்த ஆள்வோர்கள் தம் அதிகாரத்தை மக்களமீது செலுத்துவதையே பெரிதும் விரும்புகிறார்கள், அவர்களின் முக்கியத் தலைவர்கள் தம் அதிகாரத்தை மக்கள் மீது செலுத்துவதையே பெரிதும் விரும்புகிறார்கள், என்று நீங்கள் அறிவீர்கள். ⁴³ஆனால், நீங்கள் மேற்கொள்ளும் வழி இதுவாக இருக்கக் கூடாது. உங்களில் ஒருவன் பெரியவனாக விரும்பினால் அவன் ஒரு வேலைக்காரனைப் போல மற்றவர்களுக்குச் சேவைசெய்ய வேண்டும். ⁴⁴உங்களில் ஒருவன் மிகவும் முக்கியஸ்தனாக விரும்பினால் அவன் அடிமையைப்போல உங்கள் எல்லாருக்கும் சேவை செய்யவேண்டும்.

⁴⁵இதுபோலவே, மனித குமாரன் பிறருடைய பணிவிடைகளைப் பெறுவதற்காக வரவில்லை. அவர் மற்றவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்யவே வந்துள்ளார். அவர் பலமக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன் உயிரைத் தர வந்துள்ளார்” என்றார்.

குருடன் குணமாக்கப்படுதல்
(மத்தேயு 20:29-34; லூக்கா 18:35-43)

⁴⁶பிறகு அவர்கள் எரிகோ நகரத்துக்கு வந்தனர். இயேசு அந்த நகரத்தையும் விட்டுத் தன் சீஷர்களோடும், மற்ற சில மக்களோடும் வெளியேறினார். பர்திமேயு எனப்படும் (திமேயுவின் மகன்) ஒரு குருடன் சாலையோரத்தில் அமர்ந்திருந்தான். அவன் பிச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். ⁴⁷நாசரேத் ஊரைச் சேர்ந்த இயேசு வந்துகொண்டிருப்பதை அறிந்து சத்தமிட ஆரம்பித்தான். அவன், “தாவீதின் குமாரனாகிய இயேசுவே! எனக்கு உதவி செய்யும்” என்றான்.

⁴⁸பல மக்கள் அவனைப் பேசாமலிருக்கும்படி அதட்டினார்கள். ஆனால் அந்தக் குருடன் இன்னும் சத்தமாக, “தாவீதின் குமாரனே, எனக்கு உதவி செய்யும்” என்றான்.

⁴⁹அவ்விடத்தில் இயேசு நின்று, “அந்த மனிதனை இங்கே வரச் சொல்லுங்கள்” என்றார். எனவே அவர்கள் அக்குருடனை அழைத்தனர். அவர்கள், “மகிழ்ச்சியாய் இரு, எழுந்து வா, இயேசு உன்னை அழைக்கிறார்” என்றனர்.

⁵⁰அக்குருடன் விரைவாக எழுந்தான். அவன் தன் மேலாடையை அவ்விடத்தில் எறிந்துவிட்டு இயேசுவின் அருகில் சென்றான்.

⁵¹இயேசு அவனிடம், “நான் உனக்காக என்ன செய்யவேண்டும் என்று நீ விரும்புகிறாய்?” எனக் கேட்டார். அதற்கு அக்குருடன், “போதகரே! நான் மீண்டும் பார்வை பெறவேண்டும்” என்றான். ⁵²“போ! நீ குணமானாய், ஏனெனில் நீ விசுவாசத்தோடு இருந்தாய்” என்று இயேசு சொன்னார். அதனால் அவன் பார்வை பெற்றான். அவன் இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்து போனான்.

அரசரைப் போல எருசலேமுக்குள் இயேசு
நுழைதல்
(மத்தேயு 21:1-11; லூக்கா 19:28-40;
யோவான் 12:12-19)

11 இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் எருசலேமை அடைந்தனர். அவர்கள் ஒலிவமலையில் உள்ள பெத்தபேசு, பெத்தானியா என்னும் நகரங்களுக்கு அருகில் வந்தனர். அங்கே இயேசு இரண்டு சீஷர்களை அனுப்பிச் சிலவற்றைச் செய்யச் சொன்னார். ²இயேசு, “நீங்கள் பார்க்கிற எதிரேயுள்ள ஊருக்குள் செல்லுங்கள். உள்ளே நுழைந்தும் ஓர் இளம் சுழுதை கட்டப்பட்டிருப்பதைக் காண்பீர்கள். இதுவரை எவராலும் சவாரி செய்யப்படாத சுழுதை அது. அதை அவிழ்த்து இங்கே கொண்டு வாருங்கள். ³யாராவது உங்களிடம் எதற்காக இதனைக் கொண்டு போகிறீர்கள் என்று கேட்டால் அவர்களிடம், ஆண்டவருக்கு இது தேவைப்படுகிறது. அவர் இதனை விரைவில் தீருப்பி அனுப்புவார் என்று சொல்லுங்கள்” என்றார்.

⁴சீஷர்கள் நகரத்துக்குள் நுழைந்தனர். ஒரு வீட்டுக்கு வெளியே சாலை ஓரத்தில் ஓர் இளம் சுழுதை கட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தது. சீஷர்கள் அதனை அவிழ்த்தார்கள். ⁵அங்கு நின்று கொண்டிருந்த சிலர் இதனைப் பார்த்தனர். “என்ன செய்கிறீர்கள்? ஏன் சுழுதையை அவிழ்க்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டனர். ⁶இயேசு சொன்னபடி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அவர்கள் சுழுதையை அழைத்துச் செல்ல அனுமதித்தனர். ⁷சீஷர்கள் சுழுதையை இயேசு விடம் கொண்டு வந்தனர். அவரது சீஷர்கள் தம் மேலாடைகளை சுழுதையின் மேல் விரித்தனர். இயேசு அதன் மேல் உட்கார்ந்தார். ⁸ஏராளமான மக்கள் தம் மேலாடைகளைச் சாலையில் விரித்து இயேசுவை வரவேற்றனர். இன்னும் சிலர் மரக்கிளைகளை வெட்டி அவற்றைச் சாலையில் பரப்பினர். ⁹சிலர் இயேசுவிற்கு முன்னால் நடந்து சென்றனர். சிலர் இயேசுவிற்குப் பின்னால் சென்றனர்.

“அவரைப் புகழுங்கள் ‘கர்த்தரின் பெயரால் வருகிறவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்’ சங்கீதம் 118:25,26

¹⁰ நமது தந்தையான தாவீதின் இராஜ்யம் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப் படுவதாக. அந்த இராஜ்யம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. பரலோகத்தில் உள்ள தேவனைப் போற்றுவோம்.”

என்று அவர்கள் சத்தமிட்டனர்.

¹¹எருசலேமுக்குள் சென்று அங்குள்ள தேவாலயத்திற்குள் இயேசு நுழைந்தார். தேவாலயத்தில் எல்லாவற்றையும் இயேசு பார்க்கார். ஆனால் ஏற்கெனவே நேரமாகி விட்டிருந்தது. ஆகையால் இயேசு அங்கிருந்து பெத்தானியா

வுக்கு தன் பன்னிரண்டு சீஷர்களோடும் சென்றார்.

¹²மறுநாள், அவர்கள் பெத்தானியாவை விட்டுப் புறப்பட்டனர். அவருக்குப் பசித்தது. ¹³இயேசு இலைகள் நிறைந்த அத்திமரம் ஒன்றைப் பார்க்கார். அவர் அதனுக்கில் ஒன்று ஏதேனும் பழங்கள் உள்ளனவா என்று கவனித்தார். அதில் பழங்கள் ஏதுமில்லை. வெறும் இலைகளே இருந்தன. அது கனி கொடுப்பதற்கு உரிய சரியான காலம் இல்லை. ¹⁴ஆகையால் இயேசு அத்திமரத்திடம், “இனி மக்கள் யாரும் உன்னிடமிருந்து ஒரு போதும் பழத்தைத் தின்னமாட்டார்கள்” என்றார். இயேசு சொன்னதைச் சீஷர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

தேவாலயத்தில் இயேசு

(மத்தேயு 21:12-17; லூக்கா 19:45-48;
யோவான் 2:13-22)

¹⁵அவர்கள் எருசலேமை அடைந்தனர். அவர் தேவாலயத்திற்குள் நுழைந்தார். அங்கே பொருள்களை விற்றுக்கொண்டும், வாங்கிக் கொண்டும் இருந்த மக்களை இயேசு விரட்டினார். பலவித பணங்களை மாற்றி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தவர்களின் பலகைகளைத் தலை கீழாகக் கவிழ்த்துப் போட்டார். புறாக்கள் வைத்திருந்த பலகைகளையும் அப்புறப்படுத்தினார். ¹⁶ஒருவரையும் தேவாலயத்தின் வழியே பொருள்களை எடுத்துச் செல்ல இயேசு அனுமதிக்க மறுத்தார். ¹⁷பிறகு இயேசு மக்களுக்குப் போதனை செய்ய ஆரம்பித்தார். “எனது வீடு எல்லா மக்களின் பிரார்த்தனைகளை காண வீடு என அழைக்கப்படும் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.* ஆனால் நீங்கள் தேவனின் வீட்டைத் தீருபர்கள் ஒளியும் இடமாக மாற்றுகிறீர்கள்* என்றார்.

¹⁸தலைமை ஆசாரியர்களும், வேத பாரகர்களும் இவற்றைக் கேட்டனர். அவர்கள் இயேசுவைக் கால்வதற்கு வழிதேடினர். மக்கள் அனைவரும் இயேசுவின் போதனைகளைக் கேட்டு வியப்பதை அறிந்து அவர்கள் அச்சப்பட்டனர். ¹⁹அன்று இரவு இயேசுவும், அவரது சீஷர்களும் அந்தநகரத்தை விட்டு வெளியேறினர்.

விசுவாசத்தின் வல்லமை

(மத்தேயு 21:20-22)

²⁰மறுநாள் காலையில் இயேசு தனது சீஷர்களோடு நடந்து கொண்டிருந்தார். முந்தின நாள் இயேசு சபித்த அத்தி மரத்தை அவர்கள் பார்க்கினர். அம்மரம் செத்து, காய்ந்து, வேரும் உலர்ந்து போய் இருந்தது. ²¹பேதுரு அம்மரத்தைப் பற்றி நினைவுகூர்ந்து இயேசுவிடம், “போதகரே! பாருங்கள். நேற்று இம்மரம் பட்

எனது ... பட்டிருக்கிறது ஏசாயா 56:7.

ஆனால் ... மாற்றுகிறீர்கள் எரேமியா 7:11.

டுப்போகுமாறு சொன்னீர்கள். இன்று இது உலர்ந்து இறந்துவிட்டது” என்றான்.

²²அதற்கு இயேசு, “தேவனிடம் விசுவாசம் வைத்திருங்கள். ²³நான் உங்களுக்கு உண்மை யைக் கூறுகிறேன். ‘மலையே போ, போய்க் கடலில் விழு!’ என்று உங்களால் மலைக்கு ஆணையிடமுடியும். உங்கள் மனதில் சந்தேகம் இல்லாதிருந்தால், நீங்கள் சொல்வது நடக்கும் என்கிற விசுவாசம் உங்களுக்கு இருக்குமானால், தேவன் உங்களுக்காக அவற்றைச் செய்வார். ²⁴ஆகையால் உங்கள் பிரார்த்தனையின்போது தேவனிடம் காரியங்களைக் கேளுங்கள். அவற்றை கிடைக்கப்பெற்றோம் என்று நீங்கள் நம்பினால் அவை உங்களுக்கு உரியதாகும். ²⁵நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யும் போது, ஏதாவது ஒன்றைக்குறித்து நீங்கள் யாரிடமாவது கோபம்சொண்டிருப்பது நினைவில் வந்தால் அவர்களை மன்னித்து விடுங்கள். நீங்கள் இதைச் செய்தால் பரலோகத்தில் இருக்கிற உங்கள் பிதாவும் உங்களது தவறுகளை மன்னித்து விடுவார்” என்றார்.^{26*}

இயேசுவின் அதிகாரத்தை யூதர்கள் சந்தேகித்தல்

(மத்தேயு 21:23-27; லூக்கா 20:1-8)

²⁷இயேசுவும் சீஷர்களும் மீண்டும் எருசலேமுக்கு சென்றார்கள். அவர் தேவாலயத்திற்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தார். தலைமை ஆசாரியர்களும், வேதபார்க்களும், மூத்த யூதத் தலைவர்களும் இயேசுவிடம் வந்தனர். ²⁸அவரிடம், “எங்களுக்குச் சொல். இவற்றையெல்லாம் செய்ய நீ எங்கிருந்து அதிகாரம் பெற்றாய்? யார் உனக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது?” என்று கேட்டனர்.

²⁹அதற்கு இயேசு, “நான் உங்களிடம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்கிறேன். எனக்குப் பதில் சொல்லுங்கள். பிறகு நான் யாருடைய அதிகாரத்தால் இவற்றையெல்லாம் செய்கிறேன் என்பதைக் கூறுகிறேன். ³⁰யோவான் ஸ்நானகன் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தபோது அந்த அதிகாரம் அவனுக்குத் தேவனிடமிருந்து வந்ததா அல்லது மனிதனிடமிருந்து வந்ததா? எனக்குப் பதில் சொல்லுங்கள்” என்றார்.

³¹யூதத் தலைவர்கள் இயேசுவின் கேள்வியைப்பற்றி தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டனர். அவர்கள், “நாம் இவனிடம், ‘யோவான் தேவனிடமிருந்து அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதாகச்’ சொன்னால், நம்மிடம் இவன், ‘பிறகு ஏன் யோவான் மீது நம்பிக்கை வைக்கவில்லை’ என்று கேட்பான். ³²‘மனிதனிடமிருந்து வந்தது’ என்று சொல்வோமானால், பின்னர் மக்கள் நம்முடிக் கோபம் கொள்வர்”

வாக்கியம் 26 சில பழைய கிரேக்க பிரதிகளில் 26-வது வாக்கியம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. “ஆனால் நீங்கள் மற்றவர்களின் பாவங்களை மன்னிக்காவிட்டால் பரலோகத்தில் உள்ள உங்கள் பிதா உங்கள் பாவங்களை மன்னிக்க மாட்டார்.”

(யூதத் தலைவர்கள் மக்களுக்கு எப்போதும் பயந்தனர். ஏனென்றால் அனைத்து மக்களும் யோவானை உண்மையில் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்று நம்பினர்) என்று தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டனர்.

³³ஆகையால் அவர்கள் இயேசுவிடம், “எங்களுக்குப் பதில் தெரியாது” என்றனர். இயேசுவும், “அப்படியானால், நானும் யார் அதிகாரத்தால் இதனைச் செய்கிறேன் என்பதைச் சொல்லமாட்டேன்” என்றார்.

திராட்சைத் தோட்ட உவமை

(மத்தேயு 21:33-46; லூக்கா 20:9-19)

12 மக்களுக்குப் போதிக்க இயேசு உவமைகளைப் பயன்படுத்தினார். “ஒருவன் தன் தோட்டத்தில் திராட்சை பயிரிட்டான். அவன் வயலைச் சுற்றி மதில்சுவர் எழுப்பினான். திராட்சை இரசை உருவாக்க ஒரு குழியைத் தோண்டினான். பிறகு அவன் ஒரு சோபுரத்தையும் கட்டினான். அவன் அத்தோட்டத்தைச் சில விவசாயிகளுக்குக் குத்தகைக்கு விட்டான். பிறகு அவன் வேறு தேசத்திற்குப் போய் விட்டான். ²பின்னர், திராட்சைப்பழம் பறிப்பதற்கான காலம் வந்தது. திராட்சைத் தோட்டத்திலுள்ள பழத்தின் குத்தகைப் பங்கை வாங்கி வருமாறு தோட்டக்காரன் ஒரு வேலையை யாளான அனுப்பி வைத்தான். ³ஆனால் விவசாயிகள் அவனைப் பிடித்துக் கட்டிலைவத்து அடித்து வெறுங்கையோடு அனுப்பினர். ⁴பின்பு வேறொரு வேலையாளனைத் தோட்டக்காரன் அனுப்பினான். அந்த விவசாயிகள் அவனைத் தலையில் அடித்தனர். அவர்கள் அவனுக்கு அவமரியாதை செய்தனர். ⁵அதனால் தோட்டக்காரன் மேலும் ஒரு வேலைக்காரனை அனுப்பி வைத்தான். அந்த விவசாயிகள் அவனைக் கொன்று போட்டார்கள். அந்தத் தோட்டக்காரன் மேலும் பல வேலைக்காரர்களை விவசாயிகளிடம் அனுப்பி வைத்தான். விவசாயிகளோ அவர்களிடம் சிலரை அடித்து சிலரைக் கொன்றும் போட்டார்கள்.

⁶அந்தத் தோட்டக்காரனிடம் மேலும் ஒரே ஒரு ஆளே இருந்தான். அவன் தான் அவனது மகன். அவன் தன் மகனைப் பெரிதும் நேசித்தான். எனினும் அவன் மகனை விவசாயிகளிடம் அனுப்ப முடிவு செய்தான். கடைசி ஆளாகத் தன் மகனை மட்டுமே அனுப்ப முடியும் என்று எண்ணினான். ‘என் மகனை யாவது விவசாயிகள் மதிப்பார்கள்’ என்று நம்பினான்.

⁷ஆனால் விவசாயிகள் தங்களுக்குள், ‘இவன்தான் தோட்டத்துச் சொந்தக்காரனின் மகன். இந்தத் தோட்டம் இவனுக்கு உரியதாகும். இவனை நாம் கொன்றுவிட்டால் இத்தோட்டம் நம்முடையதாகிவிடும்’ என்று பேசிக் கொண்டனர். ⁸ஆகையால் அந்த விவசாயிகள் அவனது மகனைப் பிடித்து,

கொண்டு, தோட்டத்துக்கு வெளியே தூக்கி எறிந்துவிட்டனர்.

⁹“ஆகையால் தோட்டத்துச் சொந்தக்காரன் வேறு என்ன செய்வான்? அவன் தோட்டத்துக்குப்போய் அந்த விவசாயிகளை எல்லாம் கொல்வான். பிறகு அத்தோட்டத்தை வேறு விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பான்.” ¹⁰உறுதியாகவே நீங்கள் இந்த வாக்கியத்தை வாசித்துள்ளீர்கள்.

¹¹“வீடு கட்டுகிறவர்கள் வேண்டாமென ஒதுக்கிய கல்லே வீட்டின் மூலைக் கல்லாயிற்று.

¹¹ கர்த்தர் ஒருவரே இதனைச் செய்தவர். இது நமக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது” சங்கீதம். 118:22-23

¹²இயேசு சொன்ன இந்த உவமையை யூதக் தலைவர்களும் கேட்டனர். இந்த உவமை தங்களைப்பற்றியது என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொண்டனர். எனவே, அவர்கள் இயேசுவைக் கைது செய்ய ஒரு காரணத்தைக் தேடினர். எனினும் அவர்களுக்கு மக்களைப்பற்றிய பயம் இருந்தது. எனவே, அவர்கள் இயேசுவை விட்டு விட்டுப் போய்விட்டார்கள்.

யூதக் தலைவர்களின் தந்திரம்

(மத்தேயு 22:15-22; லூக்கா 20:20-26)

¹³பிறகு யூதத்தலைவர்கள், சில பரிசேயர்களுடும், ஏரோதியர்கள் என்னும் குழுவில் இருந்து சிலரையும் இயேசுவிடம் அனுப்பி வைத்தார்கள். ஏதாவது இயேசு தவறாகப் பேசினால் அவரைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினர். ¹⁴பரிசேயர்களும், ஏரோதியர்களும் இயேசுவிடம் சென்றனர். “போதகரே! நீங்கள் ஒரு நேர்மையான மனிதர் என்று எங்களுக்குத் தெரியும். மற்றவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பது பற்றி உங்களுக்கு எவ்வித அச்சமும் கிடையாது. அவர்கள் அனைவரும் உங்களுக்கு ஒரேமாதிரிதான். தேவனின் வழியைப் பற்றிய உண்மையையே நீங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறீர்கள். இராயனுக்கு வரி கொடுப்பது சரியா இல்லையா என்பது பற்றிக் கூறுங்கள். நாங்கள் வரி கொடுக்கலாமா, வேண்டாமா?” என்று கேட்டனர். ¹⁵அவர்களின் தந்திரத்தை இயேசு அறிந்து கொண்டார். அவர், “எதை எதையோ சொல்லி என்னை ஏன் பிடிக்க முயற்சி செய்கிறீர்கள்? ஒரு வெள்ளிக்காசைக் கொண்டு வாருங்கள். நான் பார்க்கவேண்டும்” என்றார். அவர்கள் ஒரு காசைக் கொடுத்தார்கள். அவர்களிடம் இயேசு, ¹⁶“யாருடைய உருவப்படம் இந்தக் காசில் உள்ளது? யாருடைய பெயர் இதில் எழுதப்பட்டுள்ளது?” என்று கேட்டார். அவர்களோ அதற்கு, “இது இராயனுடைய படம், இதில் இராயனின் பெயர் உள்ளது” என்றார்கள்.

¹⁷இயேசு அவர்களைப் பார்த்து, “இராயனுக்குரியதை இராயனுக்குக் கொடுங்கள், தேவனுக்குரியதை தேவனிடம் கொடுங்கள்” என்றார். அந்த மக்கள் அதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

சதுசேயர்களின் தந்திரம்

(மத்தேயு 22:23-33; லூக்கா 20:27-40)

¹⁸பிறகு சில சதுசேயர்கள் இயேசுவிடம் வந்தனர். (சதுசேயர்கள் என்பவர்கள் எவரும் இறப்பில் இருந்து உயிர்த்தெழ இயலாது என்று நம்புகிறார்கள்.) அவர்கள் இயேசுவிடம் ஒரு வினாவைக் கேட்டார்கள். ¹⁹“போதகரே! ஒருவன் திருமணம் ஆகிக் குழந்தை இல்லாமல் இறந்து போனால் அவனது சகோதரன் அவனது மனைவியை மணந்து கொள்ளலாம் என்று மோசே எழுதி இருக்கிறார். அவர்களுக்குக் குழந்தை பிறந்தால் அது இறந்த சகோதரனுக்கு உரியதாகும் என்கிறார். ²⁰ஏழு சகோதரர்கள் இருந்தார்கள். முதல் சகோதரன் மணந்து கொண்டபின் இறந்து போனான். அவனுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை. ²¹ஆகவே, இரண்டாவது சகோதரன் அவளை மணந்து கொண்டான். அவனுக்கும் குழந்தைகள் இல்லை. அவனும் இறந்து விட்டான். இதுபோலவே மூன்றாவது சகோதரனுக்கும் ஏற்பட்டது. ²²இவ்வாறே ஏழு சகோதரர்களும் அப்பெண்ணை மணந்து இறந்து விட்டனர். யாருக்குமே அந்தப் பெண்ணோடு குழந்தை பிறக்கவில்லை. இறுதியில் அந்தப் பெண்ணும் இறந்துவிட்டாள். ²³ஆனால் ஏழு சகோதரர்களும் அவளை மணத்திருக்கின்றனர். ஆகவே, மரணத்திலிருந்து மக்கள் எழும் காலத்திலே அந்தப்பெண் யாருடைய மனைவியாகக் கருதப்படுவாள்?” என்று கேட்டனர்.

²⁴இதற்கு இயேசு, “ஏன் இந்தக் தவறைச் செய்கிறீர்கள்? இதற்குக் காரணம் வேதவாக்கியங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளதை நீங்கள் அறிகிறதில்லை. அல்லது நீங்கள் தேவனின் வல்லமையைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ²⁵மரணத்தில் இருந்து எழும் மக்கள் மத்தியில் திருமண உறவுகள் ஏதும் இராது. மக்கள் ஒருவரையொருவர் மணந்து கொள்ளமாட்டார்கள். அனைத்து மக்களும் பரலோகத்தில் உள்ள தேவதூதர்களைப் போல இருப்பார்கள். ²⁶மக்கள் மரணத்தில் இருந்து எழுவது பற்றி தேவன் சொன்னதை நீங்கள் நிச்சயம் வாசித்திருக்கிறீர்கள். மோசே தனது நூலில் முடிசெடி எரிந்ததைப்பற்றிச் சொல்லும்போது தேவன் மோசேயிடம் இவ்வாறு சொல்கிறார். “நான் ஆபிரகாமின் தேவன், ஈசாக்கின் தேவன், யாக்கோபின் தேவனுமாகிய உங்கள் தேவனுமாயிருக்கிறேன்”* இவர்கள் உண்மையிலேயே மரித்தவர்கள் அல்லர். ²⁷அவர் உயிரோடு இருப்பவர்களுக்கே தேவனாய் இருக்கி

றார். சதுசேயர்களாகிய நீங்கள் தவறானவர்கள்” என்றார்.

மிக முக்கியமான கட்டளை எது?
(மத்தேயு 22:34-40; லூக்கா 10:25-28)

²⁸வேதபாரகர்களில் ஒருவன் இயேசுவிடம் வந்தான். அவன் இயேசுவும் சதுசேயர்களும், விவாதிப்பதைக் கேட்டான். இயேசு அவர்களுக்கு நல்ல பதில் கொடுப்பதைப் பார்த்தான். எனவே அவன் இயேசுவிடம், “கட்டளைகளுள் எது மிக முக்கியமானது?” என்று கேட்டான்.

²⁹அதற்கு இயேசு, “‘இஸ்ரவேலின் மக்களே! கவனியுங்கள். நமது தேவனாகிய கர்த்தரே உண்மையான ஒரே கர்த்தர். ³⁰நீங்கள் அவரிடம் அன்பாய் இருக்க வேண்டும். அவரிடம் நீங்கள் முழு மனதோடும், முழு ஆத்துமாவோடும், முழு இதயத்தோடும், முழு பலத்தோடும், அன்பாய் இருக்கவேண்டும்.*’ இது முதல் கட்டளை. ³¹‘உங்களை நீங்கள் எந்த அளவு நேசிக்கிறீர்களோ, அந்த அளவுக்கு அடுத்தவர்களையும் நேசிக்கவேண்டும்’ என்ற பது இரண்டாம் கட்டளை. இவற்றைவிட மிக முக்கியமான வேறு கட்டளைகள்* எதுவும் இல்லை” என்றார்.

³²அதற்கு அந்த மனிதன், “போதகரே! இது ஒரு நல்ல பதில். நீங்கள் சரியான பதிலையே சொல்லி இருக்கிறீர்கள். கர்த்தர் ஒருவரே நம் தேவன். அவரைத் தவிர வேறு தேவன் இல்லை. ³³ஒருவன் தேவனைத் தன் முழு மனதோடும், முழு ஆத்துமாவோடும், முழுப் பலத்தோடும் நேசிக்க வேண்டும். ஒருவன் தன்னை நேசிப்பது போலவே மற்றவர்களையும் நேசிக்க வேண்டும். இந்தக் கட்டளைகளே, ஏனைய கட்டளைகளைக் காட்டிலும் முக்கியமானவை. இவை தகனபலிகள் போன்ற வற்றைவிட மிக முக்கியமானவை” என்றான்.

³⁴அந்த மனிதன் புத்திசாலித்தனமாகப் பதில் கூறுவதை இயேசு அறிந்து கொண்டார். எனவே அவனிடம், “நீ தேவனின் இராஜ்யத்தை நெருங்கிவிட்டாய்” என்றார். அதற்குப் பிறகு ஒருவருக்கும் இயேசுவிடம் எந்த கேள்வியும் கேட்கும் தைரியம் வரவில்லை.

³⁵பின்னர், இயேசு தேவாலயத்தில் போதித்துக் கொண்டிருந்தார். “சிறிஸ்து தாவீதின் குமரன் என்று வேதபாரகர்கள் ஏன் சொல்கிறார்கள்? ³⁶பரிசுத்த ஆவியின் உதவியுடன் தானாக தாவீது கூறுகிறார்.

*கர்த்தர் என் ஆண்டவரிடம் சொன்னார், நீங்கள் எனது வலது பக்கத்தில் உட்காருங்கள். நான் உங்களுடைய பகைவர்களை உங்கள் ஆளுகைக்கு உட்படுத்துவேன்” சங்கீதம். 110:1

³⁷தாவீது தானாக அவரை ஆண்டவர் என்று அழைக்கிறார். அப்படி இருக்க சிறிஸ்து எவ்வாறு தாவீதின் மகனாக இருக்க முடியும்?” என்று இயேசு கேட்டார். ஏராளமான மக்கள் இயேசு சொல்வதைக் கேட்டு மனம் மகிழ்ந்தனர்.

³⁸தொடர்ந்து இயேசு உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தார். “வேதபாரகர்களிடம் கவனமாக இருங்கள். அவர்கள் மதிப்பைத் தரும் நீண்ட ஆடைகளை அணிந்துகொண்டு அங்குமிங்கும் அலைய விரும்புகிறார்கள். சந்தைப் பகுதிகளில் மக்களிடமிருந்து மரியாதை பெற்றுக் கொள்ள விரும்புகின்றனர். ³⁹ஜெப ஆலயங்களில் முக்கியமான இருக்கைகளைப் பெற விரும்புகின்றனர். விருந்துகளில் மிகமுக்கியமான இடங்களில் இருக்க விரும்புகின்றனர். ⁴⁰விதவைகளை இழிவாக நடத்தி அவர்களது வீடுகளைத் திருடுகிறார்கள். நீண்ட பிராந்த்தனை செய்து நல்லவர்கள் போலத் தோற்றம் தருகிறார்கள். இவர்களைத் தேவன் மிகுதியாகத் தண்டிப்பார்” என்றார்.

கொடுப்பதின் மேன்மை
(லூக்கா 21:1-4)

⁴¹மக்கள் தம் காணிக்கையைச் செலுத்துகிற ஆலய காணிக்கைப் பெட்டியின் அருகில் இயேசு உட்கார்ந்திருந்தார். மக்கள் அதில் காசுகள் போடுவதைக் கவனித்தார். நிறைய பணக்காரர்கள் ஏராளமாகப் பணத்தைப் போட்டார்கள். ⁴²பிறகு ஓர் ஏழை விதவை வந்து இரண்டு சிறியகாசுகளைப் போட்டார். ⁴³இயேசு தனது சீஷர்களை அழைத்தார். அவர்களிடம், “நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்கிறேன். அந்த ஏழை விதவை இரண்டு சிறிய காசுகளைத்தான் போட்டார். உண்மையில் அவள் செல்வந்தர் எவரையும்விட அதிகம் போட்டிருக்கிறார். ⁴⁴அவர்களிடம் நிறைய பணம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்குத் தேவையில்லாததையே அவர்கள் கொடுத்தார்கள். இவரோ மிகவும் ஏழை. அவள் தன்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் கொடுத்து விட்டாள். அவள் கொடுத்தது அவளது வாழ்க்கைக்கு மிகவும் தேவையான ஒன்றாகும்” என்றார்.

ஆலயத்தின் எதிர்கால அழிவு
(மத்தேயு 24:1-44; லூக்கா 21:5-33)

13 இயேசு ஆலயத்தை விட்டுப் புறப்படும் போது அவரது சீஷர்களில் ஒருவன். “பாருங்கள் போதகரே! பெரிய பெரிய கற்களோடு இந்த ஆலயம் பார்க்க எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது” என்று சொன்னான். ²இயேசுவோ, “நீ இந்தப் பெரிய கட்டிடத்தைப் பார்க்கிறாய். இவையெல்லாம் ஒரு காலத்தில் அழிந்துபோகும். ஒவ்வொரு கல்லும் தரையில் சிதறிப்போகும். ஒரு கல்லோடு இன்னொன்று சேராது போகும்,” என்றார். ³பிறகு ஒலிவ மலையின் மேலே ஓரிடத்தில்

உட்கார்ந்தார். அவரோடு பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் அந்திரேயா ஆசிரோர் இருந்தனர். அனைவரும் ஆலயத்தைப் பார்த்தனர். சீஷர்கள் இயேசுவிடம், ⁴“இவை எப்போது நடைபெறும் என்று எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள். இவை நிகழும் காலத்தை நாம் எந்த அடையாளங்களால் அறிந்து கொள்ளமுடியும்?” என்று கேட்டனர்.

⁵இயேசு சீஷர்களிடம், “எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். யாரும் உங்களை ஏமாற்றாதபடிக்குப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். ⁶பலர் வந்து என் பெயரைப் பயன்படுத்துவார்கள். அவர்கள், ‘நானே அவர்’ என்பார்கள். அவர்கள் மக்களை ஏமாற்றுவார்கள். ⁷பேரைப் பற்றியும், போர்களைப் பற்றிய செய்திகளையும் நீங்கள் கேள்விப் படுவீர்கள். பயப்படாதீர்கள். உலக முடிவு ஏற்படும்முன் இவை நிகழ வேண்டும். ⁸நாடுகள் ஒன்றோடு ஒன்று போரிட்டுக்கொள்ளும். இராஜ்யங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று மோதிக்கொள்ளும். மக்களுக்கு உண்ண உணவில்லை என்று சொல்லும் காலம் வரும். பல் வேறு இடங்களில் பூமி அதிர்ச்சிகள் ஏற்படும். இவை ஒரு குழந்தை பிறப்பதற்கு முன் ஏற்படும் வேதனையோல உருவாகும். ⁹நீங்கள் கவனமாயிருங்கள். மக்கள் உங்களைக் கைது செய்து நியாயம் வழங்குவார்கள். தங்கள் ஜெப ஆலயங்களில் உங்களை அடிப்பார்கள். நீங்கள் ஆளுநர்கள் முன்பும், மன்னர்களின் முன்பும், கட்டாயமாக நிறுத்தப்படுவீர்கள். என்னைப்பற்றி அவர்களிடம் நீங்கள் சொல்வீர்கள். நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுவதால் இவை உங்களுக்கு ஏற்படும். ¹⁰இவை நடைபெறுவதற்கு முன்னால் நற்செய்தியானது எல்லா மக்களுக்கும் பரப்பப்படும். ¹¹நீங்கள் சொல்லப் போவதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். அந்த நேரத்தில் தேவன் பேசக் கொடுத்தவற்றை நீங்கள் பேசுங்கள். உண்மையிலும் அவற்றை நீங்கள் பேசுவதில்லை. உங்கள் மூலம் பரிசுத்த ஆவியானவரே பேசுவார்.

¹²சகோதரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எதிராகிச் சோவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும் படுவார்கள். பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு எதிராகி அவர்களை மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுப்பார்கள். பிள்ளைகள் தம் பெற்றோருக்கு எதிராகச் சண்டையிட்டு அவர்களைக் கொலை செய்ய வழி தேடுவார்கள். ¹³நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுவதால் மக்கள் அனைவரும் உங்களை வெறுப்பார்கள். இறுதிவரை உறுதியாக யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களே இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.

¹⁴பேரழிவிற்கு காரணமான மோசமான காரியத்தை நிற்கத்தக்க இடத்தில் நிற்க நீங்கள் காண்பீர்கள்.* (இதை வாசிக்கிறவன் இதன்

அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.) அப்போது யூதேயாவில் உள்ள மக்கள் அதை விட்டு மலைகளுக்கு ஓடிப் போவார்கள். ¹⁵மக்கள் தம் நேரத்தை வீணாக்காமல் எதற்காகவும் நிற்காமல் ஓடிப்போக வேண்டும். எவனாவது வீட்டின் கூரைமேல் இருந்தால் அவன் பொருள்களை எடுக்கக் கீழே இறங்காமலும் வீட்டிற்குள் நுழையாமலும் இருப்பானாக. ¹⁶எவனாவது வயலில் இருந்தால் அவன் தன் மேல்சட்டையை எடுக்கத் திரும்பிப் போகாமல் இருப்பானாக. ¹⁷அந்தக்காலம் சுருவுற்ற பெண்களுக்கும், கைக்குழந்தையுள்ள பெண்களுக்கும் மிகக் கொடுமையானதாக இருக்கும். ¹⁸மழைக் காலத்தில் இவை நிகழாதிருக்கும்படி பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். ¹⁹ஏன்? அந்த நாட்களில் அதிக அளவு வேதனை இருக்கும். தொடக்கக் காலம் முதல் இன்று வரை இது போன்ற வேதனைகள் ஏற்பட்டிருக்காது. இது போன்ற கேடுகள் இனிமேல் நடக்காது. ²⁰அக்கேடு காலம் குறுகியதாக இருக்கட்டும் என்று தேவன் தீர்மானித்திருக்கிறார். அக்கேடு காலம் குறுகியதாக இல்லாமல் இருந்தால் பின்னர் உலகில் ஒருவரும் உயிரோடு இருக்க முடியாது. அவர் தேர்ந்தெடுத்த சிறப்புக்குரிய மக்களுக்கு உதவும் பொருட்டு தேவன் அக்கேடு காலத்தினைக் குறுகியதாக ஆக்குவார். ²¹அக்காலத்தில் சிலர் ‘அதோ பாருங்கள் சிறிஸ்து, இதோ இவர்தான் சிறிஸ்து’ என்று கூறுவார்கள். அவர்களை நம்பாதீர்கள். ²²சுள்ளக் கிறிஸ்துக்களும், சுள்ளக் தீர்க்கதரிசிகளும் வந்து அநேக அற்புதங்களையும், அரிய செயல்களையும் செய்வார்கள். அவர்கள் இவற்றைக் தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களிடமே செய்வார்கள். அப்படிச் செய்து அவர்களை ஏமாற்ற முயற்சிப்பார்கள். ²³எனவே கவனமாய் இருங்கள். இவை நடைபெறும் முன்னரே நான் உங்களை எச்சரிக்கை செய்துவிட்டேன்.

²⁴அந்நாட்களில் அத்துன்பங்கள் நடந்த பிறகு சூரியன் இருளாகும். சந்திரன் ஒளி தராது.

²⁵நட்சத்திரங்கள் வானத்திலிருந்து விழும். வானிலுள்ள அத்தனையும் மாறிப்போகும்’

ஏசாயா 13:10, 34:4

²⁶பிறகு மேகங்களுக்கு மேல் மனித குமாரன் மிகுந்த வல்லமையோடும், மகிமையோடும் வருவதைக் காண்பார்கள். ²⁷பூமி முழுவதும் தேவதூதர்களை மனித குமாரன் அனுப்பிவைப்பார். அத்தேவதூதர்கள் உலகம் முழுவதிலும் உள்ள கர்த்தரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களைக் கூட்டுவார்கள்.

²⁸அத்திரம் நமக்கு ஒரு பாடத்தைக் கற்பிக்கின்றது. அத்திரக் கிளைகள் பசுமையாகவும், மென்மையாகவும் மாறி புதிய இலைகள்

தளிர்த்த ஆரம்பிக்கும்போது கோடைக்காலம் நெருங்கும் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம். ²⁹இது போலத்தான் நான் சொன்னவை நிகழ்வதற்கான அறிவுகொள்வதோன்றும். அறிவுகொள்வதற்கான காலம் நெருங்கி விட்டதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். ³⁰நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். இப்பொழுது உள்ள மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் போதே நான் சொன்னவை எல்லாம் நிகழும். ³¹இந்த முழு உலகமும் பூமியும் வானமும் அழிந்து விடும். ஆனால் நான் சொன்னவார்க்கைகள் மாத்திரம் அழியாது.

³²எப்பொழுது, எந்த நேரத்தில் அவை நடைபெறும் என்று எவராலும் அறிந்து கொள்ளமுடியாது. இதைப்பற்றி தேவ குமாரனுக்கும், பரலோகத்தில் உள்ள தேவதூதர்களுக்கும் கூடத் தெரியாது. பீகா மட்டுமே இதனை அறிவார். ³³கவனமாய் இருங்கள். எப்பொழுதும் தயாராக இருங்கள். அக்காலம் எப்போது வரும் என உங்களுக்கும் தெரியாது. ³⁴இது, பயணம் செய்பவன் தன் வீட்டை விட்டுப் போவதைப் போன்றது. அவன் தன் வேலைக்காரர்களிடம் வீட்டை ஒப்படைத்து விட்டுப் போகிறான். அவன் ஒவ்வொரு வேலைக்காரனுக்கும் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு வேலையைக் கொடுத்துவிட்டுப் போகிறான். ஒரு வேலைக்காரன் வாசலைக் காவல் காப்பான். எப்பொழுதும் வேலைக்காரர்கள் தயாராய் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வான். அதைப் போலவே நானும் உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். ³⁵எனவே, நீங்கள் எப்பொழுதும் தயாராக இருக்க வேண்டும். வீட்டுச் சொந்தக்காரன் எப்பொழுது திரும்பி வருவான் என்று எவருக்கும் தெரியாது. ஒரு வேளை அவன் பிற்பகலில் வரலாம். அல்லது நடு இரவில் வரலாம் அல்லது அதிகாலையில் வரலாம், அல்லது சூரியன் உதயமாகும்போது வரலாம். ³⁶வீட்டின் சொந்தக்காரன் எதிர்பாராமல் வருவான். நீங்கள் எப்போதும் தயாராக இருந்தால் உங்களைத் தூங்குகிறவர்களாக அவன் கண்டுபிடிக்க மாட்டான். ³⁷நான் இதனைச் சொல்கிறேன். நான் எல்லாருக்கும் சொல்கிறேன் தயாராக இருங்கள்” என்றார்.

புகத்தலைவர்கள் இயேசுவைக் கொல்லத் திட்டமிடுதல்

(மத்தேயு 26:1-5; லூக்கா 22:1-2; யோவான் 11:45-53)

14 புரிப்பில்லாத அப்பம் சாப்பிடுகிற பஸ்கா பண்டிகை இரண்டு நாள் சுழித்து வந்தது. அப்பொழுது வேதபாரசுரம், தலைமை ஆசாரியர்களும் இயேசுவைப் பிடித்துக் கொல்லத் திட்டம் தீட்டினர். ஏதேனும் பொய்ச்சொல்லம் சாட்டி அவரைக் கைது செய்ய முயன்றனர். ²“பண்டிகையின்போது இயேசுவைக் கைது செய்ய முடியாது. மக்களுக்குக்

கோபத்தை உருவாக்கி சலகம் ஏற்படுத்தக் நாங்கள் விரும்பவில்லை” என்றனர்.

ஒரு பெண்ணின் சிறப்புச்செயல்

(மத்தேயு 26:6-13; யோவான் 12:1-8)

³இயேசு பெத்தானியாவில் இருந்தார். அவர் தொழுநோயாளியான சீமோனின் வீட்டில் உணவு உண்டுக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அங்கு ஒரு பெண் வந்தார். அப்பெண்ணிடம் அதிக விலை மதிப்புள்ள நளம்* என்னும் நறுமணத் தைவழமுள்ள வெள்ளைக்கல் ஜாடி இருந்தது. அவள் அந்த ஜாடியைத் திறந்து அந்நறுமணத் தைவழத்தை இயேசுவின் தலையில் ஊற்றினாள்.

⁴சில சீஷர்கள் இதனைக் கவனித்தனர். இதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு தங்களுக்குள் குற்றம் சாட்டினர். “நறுமணத் தைவழத்தை ஏன் வீணாக்க வேண்டும்? ⁵ஏறாண்டு செலவுக் குரிய பணத்துக்குச் சமமான மதிப்புள்ளதாயிற்றே இத்தலைம். அதனை விற்று அப்பணத்தை ஏழைகளுக்குச் செலவு செய்யாமே” என்று கூறிக்கொண்டனர். அப்பெண்ணையும் அவர்கள் பலமாக விமர்சித்தனர்.

⁶இயேசுவோ, “அந்தப் பெண்ணே ஒன்றும் சொல்லாதீர்கள். ஏன் அவளைத் தொந்தரவு செய்கிறீர்கள்? அவள் எனக்காக ஒரு நல்ல செயலைச் செய்தாள். ஏழை மக்கள் எப்பொழுதும் உங்களோடு இருப்பார்கள். நீங்கள் விரும்பும்போது எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யலாம். ஆனால் நான் எப்பொழுதும் உங்களோடு இருக்க மாட்டேன். ⁸இந்தப் பெண்ணால் செய்ய முடிந்ததைத் தான் அவள் எனக்காகச் செய்திருக்கிறாள். நான் அடக்கம் பண்ணப்படுவதற்கு உதவியாக என் உடலில் தைவழம் பூச முந்திக்கொண்டாள். ⁹நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். உலகில் உள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் நற்செய்தி சொல்லப்படும் எல்லா இடங்களிலும் இந்தப் பெண் செய்ததும் சொல்லப்படும். அப்போது மக்கள் இவளை நினைவில் இருத்திக்கொள்வார்கள்” என்றார்.

¹⁰பன்னிரண்டு சீஷர்களுள் ஒருவன் தலைமை ஆசாரியர்களிடம் பேசச் சென்றான். அந்த சீஷனின் பெயர் யூதாஸ் காரியோத்த. அவன் அவர்களிடம் இயேசுவை ஒப்படைக்க விரும்பினான். ¹¹தலைமை ஆசாரியர்கள் இது குறித்து பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். அவர்கள் அதற்குரிய பணத்தை அவனுக்குத் தருவதாக வாக்குறுதி அளித்தனர். ஆகையால் அவன் தக்க தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான்.

¹²அன்று புரிப்பில்லாத அப்பம் உண்ணும் பஸ்கா பண்டிகையின் முதல் நாள். அன்று தான் அவர்கள் பஸ்கா ஆட்டுக் குட்டியைப்

நளம் நளம் செய்யிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் விலை உயர்ந்த வாசனை எண்ணெய்.

பலியிடுவார்கள். இயேசுவின் சீஷர்கள் அவரிடம் வந்தனர். “நாங்கள் உமக்காகப் பஸ்கா விருந்து உண்ண எங்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்?” என்று கேட்டனர்.

¹³இயேசு நகரத்துக்குள் இரண்டு சீஷர்களை அனுப்பினார். “நகரத்துக்குள் போங்கள். தண்ணீர் குட்டைதச் சுமந்துகொண்டுவரும் ஒரு வளைக் காண்பீர்கள். அவன் உங்களிடம் வருவான். அவனைப் பின்தொடர்ந்து செல்லுங்கள். ¹⁴அவன் ஒரு வீட்டுக்குச் செல்வான். அந்த வீட்டு எஜமானனைப் பாருங்கள். ‘ஆண்டவரும், அவரது சீஷர்களும் பஸ்கா விருந்துண்ணும் அறை எது?’ என்று கேளுங்கள். ¹⁵அவன் மாடியில் உள்ள ஒரு பெரிய அறையைக் காட்டுவான். அந்த அறை உங்களுக்கு தயாராக இருக்கும். அங்கு விருந்து தயார் செய்யுங்கள்” என்றார்.

¹⁶ஆகையால் சீஷர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு நகரத்துக்குச் சென்றனர். இயேசு சொன்னபடி எல்லாக் காரியங்களும் நிறைவேறின. எனவே, சீஷர்கள் பஸ்கா விருந்தைத் தயாரித்தனர்.

¹⁷மாலையில் அந்த வீட்டுக்குப் பன்னிரண்டு சீஷர்களோடு இயேசு சென்றார். ¹⁸அவர்கள் உணவு உண்ணும்போது, இயேசு “நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். இப்பொழுது என்னோடு உணவு உண்டுகொண்டிருக்கிற உங்களில் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பான்” என்றார்.

¹⁹இதைக் கேட்டதும் சீஷர்கள் பெரிதும் வருத்தப்பட்டனர். ஒவ்வொருவரும் அவரிடம், “உறுதியாக அது நாளில்லை” என்று கூறினார்.

²⁰இயேசுவோ, “எனக்கு எதிரியாகிறவன் உங்கள் பன்னிரண்டு பேர்களில் ஒருவன் தான். அவன் என்னோடுதான் இப்போது தனது அப்பத்தை இப்பாத்திரத்தில் நனைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். ²¹மனித குமாரன் இறந்து போவார். வேதவாக்கியங்களில் எழுதியபடி எல்லாம் நடக்கும். எனினும் எந்த மனிதனாலும் மனிதகுமாரன் காட்டிக் கொடுக்கப்படுவாரோ அந்த மனிதனுக்குக் கேடு வரும். அவன் பிறக்காமல் இருந்தால் அது அவனுக்கு நன்மையாக இருந்திருக்கும்” என்றார்.

காத்தரின் விருந்து

(மத்தேயு 26:26-30; லூக்கா 22:15-20
1 கொரிந்தியர் 11:23-25)

²²அவர்கள் உணவு உண்ணும்போது, இயேசு அப்பத்தை எடுத்தார். தேவனுக்கு நன்றி சொல்லி அவற்றைப் பங்கிட்டார். அவற்றைத் தம் சீஷர்களுக்கு கொடுத்தார். அவர், “இதனைப் புசிப்பீர்கள். இது எனது சரீரம்” என்றார்.

²³பிறகு அவர் ஒரு கோப்பை திராட்சை இரசத்தை எடுத்தார். தேவனுக்கு நன்றி சொல்லி

விவிட்டு சீஷர்களுக்குக் கொடுத்தார். அவர்கள் அனைவரும் அதனைக் குடிக்கினர்.

²⁴பிறகு இயேசு, “இது தான் எனது இரத்தம். தேவனிடமிருந்து மக்களுக்கு இது ஒரு புதிய உடன்படிக்கையை உருவாக்குகிறது. இரத்தம் பலருக்காகச் சிந்தப்படுகிறது. ²⁵உங்களுக்கு நான் உண்மையைக் கூறுகிறேன். தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் நான் புதிய திராட்சை இரசத்தைக் குடிக்கும் நாள்வரை இனி இங்கு மறுபடியும் திராட்சை இரசத்தைக் குடிக்கமாட்டேன்” என்றார்.

²⁶அவர்கள் பாடலைப் பாடினர். பிறகு அவர்கள் ஒவ்வொரு மலைக்குச் சென்றனர்.

சீஷர்கள் இயேசுவைவிட்டு விலகலம்

(மத்தேயு 26:31-35; லூக்கா 22:31-34;
யோவான் 13:36-38)

²⁷பின்னர் இயேசு தன் சீஷர்களிடம், “நீங்கள் உங்கள் விசுவாசத்தை இழந்துவிடுவீர்கள் என்று வேதவாக்கியங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது:

‘நான் மேய்ப்பனைக் கொல்லுவேன்.
ஆடுகள் சிதறி ஓடும்.’

சகரியா 13:7

²⁸ஆனால் நான் இறந்த பிறகு மரணத்திலிருந்து எழுவேன். பிறகு நான் சலிலேயாவுக்குப் போவேன். நீங்கள் போவதற்கு முன் நான் அங்கிருப்பேன்” என்றார்.

²⁹பேதுரு, “மற்ற சீஷர்கள் வேண்டுமானால் தங்கள் விசுவாசத்தை இழந்து போகலாம். ஆனால் நான் எப்பொழுதும் விசுவாசம் இழக்க மாட்டேன்” என்றான்.

³⁰இயேசுவோ, “நான் உண்மையைக் கூறுகிறேன். இன்று இரவே என்னைப்பற்றித் தெரியாது என்று கூறுவாய். அதுவும் சேவல் இரண்டு முறை கூவுவதற்குமுன் மூன்று முறை நீ என்னை மறுதலிப்பாய்” என்றார்.

³¹ஆனால் பேதுருவோ “உங்களைத் தெரியாது என்று நான் நிச்சயமாக சொல்ல மாட்டேன். நான் என் உயிரைக் கூட உம்மோடு விடுவேன்” என்றான் உறுதியாக. எல்லாரும் அவ்வாறே சொன்னார்கள்.

இயேசுவின் பிரார்த்தனை

(மத்தேயு 26:36-46; லூக்கா 22:39-46)

³²இயேசுவும், அவரது சீஷர்களும் கெத்தெமனே என்று அழைக்கப்படும் இடத்துக்குச் சென்றனர். இயேசு “நான் பிரார்த்தனை செய்யும்போது எல்லாரும் இங்கே இருங்கள்” என்றார்.

³³இயேசு தன்னோடு பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரை அழைத்துச் சென்றார். அவர் மிகவும் வேதனைப்பட்டிரு, மிகவும் துன்பப்பட்டார். ³⁴“என் ஆத்துமா துக்கத்தால் நிறைந்திருக்கிறது. என் இதயம் துயரத்தால்

உடைந்து போயிருக்கிறது. இங்கேயே காத்திருங்கள், விழிக்கிறார்கள்” என்றார்.

³⁵இயேசு அவர்களிடமிருந்து விலகிச் சிறிது தூரம் சென்றார். அவர் அங்கு தரையில் விழுந்து அந்த வேளை தம்மை விட்டு நீங்கிப் போகக்கூடுமானால் நீங்கும் என பிரார்த்தனை செய்தார். ³⁶“பிதாவே! உங்களால் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியும். துயரத்தின் பாக்கிரத்தில் நான் அருந்தாதபடி செய்யுங்கள். ஆனாலும் நான் விரும்புகிறபடி இல்லாமல் உங்கள் விருப்பம் போல் எல்லாம் நடக்கட்டும்” என்றார்.

³⁷பிறகு இயேசு சீஷர்களிடம் வந்து, அவர்கள் தூங்குவதைக் கண்டார். அவர் பேதுருவிடம், “சீமோனே, ஏன் தூங்குகிறாய். எனக்காக ஒரு மணி நேரம் உன்னால் விழிக்கிருக்க முடியுமா? ³⁸நீ சோதனைக்கு இடம் தராதபடி விழிக்கிறது பிரார்த்தனை செய். உனது ஆகத்துமால் நல்லவற்றையே செய்ய விரும்புகிறது. ஆனால் உனது சரீரம் பலவீனமாக உள்ளது” என்றார்.

³⁹மீண்டும் இயேசு தனியே சென்று அதே வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பிரார்த்தனை செய்தார். ⁴⁰பிறகு சீஷர்களிடம் திரும்பி வந்தார். மீண்டும் அவர்கள் தூங்குவதைப் பார்த்தார். அவர்களது கண்கள் மிகவும் சோர்ந்திருந்தன. இயேசுவிடம் என்ன சொல்லவேண்டும் என்பதை அவர்கள் அறியாதிருந்தனர்.

⁴¹மூன்றாவது முறையாக இயேசு தனிப் பிரார்த்தனை செய்தபின் சீஷர்களிடம் திரும்பி வந்தார். அவர்களிடம், “நீங்கள் இன்னும் தூங்கிக்கொண்டும் இளைப்பாறிக் கொண்டுமிருக்கிறீர்கள், இதுபோதும். மனித குமாரன் பாவிகளின் கைகளில் ஒப்படைக்கப்படும் காலம் வந்துவிட்டது. ⁴²எழும்புங்கள், நாம் போகவேண்டும். இதோ அவர்களிடம் என்னைக் காட்டிக்கொடுக்கிற மனிதன் வந்து விட்டான்” என்றார்.

இயேசு கைதாகுதல்

(மத்தேயு 26:47-56; லூக்கா 22:47-53;

யோவான் 18:3-12)

⁴³இயேசு இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே யூதால் அங்கே வந்தான். அவன் பன்னிரண்டு சீஷ்களுள் ஒருவன். அவனோடு பலர் வந்தனர். அவர்கள் தலைமை ஆசாரியர்களாலும், வேதபாசுராலும் மூத்த யூதக்கலை வர்களாலும் அனுப்பப்பட்டிருந்தனர். அவர்களிடம் வாள்களும், தடிகளும் இருந்தன.

⁴⁴யூதால் அவர்களுக்கு ஒரு அடையாளம் கொடுத்து வைத்திருந்தான். அதன்படி, “நான் யானை முத்தகமிடுகிறேனோ அவர்தான் இயேசு. அவரைக் கைது செய்து பத்திரமாய்க் கொண்டு செல்லுங்கள் ” என்று சொல்லி இருந்தான். ⁴⁵அவன் இயேசுவிடம் வந்து அவரை முத்தமிட்டு “போகசுரே” என்றான். ⁴⁶உடனே அவர்கள் இயேசுவின் மேல் கை

போட்டுக் கைது செய்தனர். ⁴⁷இயேசுவின் அருகில் நின்ற ஒரு சீஷன் தன் வாளை உருவி இயேசுவைப் பிடித்தவனின் காதனை அறுத்தான். காது அறுபட்டவன் தலைமை ஆசாரியனின் வேலைக்காரன்.

⁴⁸இயேசுவோ, “ஒரு குற்றவாளியைப் பிடிக்க வருவதுபோல நீங்கள் வானோடும் தடிகளோடும் வந்துள்ளீர்கள். ⁴⁹நான் எப்போதும் உங்கள் மத்தியில் ஆலயத்தில் தானே உபதேசம் செய்துகொண்டிருந்தேன். அங்கே நீங்கள் என்னைக் கைது செய்யவில்லையே. எல்லாம் எழுதப்பட்டிருக்கிறபடி நடைபெற்றது” என்றார். ⁵⁰அவரது சீஷர்கள் அவரை விட்டு விலகி ஓடிச் சென்றார்கள்.

⁵¹ஒர் வாலியன் இயேசுவைப் பின் தொடர்ந்து வந்தான். அவன் ஒரு மேலாடை மட்டும் அணிந்திருந்தான். அவர்கள் அவனையும் பிடித்து இழுத்தார்கள். ⁵²ஆனால் அவனோ மேலாடையைப் போட்டுவிட்டு நிர்வானமாக ஓடினான்.

யூதக் தலைவர்களின் முன் இயேசு

(மத்தேயு 26:57-68; லூக்கா 22:54-55, 63-71;

யோவான் 18:13-14, 19-24)

⁵³இயேசுவைக் கைது செய்தவர்கள் அவரைப் பிரதான ஆசாரியனின் வீட்டுக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். அங்கே அனைத்து தலைமை ஆசாரியர்களும் முதிய யூதக்கலை வர்களும் வேதபாசுரங்களும் கூடினர். ⁵⁴பேதுருவும் இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்து சென்றான். ஆனால் இயேசுவை நெருங்கவில்லை. தலைமை ஆசாரியனின் அரண்மனைக்குள் நுழைந்தான். அப்போது சில காவலர்கள் குளிர்ப்பூசி கொண்டிருந்தனர். பேதுருவும் நெருப்பூசியில் சென்றான்.

⁵⁵தலைமை ஆசாரியரும், மற்றவர்களும் இயேசுவைக் கொல்ல குற்றங்களை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தனர். யூத ஆலோசனைச் சங்கத்தினரால் இயேசுவைக் கொல்வதற்குரிய எவ்விதக் குற்றமும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ⁵⁶பலர் வந்து அவரீது தவறான குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறிக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் அவை ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துப்போகவில்லை.

⁵⁷பின்பு சில மக்கள் எழுந்து அவர்மேல் தவறாகக் குற்றம் சாட்டினர். ⁵⁸“நான் இந்த ஆலயத்தை இடித்துப் போடுவேன். இது மனிதர்களால் கட்டப்பட்டது. நான் வேறு ஆலயத்தை மூன்று நாட்களுக்குள் கட்டுவேன். அது மனிதர்களால் கட்டப்படாதது” என்று இவன் கூற நாங்கள் கேட்டோம்” என்றார்கள். ⁵⁹ஆனால் அப்படி சொல்லியும் அவர்கள் சாட்சி ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் போயிற்று.

⁶⁰தலைமை ஆசாரியன் அவர்களுக்குமுன் எழுந்து நின்றான். அவன் இயேசுவிடம், “இந்த மக்கள் உமக்கு எதிராகக் கூறுகின்றனர். இவற்றுக்கு உம பதில் என்ன? இவர்கள் சொல்வது

உண்மையா?" என்று கேட்டான். ⁶¹ஆனால் இயேசு எதுவும் கூறவில்லை. தலைமை ஆசாரியன் இயேசுவிடம், "நீர் சிறிஸ்துவா? ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தேவனின் குமாரனா?" என்று இன்னொரு கேள்வியைக் கேட்டான்.

⁶²இயேசுவோ, "ஆம். நான் தேவ குமாரன் தான். எதிர்காலத்தில் மனித குமாரன் சர்வ வல்லவரின் வலது பக்கத்தில் இருப்பதைக் காண்பீர்கள். பரலோக குராஜ்யத்தில் மேசுகளின் நடுவே மனித குமாரன் வருவதைப் பார்ப்பீர்கள்" என்றார்.

⁶³இதைக் கேட்டும் தலைமை ஆசாரியனுக்குக் கோபம் வந்தது. அவன் தனது ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு, "நமக்கு மேலும் சாட்சிகள் தேவையில்லை. ⁶⁴தேவனுக்கு எதிராக இவன் சொல்வதை நீங்கள் கேட்டீர்கள். என்ன நினைக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான். அனைத்து மக்களும் இயேசுவைக் குற்றவாளி என்றனர். அவரைக் கொல்லப்படவேண்டிய குற்றவாளி என்றனர். ⁶⁵சிலர் இயேசுவின்மீது காறித் துப்பினார்கள். அவரது கண்களை மூடினர். அவரைக் குட்டினர். "நீ தீர்க்கதரிசி என்பதை எங்களுக்கு நிரூபித்துக் காட்டு" என்று சொன்னார்கள். பிறகு காவுச்சுரர்கள் இயேசுவை வெளியே கொண்டுபோய் அடித்தார்கள்.

பேதுருவின் மறுதலிப்பு

(மத்தேயு 26:69-75; லூக்கா 22:56-62; யோவான் 18:15-18, 25-27)

⁶⁶அப்போது பேதுரு வீட்டின் முற்றத்தில் இருந்தான். அம்மாளிகையில் உள்ள வேலைக் காரர் பெண் பேதுருவிடம் வந்தாள். ⁶⁷பேதுரு நெருப்பு காய்ந்து கொண்டிருந்தான். அவள் பேதுருவை மிகவும் நெருக்கத்தில் பார்த்தாள். "நாசரேத் ஊரானாசிய இயேசுவோடு நீயும் இருந்தாய் அல்லவா?" என்று கேட்டாள் அவள்.

⁶⁸ஆனால் பேதுருவோ "நான் இயேசுவோடு இருந்ததே இல்லை" என்று மறுத்தான். மேலும், "நீங்கள் என்ன பேசுகிறீர்கள் என்றே எனக்குத் தெரியவுமில்லை, புரியவுமில்லை" என்று கூறினான். பிறகு பேதுரு விலகி வெளியே வாசல் மண்டபத்துக்குச் சென்றான்.

⁶⁹மீண்டும் அந்த வேலைக்காரர் பெண் பேதுருவை கவனித்தாள். அங்கு நின்று கொண்டிருந்தவர்களிடம் அவள், "இயேசுவின் சீஷர்களுள் இவனும் ஒருவன்", என்றாள். ⁷⁰பேதுரு, மீண்டும் அவன் சொல்வது உண்மையல்ல என்று கூறினான். கொஞ்ச நேரம் சென்றும், பேதுரு அருகில் சிலர் நின்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் பேதுரு விடம், "இயேசுவின் சீஷர்களுள் நீயும் ஒருவன். நீயும் கூட சலியோயாவில் இருந்து வருகிறவன்" என்றனர்.

⁷¹பேதுரு சபிக்கவும், சத்தியம் பண்ணவும் தொடங்கி, "நான் தேவன் மீது ஆணையிட்டுக்

கூறுகிறேன். நீங்கள் பேசுகிற அந்த மனிதனைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது" என்றான். ⁷²பேதுரு இவ்வாறு சொன்னதும் சேவலானது இரண்டாம் முறையாகக் கூவியது. இயேசு சொல்லி இருந்ததைப் பேதுரு நினைத்துப் பார்த்தான். இன்று இரவு சேவல் இரண்டு முறை கூவுவதற்கு முன்னால் நீ மூன்று முறை என்னை மறுதலிப்பாய்" என்று சொல்லி இருந்தார். இதனால் துயருற்று பேதுரு சுகறியமூடான்.

பிலாத்துவின் விசாரணை

(மத்தேயு 27:1-2, 11-14; லூக்கா 23:1-5; யோவான் 18:28-38)

15 அதிகாலையில் தலைமை ஆசாரியர்கள், யூதத் தலைவர்கள், வேதபாரசுகர்கள் அனைவரும் கூடி இயேசுவை என்ன செய்வது என்று சலந்து ஆலோசித்தனர். அவரைக் கட்டி ஆளுநர் பிலாத்துவிடம் அழைத்துச் சென்றனர். அவர்கள் இயேசுவைப் பிலாத்து விடம் ஒப்படைத்தனர்.

²"நீ யூதர்களின் மன்னனா?" என்று பிலாத்து கேட்டான்.

அதற்கு இயேசு, "ஆமாம். நீர் சொல்வது சரிதான்" என்றார்.

³தலைமை ஆசாரியர் இயேசுவின்மீது பல குற்றங்களைச் சமத்தினர். ⁴பிலாத்து இயேசு விடம், "இம்மக்கள் உனக்கு எதிராகக் குற்றங்களை சமத்துவதை நீ அறிவாய். எனினும் நீ ஏன் எந்த பதிலும் சொல்லவில்லை?" என்று மீண்டும் கேட்டான்.

⁵ஆனால் இயேசு இதுவரை எந்தப் பதிலையும் கூறவில்லை. இதைப்பற்றி பிலாத்து மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டான்.

இயேசுவை விடுதலை செய்ய பிலாத்து

முயன்று தோற்பது

(மத்தேயு 27:15-31; லூக்கா 23:13-25; யோவான் 18:39-19:16)

⁶ஏவ்வொரு ஆண்டும் பல்கா பண்டிகையின் போது சிறையில் இருந்து ஒருவனை ஆளுநர் விடுதலை செய்யும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தார். மக்கள் விரும்புகின்றவனையே அவர் விடுதலை செய்யமுடியும். ⁷அப்போது பரபாஸ் என்ற மனிதன் சிறையில் கலகக் காரர்களோடு ஒரு கலவரத்தில் கொலை குற்றத்திற்காகச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தான். ⁸வழக்கத்தின்படி ஒருவனை விடுதலை செய்யும்படி மக்கள் ஆளுநரிடம் கேட்டுக் கொண்டனர்.

⁹மக்களிடம் பிலாத்து, "யூதர்களின் மன்னனை விடுதலைசெய்ய விரும்புகிறீர்கள்?" என்று கேட்டான். ¹⁰பொறாமை காரணமாகத்தான் தலைமை ஆசாரியர்கள் இயேசுவைத் தன்னிடம் ஒப்படைத்திருக்கின்றனர் என் பதைப் பிலாத்து அறிந்திருந்தான். ¹¹தலைமை ஆசாரியர்கள் இயேசுவை விடுதலை செய்ய

வேண்டாம் என்றும் பரபாசை விடுதலை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்க மக்களைத் தூண்டிவிட்டனர்.

12“அப்படியானால் யூதர்களின் மன்னனாகிய இந்த மனிதனை நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்?” என்று பிலாத்து மக்களிடம் கேட்டான்.13“அவனைச் சிலுவையில் அறைந்து கொல்லுங்கள்” என்று அவர்கள் மீண்டும் சத்தமிட்டனர்.

14“ஏன்? இவன் என்ன பாவம் செய்தான்” என்று பிலாத்து கேட்டான். ஆனால் மக்கள் மேலும் மேலும் சப்தமிட்டனர். “அவனைச் சிலுவையில் கொல்லுங்கள்” என்றனர்.

15மக்களைப் பிரியப்படுத்த, பிலாத்து விரும்பினான். எனவே பரபாசை விடுதலை செய்தான். இயேசுவைச் சவுக்கால் அடிக்கும் படி வீரர்களிடம் சொன்னான். பின்னர் அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி வீரர்களிடம் ஒப்படைத்தான்.

16பிலாத்துவின் வீரர்கள் ஆளுநரின் அரண்மனையாகிய மாளிகைக்கு இயேசுவைக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் மற்ற வீரர்களையும் தம்முடன் அழைத்தனர். 17அவர்கள் ஒரு சிவப்பு அங்கியை அவர்மேல் அணிவித்தார்கள். அவருக்கு முள்ளால் சிரீடம் செய்து சூட்டினர். 18பின்னர் அவர்கள், “யூதர்களின் மன்னன்” என்று வாழ்த்தி கேலி செய்தார்கள். 19கோலால் அவர் தலையில் பல முறை அடித்தார்கள். அவர்மீது துப்பினார்கள். முழங்காலிட்டு அவரை வணங்குவதைப்போல நடடித்துக் சின்டல் செய்தார்கள். 20எல்லாம் முடிந்தபிறகு சிவப்பு மேலங்கியைக் கழற்றி விட்டு அவரது சொந்த ஆடையை அணிவித்தனர். அவரைச் சிலுவையில் அறைவதற்காக அரண்மனையை விட்டு வெளியே அழைத்து வந்தனர்.

இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுதல்

(மத்தேயு 27:32-44; லூக்கா 23:26-43; யோவான் 19:17-27)

21சிரேனே என்ற ஊரிலிருந்து ஒரு மனிதன் நகரத்திற்கு வந்துகொண்டிருந்தான். அவன் பெயர் சீமோன். இவன் அலெக்சாண்டர், மற்றும் ரூபஸ் ஆகியோரின் தந்தை. அவன் வயலில் இருந்து நகரத்திற்குள் வந்தான். வீரர்கள் அவனைப் பிடித்து இயேசுவுக்காகச் சிலுவையைச் சமக்கும்படிக் கட்டாயப்படுத்தினர். 22கொல்கொதா என்ற இடத்துக்கு இயேசுவைக் கொண்டு சென்றார்கள். (கொல்கொதா என்றால் மண்டை ஓடுகளின் இடம் என்று பொருள்) 23அங்கே இயேசுவுக்குத் திராட்சை இரசத்தைக் கொடுக்க வீரர்கள் முயன்றனர். அந்த இரசத்தில் வெள்ளைப்போளம் என்னும் போதைப் பொருள் கலக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இயேசு அதைக் குடிக்க மறுத்து விட்டார். 24வீரர்கள் இயேசுவைச் சிலுவை மேல் ஆணியால் அடித்தனர். இயேசுவின்

ஆடையை அவர்கள் பங்கு போட்டுக் கொண்டார்கள். எந்த ஆடையை யார் எடுத்துக்கொள்வது என்பது பற்றி அவர்கள் தங்களுக்குள் சீட்டு போட்டுக் கொண்டார்கள்.

25அவர்கள் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையும்போது காலை ஒன்பது மணி. 26அவர் அடைந்த தண்டனையின் காரணத்தைக் காட்ட “யூதருடைய மன்னன்” என எழுதி சிலுவையின் மேலே தொங்க விட்டனர். 27அவர்கள் இயேசுவின் இருபுறத்திலும் இரண்டு கள்ளர்களைச் சிலுவையில் அறைந்தனர். 28*

29அவ்வழியாய்ப் போகும் மக்கள் இயேசுவை அவமரியாதை செய்து பேசினார்கள். அவர்கள் தங்கள் தலையை உலுக்கி “ஆலயத்தை இடித்துப் போட்டுவிட்டு மூன்று நாட்களுக்குள் கட்டிவிடுவேன் என்றாயே. 30ஆகவே நீயே உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள். சிலுவையில் இருந்து இறங்கி வா” என்றனர்.

31வேதபார்க்குளும் தலையை ஆசாரியர்களும் அங்கே அவர்களோடு இருந்தனர். அவர்களும் இயேசுவை மற்ற மக்கள் செய்த விதத்திலேயே கேலி செய்தனர். “இவன் மற்றவர்களைக் காப்பாற்றினான். ஆனால் தன்னைத் தான் காப்பாற்ற முடியவில்லை. 32இவன் உண்மையிலேயே சிறிஸ்து என்றால், யூதர்களின் மன்னன் என்றால் சிலுவையில் இருந்து இறங்கி வந்து தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக்கொள்ளலாமே. நாங்கள் அதைப் பார்க்கதால் இவனை நம்புவோமே” என்றனர். இயேசுவின் இருபுறமும் அறையப்பட்ட கள்ளர்களும் இயேசுவைப்பற்றி அவதூறாகப் பேசினார்.

இயேசு இறத்தல்

(மத்தேயு 27:45-56; லூக்கா 23:44-49; யோவான் 19:28-30)

33மதிய வேளையில் நாடு முழுவதும் இருண்டது. இந்த இருட்டு மூன்று மணிவரை இருந்தது. 34மூன்று மணிக்கு இயேசு மிக உரக்க குரலில், “ஏலி! ஏலி! லாமா சபக்கானி” என்று கதறினார். இதற்கு ‘என் தேவனே, என் தேவனே ஏன் என்னைக் கைவிட்டார்?’ என்று பொருள்.

35அங்கே நின்றுகொண்டிருந்த சிலர் இதனைக் கேட்டனர். அவர்கள், “சுவனியுங்கள்! அவன் எலியாவை சுப்பிடுகிறான்” என்றனர். 36ஒரு மனிதன் ஓடிப் போய் கடற்காளைனைக் கொண்டு வந்தான். அவன் அதனைக் காடியில் தோய்த்து கோலின் நுணியில் கட்டினான். பிறகு அதனை இயேசு சுவைக்குமாறு வாயருசில் காட்டினான். அவன், “காத்திருந்து பார்ப்போம். எலியா வருவானா? இவனைச்

வாக்கியம் 28 சில சிரேக்க பிரதிகளில் 28வது வாக்கியம் உள்ளது. “வேத வாக்கியங்கள் சொன்ன படி நடந்தது. அவர்கள் அவரை குற்றவாளிகளோடு சேர்த்தனர்.” (ஏசாயா 53:12)

என் தேவனே ... கைவிட்டார் சங்கீதம் 22:1.

சிலுவையில் இருந்து இறக்கிக் காப்பாற்று வானா?" என்று கேலியாய்ச் சொன்னான்.

³⁷இயேசு உரத்த குரலில் கதறி உயிர் விட்டார்.

³⁸இயேசு இறந்ததும் ஆலயத்தின் திரைச் சீலை இரண்டாய்க் கிழிந்தது. அக்கிழிசல் மேற்புறம் தொடங்கிக் கீழே வரை வந்தது. ³⁹இயேசு இறக்கும்போது, அங்கே நின்றுகொண்டிருந்த இராணுவ அதிகாரி, "இவர் தேவனுடைய குமாரன் தான்" என்றார்.

⁴⁰சில பெண்கள் சிலுவைக்குச் சற்றுத் தள்ளி நின்று இதனைக் கவனித்துக்கொண்டு நின்றனர். அவர்கள், மகதலேனா மரியான், சலோமி, யாக்கோபு, யோசே ஆகியோரின் தாயாரான மரியான் ஆகியோராவர். (யாக்கோபு மரியாளின் இளைய மகன்.) ⁴¹இயேசு வடனேகூட எருசலேமிற்கு வந்திருந்த ஏனைய பல பெண்களும் அவர்களோடு இருந்தார்கள்.

இயேசுவின் அடக்கம்

(மத்தேயு 27:57-61; லூக்கா 23:50-56; யோவான் 19:38-42)

⁴²இந்த நாள் ஆயத்த நாள் என்று அழைக்கப்பட்டது. (அதாவது ஓய்வு நாளுக்கு முந்தின நாள்) என்று இருட்டக் தொடங்கியதும்

⁴³மரியாதைக்குரிய ஆலோசனைக்காரனும் அரிமத்தியா ஊரைச் சேர்ந்தவனும் தேவனுடைய இராஜ்யம் வருவதற்காகக் காத்திருந்தவனுமாகிய யோசேப்பு என்பவன் பிலாத்து

விடம் துணிந்துபோய் இயேசுவின் சரீரத்தைக் கேட்டான். ⁴⁴ஏற்கெனவே இயேசு இறந்துபோனதைக் கேள்விப்பட்ட பிலாத்து ஆச்சரியப்பட்டான். இயேசுவைக் காவல் செய்த இராணுவ அதிகாரியை அழைத்தான். இயேசு

இதற்குள்ளே இறந்து நிச்சயமா என்று அவனிடம் விசாரிக்கான். ⁴⁵அந்த அதிகாரி இயேசு இறந்துபோனதை ஒப்புக்கொண்டான். எனவே இயேசுவின் சரீரத்தை எடுத்துச் செல்ல

யோசேப்புக்கு பிலாத்து அனுமதி அளிக்கான். ⁴⁶யோசேப்பு மெல்லிய துணியை வாங்கி வந்தான். சிலுவையில் இருந்து இயேசுவின் சரீரத்தை இறக்கி அதனைத் துணியால் சுற்றினான். பிறகு அச்சரீரத்தைக் கொண்டு போய் பாறையில் வெட்டப்பட்டிருந்த ஒரு கல்லறையில் வைத்தான். கல்லறை வாசலை ஒரு பாறாங்கல்வால் மூடிவிட்டான். ⁴⁷இயேசுவைக் கட்ட கல்லறையை மகதலேனா மரியாளும் யோசேபின் தாயான மரியாளும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல்

(மத்தேயு 28:1-8; லூக்கா 24:1-12; யோவான் 20:1-10)

16 ஓய்வு நாள் முடிந்த பிறகு மகதலேனா மரியான் சலோமி, யாக்கோபின் தாயான மரியான் ஆகியோர் சில வாசனைப் பொருள்களை வாங்கினர். அவற்றை இயேசு

வின் சரீரத்தினிமீது பூச விரும்பினர். ²வாரத்தின் முதல்நாளில் அப்பெண்கள் கல்லறைக்குச் சென்றனர். சூரியன் தோன்றிய காலை நேரம் அது. ³அப்பெண்கள் ஒருவருக்கொருவர், "கல்லறையை மூடுவதற்கு பெரிய கல்லை வைத்திருந்தார்களே. நமக்காக அக் கல்லை யார் அகற்றுவார்?" என்று பேசிக் கொண்டனர். ⁴அவர்கள் கல்லறையின் அருகில் வந்தபோது வாசலில் வைத்திருந்த கல் விலக்கப்பட்டிருந்தது. அது மிகப்பெரிய கல்.

⁵அப்பெண்கள் கல்லறைக்குள் நுழைந்தனர். அங்கே வெள்ளை ஆடை அணிந்த ஒரு வளைப் பார்த்தனர். அவன் கல்லறையின் வலதுபக்கத்தில் உட்கார்ந்து இருந்தான். அப்பெண்கள் அஞ்சினர்.

⁶ஆனால் அந்த மனிதன், "அஞ்ச வேண்டாம். நீங்கள் நச்சரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள். அவர் மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுந்துவிட்டார். சிலுவையில் அறையப் பட்ட அவர் இங்கில்லை. அதுதான் அவரைக் கிடத்திய இடம். ⁷இப்போது சென்று அவரது சீஷர்களிடம் கூறுங்கள். பேதுருவிடம் கட்டாயம் கூறுங்கள். இயேசு கலிலேயாவுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார். உங்களுக்கு முன்னால் அவர் அங்கிருப்பார். உங்களுக்கு ஏற்கெனவே சொன்னபடி நீங்கள் அவரைப் பார்ப்பீர்கள்" என்றான்.

⁸அப்பெண்கள் மிகவும் பயந்து குழப்பம் அடைந்தனர். அவர்கள் கல்லறையைவிட்டு ஓடிப்போனார்கள். அவர்கள் அச்சத்தால் யாரிடமும் எதுவும் சொல்ல வில்லை.*

சீஷ்கள் இயேசுவைப் பார்த்தல்

(மத்தேயு 28:9-10; யோவான் 20:11-18; லூக்கா 24:13-35)

⁹இயேசு மரணத்திலிருந்து வாரத்தின் முதல் நாளே உயிர்த்தெழுந்து விட்டார். முதன் முதலாக இயேசு மகதலேனா மரியாளுக்கு தரிசமானார். ஒரு முறை, ஏழு பேய்களை மரிசமானை விட்டு இயேசு விரட்டினார். ¹⁰இயேசுவைப் பார்த்தபின் மரியான் சீஷர்களிடம் போய்ச் சொன்னான். அச்சீஷ்கள் வெகு துக்கப்பட்டு அழுது கொண்டிருந்தனர். ¹¹ஆனால் மரியாளோ, "இயேசு உயிரோடு இருக்கிறார். நான் அவரைப் பார்த்தேன்" ன்ன்றான். அவர்களோ அவன் சொன்னதை நம்பவில்லை.

¹²பின்னர் இயேசு, சீஷ்களில் இரண்டுபேர் நகரத்திற்கு நடந்து போய்க்கொண்டிருக்கும் போது காட்சி தந்தார். இயேசு இறப்பதற்கு முன்னர் இருந்த விதமாக அவர் பார்ப்பதற்கு இல்லை. ¹³அந்த இருவரும் போய் ஏனைய சீஷ்களிடம் கூறினார். எனினும் அவர்களுக்கும் அவர்கள் நம்பவில்லை.

வாக்கியம் 8 சில பழைய கிரேக்க பிரிக்கில் படிக்கம் இத்துடன் முடிந்துவிடுகிறது.

இயேசு சீஷர்களிடம் பேசுதல்

(மத்தேயு 28:16-20; லூக்கா 24:36-49

யோவான் 20:19-23; அப்போஸ்தலர் 1:6-8)

¹⁴பின்னர் இயேசு பதினொரு சீஷர்களுக்கும், அவர்கள் உணவு உண்ணும் தருணத்தில் காட்சியளித்தார். உயிர்த்தெழுந்திருந்த தம்மைக் கண்டவர்களை அவர்கள் நம்பாமல் போனதின்மீதும் அவர்களுடைய அவநம்பிக்கையைக் குறித்தும், இதயக் கடினத்தைக் குறித்தும் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார்.

¹⁵பின்பு அவர்களிடம், “உலகின் எல்லா பாகங்களுக்கும் செல்லுங்கள். எல்லாரிடமும் நற்செய்தியைக் கூறுங்கள். ¹⁶எவ்வொருவன் இதனை விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெறுகிறானோ அவன் இரட்சிக்கப்படுவான். எவ்வொருவன் விசுவாசிக்கவில்லையோ அவன் கண்டிக்கப்படுவான். ¹⁷விசுவாசிப்பவர்கள் பல அரிய செயல்களைச் செய்யமுடியும்.

அவர்கள் என் பெயரால் பிசாசுகளை விரட்டுவர், அவர்கள் இதுவரை இல்லாத மொழிகளைப் பேசுவர், ¹⁸அவர்கள் எவ்வித துன்பமும் இல்லாமல் பாம்புகளைப் பிடிப்பர், சாவுக்குரிய நஞ்சைக் குடிக்காலும் அவர்களுக்கு ஆபத்து இல்லை, அவர்கள் தொடர்பில் நோயாளிகள் குணம் பெறுவர்” என்று தம்மை பின்பற்றினோருக்குக் கூறினார்.

¹⁹சீஷர்களிடம் இவற்றைச் சொன்னபிறகு, இயேசு பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். அங்கு அவர் தேவனுடைய வலது பக்கத்தில் அமர்ந்தார். ²⁰அவரது சீஷர்கள் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று நற்செய்தியைச் சொன்னார்கள். தேவன் அவர்களுக்கு உதவினார். அவர்கள் சொல்வது உண்மை என தேவன் நிரூபித்தார். சீஷர்களுக்கு அற்புதங்கள் செய்ய அதிகாரம் கொடுத்து இதை தேவன் நிரூபித்தார்.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>